Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 883/2004**

(2004. gada 29. aprīl is)

par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

(OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 988/2009 (2009. gada 16. septembris)	L 284	43	30.10.2009.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 883/2004

(2004. gada 29. aprīl is)

par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu, kas iesniegts pēc apspriešanās ar sociālajiem partneriem un Migrējošā darbaspēka sociālās drošības administratīvo komisiju ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Valstu sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas noteikumi ietilpst personu brīvās pārvietošanās regulējumā, un tiem jāsekmē dzīves kvalitātes un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana.

(2) Līgums neparedz nekādas citas pilnvaras, izņemot tās, kas noteiktas 308. pantā, lai veiktu atbilstošus pasākumus sociālā nodrošinājuma jomā attiecībā uz personām, kuras nav nodarbinātas personas.

(3) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā ([4]), ir vairākas reizes grozīta un atjaunināta, lai ņemtu vērā ne vien pārmaiņas Kopienas līmenī, ieskaitot Tiesas spriedumus, bet arī pārmaiņas tiesību aktos valstu līmenī. Šiem faktoriem ir tādas sekas, ka Kopienas koordinācijas noteikumi ir kļuvuši sarežģīti un gari. Tādējādi šo noteikumu aizstāšanai, tos vienlaicīgi modernizējot un vienkāršojot, ir būtiska nozīme personu brīvas pārvietošanās mērķa sasniegšanā.

(4) Jāievēro valstu sociālās nodrošināšanas tiesību aktu īpatnības un jāizstrādā vienīgi koordinācijas sistēma.

(5) Ar šādu koordināciju Kopienā ir jānodrošina, lai dažādajos valstu tiesību aktos būtu vienlīdzīga attieksme pret attiecīgajām personām.

(6) Ciešās saistības dēļ starp sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem un līgumu noteikumiem, kuri papildina vai aizstāj minētos tiesību aktus un par kuriem ir lēmušas valstu iestādes, padarot tos obligātus vai paplašinot to darbības jomu, var būt vajadzīga līdzīga aizsardzība attiecībā uz minēto noteikumu piemērošanu kā tā, ko

([1]) OV C 38, 12.2.1999., 10. lpp. Un OV C … (priekšlikums)
([2]) OV C 75, 15.3.2000., 29. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2003. gada 3. septembra Atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 2004. gada 26. janvāra Kopējā nostāja (OV C 79 E, 30.3.2004., 15. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Nostāja (vēl nav publicēta *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 2004. gada 26. aprīļa Lēmums.
([4]) OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1386/2001 (OV L 187, 10.7.2001., 1. lpp.).

▼B

sniedz šī regula. Pirmām kārtām varētu izvērtēt to dalībvalstu pieredzi, kuras ir paziņojušas par tādām shēmām.

(7) Nopietno atšķirību dēļ, kas pastāv starp valstu tiesību aktiem attiecībā uz personām, uz kurām tie attiecas, ir vēlams noteikt principu, ka šī regula jāpiemēro dalībvalsts piederīgajiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, kuri ir rezidenti dalībvalsts teritorijā, ja uz šīm personām attiecas vai ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu sociālās nodrošināšanas tiesību akti, kā arī viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušajiem.

(8) Vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips ir īpaši svarīgs darba ņēmējiem, kas nedzīvo dalībvalstī, kurā tie tiek nodarbināti, ieskaitot pierobežas darbiniekus.

(9) Tiesa dažos gadījumos ir sniegusi atzinumu par vienlīdzīgas attieksmes iespēju attiecībā uz nodrošinājuma summām, ienākumiem un faktiem; šis princips ir skaidri jāpieņem un jāattīsta, vienlaikus ievērojot likumīgo nolēmumu būtību un garu.

(10) Tomēr princips traktēt dažus citas dalībvalsts teritorijā notikušus faktus vai notikumus tā, it kā tie būtu notikuši tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesību akti ir piemērojami, nedrīkstētu traucēt principam, ka apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai dzīvesvietas periodi, kuri izpildīti atbilstoši citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek summēti ar tiem, kuri izpildīti atbilstoši kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem. Tālab periodi, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, jāņem vērā, tikai piemērojot periodu summēšanas principu

(11) To faktu un notikumu pielīdzināšana, kas notikuši kādā dalībvalstī, nekādā gadījumā nevar padarīt citu dalībvalsti kompetentu vai tās tiesību aktus piemērojamus.

(12) Ņemot vērā proporcionalitāti, jāparūpējas par to, ka tiek nodrošināts, lai faktu un notikumu pielīdzināšanas princips neizraisītu objektīvi nepamatotus rezultātus vai viena veida pabalstu pārklāšanos vienā un tajā pašā laikposmā.

(13) Ar koordinācijas noteikumiem jānodrošina, lai personas, kas pārvietojas Kopienā, un viņu apgādībā esošās un viņu apgādību zaudējušās personas paturētu tiesības un priekšrocības, kas iegūtas vai kuru iegūšana notiek.

(14) Šie mērķi jāsasniedz, jo īpaši, summējot visus periodus, ko ņem vērā saskaņā ar dažādu valstu tiesību aktiem, lai iegūtu vai paturētu tiesības uz pabalstiem un lai aprēķinātu pabalstu summu, un nodrošinot pabalstus dažādajām to personu kategorijām, uz ko attiecas šī regula.

(15) Uz personām, kas pārvietojas Kopienā, jāattiecina tikai vienas dalībvalsts sociālās nodrošināšanas shēma, lai novērstu valstu piemērojamo tiesību aktu noteikumu pārklāšanos un sarežģījumus, kas var rasties tās rezultātā.

(16) Kopienā principā nav pamata sociālās nodrošināšanas tiesības padarīt atkarīgas no attiecīgās personas dzīvesvietas; tomēr konkrētos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz īpašiem pabalstiem, kas ir saistīti ar attiecīgās personas ekonomisko un sociālo vidi, dzīvesvietu var ņemt vērā.

(17) Lai iespējami efektīvi garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām, kas nodarbinātas kādas dalībvalsts teritorijā, ir lietderīgi noteikt vispārīgu noteikumu, ka piemērojamie tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgā persona veic savu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

▼M1

(17.a) Tiklīdz dalībvalsts tiesību akts kļūst piemērojams personai saskaņā ar šīs regulas II sadaļu, nosacījumus par pievienošanos

▼M1

un tiesībām uz pabalstiem būtu jānosaka ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, reizē ievērojot Kopienas tiesību aktus.

▼B

(18) Īpašos gadījumos, kad ir pamats citiem piemērojamības kritērijiem, jāatkāpjas no minētā vispārīgā noteikuma.

▼M1

(18.a) Princips par vienotiem piemērojamiem tiesību aktiem ir ārkārtīgi svarīgs un būtu jāstiprina. Tomēr tam nebūtu jānozīmē, ka tādēļ vien, ka saskaņā ar regulu ir piešķirts pabalsts un ir veiktas apdrošināšanas iemaksas vai apdrošināšanas segums saņēmējam, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras iestāde ir piešķīrusi minēto pabalstu, būtu jākļūst par piemērojamiem tiesību aktiem attiecībā uz šo personu.

▼B

(19) Dažos gadījumos maternitātes un līdzvērtīgus paternitātes pabalstus var saņemt māte vai tēvs un, tā kā tēvam šie pabalsti ir atšķirīgi no vecāku pabalstiem un šaurākā nozīmē ir pielīdzināmi maternitātes pabalstiem tādā ziņā, ka tos piešķir jaundzimušā bērna dzīves pirmajos mēnešos, ir lietderīgi kopīgi reglamentēt maternitātes un līdzvērtīgus paternitātes pabalstus.

(20) Jāparedz aizsardzība slimības, maternitātes un līdzvērtīgu paternitātes pabalstu jomā apdrošinātām personām, kā arī viņu ģimenes locekļiem, kas dzīvo vai uzturas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts.

(21) Noteikumi par slimības, maternitātes un līdzvērtīgiem paternitātes pabalstiem sastādīti, ņemot vērā Tiesas praksi. Noteikumi par iepriekšēju atļauju ir uzlaboti, ņemot vērā attiecīgos Tiesas lēmumus.

(22) Īpašā pensiju prasītāju, pensionāru un viņu ģimeņu locekļu stāvokļa dēļ ir vajadzīgs, lai noteikumi, kas reglamentē apdrošināšanu slimības gadījumiem, būtu pielāgoti šai situācijai.

(23) Ņemot vērā atšķirības starp dažādajām valstu sistēmām, dalībvalstīm ir lietderīgi, ja iespējams, paredzēt pierobežas darbinieku ģimenes locekļu ārstēšanu dalībvalstī, kurā šie darbinieki veic savu darbību.

(24) Jāizveido īpaši noteikumi, kas reglamentē to, lai nepārklātos tie slimības pabalsti natūrā un slimības pabalsti naudā, kuri ir tāda paša veida kā pabalsti, uz kuriem attiecas Tiesas spriedumi Lietās C–21–5/99 *Jauch* un C–160/96 *Molenaar*, ja vien minētie pabalsti attiecas uz to pašu risku.

(25) Attiecībā uz pabalstiem sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām aizsardzības nodrošināšanas nolūkā ir vajadzīgi noteikumi, kas attiecas uz tādu personu situāciju, kuras dzīvo vai uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

(26) Attiecībā uz invaliditātes pabalstiem jāizveido koordinācijas sistēma, kas respektētu valsts tiesību aktu īpatnības, jo īpaši attiecībā uz invaliditātes un tās progresēšanas atzīšanu.

(27) Jāizstrādā vecuma pabalstu un apgādnieka zaudējuma pabalstu piešķiršanas sistēma gadījumiem, kad uz attiecīgo personu ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti.

(28) Ir jānosaka pensijas summa, ko aprēķina pēc metodes, kuru izmanto summēšanai un proporcionālam aprēķinam, un ko garantē Kopienas tiesību akti, ja valsts tiesību aktu piemērošana, ieskaitot samazināšanas, pārtraukšanas vai atcelšanas noteikumu piemērošanu, ir mazāk labvēlīga nekā iepriekš minētā metode.

(29) Lai migrējošos darba ņēmējus un viņu apgādību zaudējušos aizsargātu no pārmērīgi stingras to valsts noteikumu piemērošanas, kas attiecas uz samazināšanu, pārtraukšanu vai atcelšanu,

▼B

jāietver noteikumi, kas stingri reglamentē tādu noteikumu piemērošanu.

(30) Kā Tiesa regulāri apstiprinājusi, Padomi neuzskata par kompetentu ieviest noteikumus, ar ko nosaka divu vai vairāku dažādās dalībvalstīs iegūto pensiju pārklāšanās aizliegumu, samazinot tās pensijas summu, kas iegūta saskaņā tikai ar valsts tiesību aktiem.

(31) Pēc Tiesas uzskata minētie noteikumi ir jāievieš ar valsts tiesību aktiem, paturot prātā to, ka ar Kopienas tiesību aktiem jānosaka robežas to valsts noteikumu piemērošanai, kas attiecas uz samazināšanu, pārtraukšanu vai atcelšanu.

(32) Lai sekmētu darba ņēmēju pārvietošanās iespējas, īpaši lietderīgi ir veicināt nodarbinātības meklējumus dažādās dalībvalstīs; tādēļ jānodrošina ciešāka un efektīvāka koordinācija starp bezdarba apdrošināšanas shēmām un visu dalībvalstu nodarbinātības dienestiem.

(33) Šās regulas darbības jomā jāietver ar likumu noteiktas pirmspensijas shēmas, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi un pirmspensijas pabalstu eksportēšanas iespēju, kā arī ģimenes un veselības aprūpes pabalstu piešķiršanu attiecīgajai personai saskaņā ar šās regulas noteikumiem; tomēr noteikums par periodu summēšanu nebūtu jāiekļauj, jo tikai dažās dalībvalstīs ir ar likumu noteiktas pirmspensijas shēmas.

(34) Ņemot vērā to, ka ģimenes pabalstiem ir ļoti plaša piemērošanas joma, un paredzot aizsardzību situācijas, kuras var raksturot kā klasiskas, kā arī citās situācijās, kuras ir īpašas pēc rakstura un kurās uz pabalstiem ir attiecināmi Tiesas spriedumi apvienotajās lietās C–245/94 un C–312/94 *Hoever* un *Zachow* un Lietā C–275/96 *Kuusijärvi*, visi tādi pabalsti ir jāreglamentē.

(35) Lai novērstu pabalstu nelikumīgu pārklāšanos, vajadzīgi noteikumi par prioritāti gadījumiem, kad tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz kompetentās dalībvalsts tiesību akti, pārklājas ar tām, ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir ģimenes locekļu dzīvesvieta.

(36) Uztura piemaksu avansi ir atmaksājami avansi, kas paredzēti, lai nodrošinātu kompensāciju par vecāka nespēju pildīt juridisko pienākumu uzturēt savu bērnu, kurš ir pienākums, kas izriet no ģimenes tiesībām. Tādēļ šie avansi nav jāuzskata par tiešu pabalstu no kolektīvā atbalsta ģimeņu labā. Ņemot vērā minēto specifiku, koordinācijas noteikumi tādām uztura piemaksām nebūtu jāpiemēro.

(37) Kā Tiesa vairākkārt norādījusi, noteikumi par izņēmumiem no sociālās nodrošināšanas maksājumu "eksportējamības" principa ir precīzi jāinterpretē. Tas nozīmē, ka tie var attiekties tikai uz pabalstiem, kuri atbilst noteiktajiem nosacījumiem. Tātad šās regulas III sadaļas 9. nodaļu var piemērot tikai pabalstiem, kas ir gan īpaši, gan no iemaksām neatkarīgi un kas uzskaitīti šās regulas X pielikumā.

(38) Jāizveido administratīva komisija, kurā ietilpst katras dalībvalsts valdības pārstāvis, kam ir konkrēti uzdots izskatīt visus administratīvos jautājumus vai interpretācijas jautājumus, kuri izriet no šās regulas noteikumiem, un sekmēt turpmāku sadarbību starp dalībvalstīm.

(39) Ir konstatēts, ka datu apstrādes pakalpojumu attīstībai un izmantošanai informācijas apmaiņā ir jāizveido Administratīvajai komisijai piesaistīta tehniskā komisija ar īpašiem pienākumiem datu apstrādes jomā.

(40) Lai datu apstrādes pakalpojumus izmantotu informācijas apmaiņā starp iestādēm, vajadzīgi noteikumi, kas garantē, ka dokumenti, kas iegūti apmaiņā vai izdoti, izmantojot elektroniskus līdzekļus,

▼B

tiek pieņemti kā līdzvērtīgi papīra dokumentiem. Apmaiņa veicama saskaņā ar Kopienas noteikumiem par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

(41) Lai sekmētu koordinācijas noteikumu piemērošanu, jāpieņem īpaši noteikumi, kas atbilst valstu tiesību aktu īpatnībām;

(42) Ievērojot proporcionalitātes principu, saskaņā ar priekšnoteikumu šās regulas darbības jomas attiecināšanai uz visiem Eiropas Savienības pilsoņiem, lai rastu risinājumu, kur būtu ņemti vērā visi ierobežojumi, kas saistīti ar to sistēmu īpatnībām, kam par pamatu ir dzīvesvieta, sakarā ar Dānijas sistēmas īpatnībām, ņemot vērā to, ka saskaņā ar spēkā esošajiem Dānijas tiesību aktiem (Pensiju likumu) minētās pensijas var eksportēt pēc 10 gadu nodzīvošanas, par lietderīgu uzskatāms īpašs izņēmums, kas noteikts XI pielikumā pie ieraksta "Dānija" un attiecas tikai uz sociālās pensijas tiesībām vienīgi jaunajai ekonomiski neaktīvo personu kategorijai, uz kuru ir attiecināta šī regula.

(43) Ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, sakarā ar Somijas sociālās nodrošināšanas tiesību aktu īpatnībām par lietderīgu uzskatāms īpašs izņēmums, kas noteikts XI pielikumā pie ieraksta "Somija", kurš attiecas tikai uz valsts pensijām, kuru pamatā ir dzīvesvieta, un kura mērķis ir nodrošināt, lai valsts pensijas summa nevarētu būt mazāka par valsts pensijas summu, kas aprēķināta tā, it kā visi jebkurā dalībvalstī izpildītie apdrošināšanas periodi būtu izpildīti Somijā.

(44) Ir vajadzīga jauna regula, kas atceltu Regulu (EEK) Nr. 1408/71. Tomēr juridiskās noteiktības labad Regulai (EEK) Nr. 1408/71 jāpaliek spēkā un arī turpmāk tai jābūt tiesiskām sekām, izpildot atsevišķus Kopienas aktus un nolīgumus, kuros Kopiena ir līgumslēdzēja puse.

(45) Tādēļ, ka dalībvalstis nevar pienācīgi īstenot iecerētās darbības mērķi, proti, koordinēt pasākumus, lai garantētu personu brīvas pārvietošanās tiesību pilnvērtīgu izmantošanu, un minētās rīcības mērogu un seku dēļ šo mērķi labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma 5. pantā. Atbilstīgi minētajā pantā noteiktajam proporcionalitātes principam šī regula nosaka tikai tādus pasākumus, kas nepārsniedz minētā mērķa sasniegšanai nepieciešamo,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "darbība nodarbinātas personas statusā" ir katra darbība vai līdzvērtīga situācija, ko par tādu uzskata tās dalībvalsts sociālās nodrošināšanas tiesību aktu piemērošanas nolūkā, kurā tiek veikta minētā darbība vai pastāv līdzvērtīgā situācija;

b) "darbība pašnodarbinātas personas statusā" ir katra darbība vai līdzvērtīga situācija, ko par tādu uzskata tās dalībvalsts sociālās nodrošināšanas tiesību aktu nolūkā, kurā tiek veikta minētā darbība vai pastāv līdzvērtīgā situācija;

c) "apdrošināta persona" saistībā ar sociālās nodrošināšanas jomām, uz kurām attiecas III sadaļas 1. un 3. nodaļa, ir katra persona, kas

▼B

atbilst pabalstu tiesību nosacījumiem, kuri noteikti tās dalībvalsts tiesību aktos, kura saskaņā ar II sadaļu ir kompetenta, ņemot vērā šās regulas noteikumus;

d) "ierēdnis" ir persona, ko dalībvalsts, kuras administrācija viņu nodarbina, uzskata par tādu vai pielīdzina tādam;

e) "īpaša shēma ierēdņiem" ir katra sociālā nodrošinājuma shēma, kas atšķiras no sociālās nodrošināšanas vispārīgās shēmas, kuru piemēro nodarbinātām personām attiecīgajā dalībvalstī, un kas tieši attiecas uz visiem ierēdņiem vai dažām viņu kategorijām;

f) "pierobežas darbinieks" ir katra persona, kas veic darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā kādā dalībvalstī, bet dzīvo citā dalībvalstī, kurā parasti atgriežas katru dienu vai vismaz vienreiz nedēļā;

g) "bēglis" lietots tādā nozīmē, kāda šim vārdam piešķirta 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā parakstītās Konvencijas par bēgļu statusu 1. pantā;

h) "bezvalstnieks" lietots tādā nozīmē, kāda šim vārdam piešķirta 1954. gada 28. septembrī Ņujorkā parakstītās Konvencijas par bezvalstnieku statusu 1. pantā;

i) "ģimenes loceklis" ir:

1) i) katra persona, ko definē vai atzīst par ģimenes locekli vai uzskata par mājsaimniecības locekli tiesību aktos, kuros paredzēti pabalsti;

ii) attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas paredzēti III sadaļas 1. nodaļā par slimību, maternitātes un līdzvērtīgiem paternitātes pabalstiem, – katra persona, ko definē vai atzīst par ģimenes locekli vai uzskata par mājsaimniecības locekli tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā viņa dzīvo;

2) ja dalībvalsts tiesību akti, kas ir piemērojami saskaņā ar 1. apakšpunktu, nenošķir ģimenes locekļus no citām personām, kam tie ir piemērojami, tad laulāto, nepilngadīgos bērnus un apgādībā esošos bērnus, kas sasnieguši pilngadību, uzskata par ģimenes locekļiem;

3) ja saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir piemērojami saskaņā ar 1. un 2. apakšpunktu, personu uzskata par ģimenes locekli vai mājsaimniecības locekli tikai tad, ja viņa dzīvo tajā pašā mājsaimniecībā, kurā apdrošinātā persona vai pensionārs, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja attiecīgā persona ir galvenokārt atkarīga no apdrošinātās personas vai pensionāra;

j) "dzīvesvieta" ir vieta, kurā persona pastāvīgi dzīvo;

k) "uzturēšanās" ir atrašanās pagaidu dzīvesvietā;

l) "tiesību akti" attiecībā uz katru dalībvalsti ir normatīvie akti, citas tiesību normas un visi pārējie izpildes pasākumi, kas saistīti ar 3. panta 1. punktā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām;

Šis jēdziens neietver līgumu noteikumus, izņemot tos, kas kalpo tāda apdrošināšanas pienākuma īstenošanai, kurš izriet no iepriekšējā apakšpunktā minētajiem normatīvajiem aktiem, vai uz ko attiecas valsts iestāžu lēmums, ar kuru tos padara saistošus vai paplašina to darbības jomu, ja attiecīgā dalībvalsts par to nāk klajā ar deklarāciju, ko dara zināmu Eiropas Parlamenta priekšsēdētājām un Eiropas Savienības Padomes priekšsēdētājam. Minēto deklarāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

m) "kompetentā varas iestāde" attiecībā uz katru dalībvalsti ir tas ministrs, ministri vai citas līdzvērtīgas varas iestādes, kas atbild par sociālā nodrošinājuma shēmām visā attiecīgās valsts teritorijā vai kādā tās daļā;

▼B

n) "Administratīvā komisija" ir 71. pantā minētā komisija;

o) "īstenošanas regula" ir 89. pantā minētā Regula;

p) "iestāde" attiecībā uz katru dalībvalsti ir organizācija vai varas iestāde, kas atbild par visu tiesību aktu vai to daļas piemērošanu;

q) "kompetentā iestāde" ir:

i) iestāde, kurā attiecīgā persona ir apdrošināta brīdī, kad tiek iesniegts pieteikums pabalsta saņemšanai; vai

ii) iestāde, no kuras attiecīgā persona ir tiesīga vai būtu tiesīga saņemt pabalstus, ja viņa vai kāds viņas ģimenes loceklis vai ģimenes locekļi pastāvīgi dzīvotu tās dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas šī iestāde; vai

iii) iestāde, kuru norīkojusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā varas iestāde; vai

iv) tādas shēmas gadījumā, kura saistīta ar darba devēja pienākumiem attiecībā uz 3. panta 1. punktā noteiktajiem pabalstiem, – vai nu darba devējs, vai attiecīgais apdrošinātājs, vai, ja tādu nav, organizācija vai iestāde, ko norīkojusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā varas iestāde;

r) "dzīvesvietas iestāde" un "uzturēšanās vietas iestāde" ir attiecīgi iestāde, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur attiecīgā persona dzīvo, un iestāde, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur uzturas attiecīgā persona, saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko pārvalda šī iestāde, vai, ja nav tādas iestādes, – iestāde, ko norīkojusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā varas iestāde;

s) "kompetentā dalībvalsts" ir tā dalībvalsts, kurā atrodas kompetentā iestāde;

t) "apdrošināšanas periods" ir iemaksu, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodi, kas par apdrošināšanas periodiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, ar kuriem saskaņā tie izpildīti vai uzskatīti par izpildītiem, un visi periodi, kas tādiem pielīdzināmi, ja minētajos tiesību aktos uzskatīts, ka tie līdzvērtīgi apdrošināšanas periodiem;

u) "nodarbinātības periods" un "pašnodarbinātības periods" ir laika posmi, kas par tādiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, ar kuriem saskaņā tie izpildīti, un visi periodi, kas tādiem pielīdzināmi, ja minētajos tiesību aktos uzskatīts, ka tie ir līdzvērtīgi nodarbinātības periodiem vai pašnodarbinātības periodiem;

v) "dzīvesvietas periods" ir periodi, kas par tādiem definēti vai atzīti tiesību aktos, ar kuriem saskaņā tie izpildīti vai uzskatīti par izpildītiem;

▼M1

va) "Pabalsti natūrā" ir:

i) III sadaļas 1. nodaļā (slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti) – pabalsti natūrā, kas paredzēti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, darītu pieejamus, apmaksātu tieši vai atmaksātu medicīniskās aprūpes izmaksas un ar šo aprūpi saistītos produktus un pakalpojumus. Šeit iekļauti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā;

ii) III sadaļas 2. nodaļā (nelaimes gadījumi darbā vai arodslimības) – visi pabalsti natūrā par nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā noteikts i) punktā, kas paredzēti dalībvalstu sistēmās attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām;

▼B

w) jēdziens "pensijas" ietver ne tikai pensijas, bet arī vienreizējus pabalstus, ar kuriem var aizstāt pensijas, un maksājumi iemaksu

▼B

atlīdzināšanas veidā un, ievērojot III sadaļas noteikumus, pārvērtēšanas pieaugumus vai papildu pabalstus;

x) "pirmspensijas pabalsts" ir visi naudas pabalsti, kas nav bezdarbnieka pabalsti vai priekšlaicīgi vecuma pabalsti un kas no noteikta vecuma paredzēti darbiniekiem, kuri ir samazinājuši, izbeiguši vai pārtraukuši savas darbības, par ko saņem atlīdzību, līdz vecumam, kurā tie var pretendēt uz vecuma pensiju vai priekšlaicīgas pensionēšanas pensiju, kuru saņemšana nav atkarīga no tā, vai attiecīgā persona ir kompetentās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā; "priekšlaicīgs vecuma pabalsts" ir pabalsts, ko nodrošina, pirms sasniegts vecums, kurš parasti dod tiesības uz pensiju, un ko turpina nodrošināt, kad ir sasniegts minētais vecums, vai aizstāj ar citu vecuma pabalstu;

y) "apbedīšanas pabalsts" ir jebkāds vienreizējs maksājums nāves gadījumā, izņemot w) apakšpunktā minētos vienreizējos pabalstus;

z) "ģimenes pabalsts" ir visi pabalsti natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus, izņemot I pielikumā minēto uzturēšanas maksājumu un īpašo bērna piedzimšanas un adoptēšanas pabalstu avansus.

2. pants

Personas, uz kurām attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakļauti vai bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām.

2. Tā attiecas arī uz to personu apgādību zaudējušajām personām, uz ko ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, neatkarīgi no minēto personu valsts piederības, ja viņu apgādību zaudējušās personas ir dalībvalstu piederīgie, bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm.

3. pants

Jomas, uz kurām attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

a) slimības pabalsti;

b) maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti;

c) invaliditātes pabalsti;

d) vecuma pabalsti;

e) apgādnieka zaudējuma pabalsti;

f) pabalsti sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;

g) apbedīšanas pabalsti;

h) bezdarbnieka pabalsti;

i) pirmspensijas pabalsti;

j) ģimenes pabalsti.

2. Ja XI pielikumā nav noteikts citādi, šī regula attiecas uz vispārīgām un īpašām sociālās nodrošināšanas shēmām neatkarīgi no tā, vai tās ir balstītas uz iemaksām vai ne, un shēmām, kas saistītas ar darba devēja vai kuģa īpašnieka pienākumiem.

▼B

3. Šī regula attiecas arī uz īpašiem naudas pabalstiem, kas nav balstīti uz iemaksām un uz kuriem attiecas 70. pants.

4. Šās regulas III sadaļas noteikumi tomēr neskar nevienas dalībvalsts tiesību aktu noteikumus, kas attiecas uz kuģa īpašnieka pienākumiem.

▼M1

5. Šo regulu nepiemēro:

a) sociālai un medicīniskai palīdzībai; vai

b) pabalstiem, attiecībā uz kuriem dalībvalsts uzņemas atbildību par zaudējumu atlīdzināšanu personām un nodrošina kompensāciju, piemēram, kara un militāru darbību vai to seku upuriem; noziegumu, politisku slepkavību vai terora aktu upuriem; tādu kaitējumu upuriem, ko radījuši dalībvalsts aģenti, veicot savus pienākumus; vai upuriem, kas cietuši zaudējumus politisku vai reliģisku iemeslu dēļ vai izcelsmes dēļ.

▼B

4. pants

Vienlīdzīga attieksme

Ja šajā regulā nav noteikts citādi, personām, uz ko attiecas šī regula, pienākas tādi paši pabalsti un ir tādi paši pienākumi kā tie, ko kādas dalībvalsts tiesību paredz akti tās piederīgajiem.

5. pants

Vienlīdzīga attieksme pret pabalstiem, ienākumiem, faktiem vai notikumiem

Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, ņemot vērā izklāstītos īpašos īstenošanas noteikumus, piemēro šādus noteikumus:

a) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem sociālā nodrošinājuma pabalstu un citu ienākumu saņemšanai ir zināmas tiesiskās sekas, minēto tiesību aktu attiecīgie noteikumi attiecas arī uz tādu līdzvērtīgu pabalstu saņemšanu, kas iegūti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai uz ienākumiem, kas gūti citā dalībvalstī;

b) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tiesiskas sekas saistās ar noteiktu faktu vai notikumu gadījumiem, minētā dalībvalsts ņem vērā līdzīgus faktus vai notikumus, kas notikuši jebkurā no dalībvalstīm, tā, it kā tie būtu notikuši tās teritorijā.

6. pants

Periodu summēšana

Ja šajā regulā nav noteikts citādi, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti nosaka, ka:

— tiesību uz pabalstu iegūšana, paturēšana, ilgums vai atgūšana,

— tiesību aktu piemērošanas joma vai

— piekļuve obligātajai apdrošināšanai, fakultatīvi turpināmajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai vai atbrīvojums no tām

ir atkarīgs no apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu izpildes, atbilstoši nepieciešamībai ņem vērā apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodus, kas izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu periodi, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro.

▼B

7. pants

Noteikumu par dzīvesvietu nepiemērošana

Ja šajā regulā nav noteikts citādi, naudas pabalstus, ko izmaksā saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem vai saskaņā ar šo regulu, nesamazina, nemaina, neatliek, neatceļ un nekonfiscē tādēļ, ka pabalsta saņēmējs vai viņa ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas par pabalstu piešķiršanu atbildīgā iestāde.

8. pants

Šās regulas un citu koordinācijas aktu saistība

1. Šī regula aizstāj visas dalībvalstu starpā piemērojamās sociālā nodrošinājuma konvencijas, kas sakrīt ar tās darbības jomu. Atsevišķus to sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumus, kurās dalībvalstis iesaistījušās pirms šās regulas piemērošanas dienas, tomēr turpina piemērot, ja tie ir labvēlīgāki pabalstu saņēmējiem vai ir radušies īpašos vēstures apstākļos un to sekas ir ierobežotas laikā. Lai šie noteikumi paliktu piemērojami, tie ietverti II pielikumā. Ja objektīvu iemeslu dēļ šos noteikumus nav iespējams attiecināt uz visām personām, uz kurām attiecas regula, to precizē.

2. Ja rodas vajadzība, divas vai vairākas dalībvalstis var sava starpā noslēgt konvencijas, balstoties uz šās regulas principiem un ievērojot tās garu.

9. pants

Dalībvalstu deklarācijas par šās regulas darbības jomu

1. Dalībvalstis Eiropas Kopienu Komisijai rakstveidā paziņo par 1. panta 1. punktā minētajām deklarācijām, 3. pantā minētajiem tiesību aktiem un shēmām, konvencijām, kurās tās iesaistījušās tā, kā noteikts 8. panta 2. punktā, un 58. pantā minēto pabalstu minimumu, kā arī par vēlāk izdarītiem satura grozījumiem. Šajos paziņojumos norāda attiecīgo likumu un shēmu spēkā stāšanās dienu vai – 1. panta 1. punktā paredzēto deklarāciju gadījumā – dienu, no kuras šo regulu piemēro shēmām, kas norādītas dalībvalstu deklarācijās.

2. Šos paziņojumus iesniedz Eiropas Kopienu Komisijai katru gadu un publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

10. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

Ja nav noteikts citādi, šī regula nepiešķir un nepatur spēkā tiesības uz vairākiem viena veida pabalstiem par vienu un to pašu obligātās apdrošināšanas periodu.

II SADAĻA

PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA

11. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Šajā sadaļā personas, kuras saņem naudas pabalstus sakarā ar savu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā vai tās rezul-

▼B

tātā, uzskatāmas par tādām, kas veic minēto darbību. Tas neattiecas uz invaliditātes vai vecuma pensijām vai apgādnieka zaudējuma pabalstiem, vai pensijām saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām, vai slimības pabalstiem naudā, ar kuriem sedz ārstēšanas izdevumus neierobežotā laika posmā.

3. Ievērojot 12.–16. pantu:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā kādā dalībvalstī, ir pakļauta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

b) ierēdnis ir pakļauts tās dalībvalsts tiesību aktiem, kam pakļauta administrācija, kura viņu nodarbina;

c) persona, kas saņem bezdarbnieka pabalstus atbilstīgi 65. pantam saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, ir pakļauta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

d) persona, kas pirmo reizi vai no jauna iesaukta dienēt kādas dalībvalsts bruņotajos spēkos vai civildienestā, ir pakļauta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

e) katra persona, uz ko neattiecas a)–d) apakšpunkts, ir pakļauta dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, neierobežojot citus šās regulas noteikumus, kas viņai garantē pabalstus, ko nosaka vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību akti.

4. Šajā sadaļā darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko parasti veic jūras kuģī, kurš brauc ar dalībvalsts karogu, uzskata par darbību, ko veic minētajā dalībvalstī. Bet persona, kura tiek nodarbināta kuģī, kurš brauc ar kādas dalībvalsts karogu, taču saņem par tādu darbību atalgojumu no uzņēmuma vai personas, kam juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta ir citā dalībvalstī, ir pakļauta otras minētās dalībvalsts tiesību aktiem, ja viņa pastāvīgi dzīvo minētajā valstī. Minēto tiesību aktu vajadzībām uzņēmumu vai personu, kas maksā tādu atalgojumu, uzskata par darba devēju.

12. pants

Īpaši noteikumi

1. Persona, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātas personas statusā tāda darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savas darbības, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti veikt darbu minētā darba devēja uzdevumā, arī turpmāk ir pakļauta pirmās dalībvalsts tiesību aktiem, ja paredzamais minētā darba ilgums nepārsniedz 24 mēnešus un minētā persona nav nosūtīta aizstāt citu personu.

2. Persona, kas kādā dalībvalstī parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā un dodas veikt līdzīgu darbību citā dalībvalstī, arī turpmāk ir pakļauta pirmās dalībvalsts tiesību aktiem, ja tādas darbības paredzamais ilgums nepārsniedz 24 mēnešus.

13. pants

Darbības veikšana divās vai vairāk dalībvalstīs

1. Persona, kas parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs, ir pakļauta:

a) dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, ja viņa būtisku savas darbības daļu veic minētajā dalībvalstī vai ja viņu nodarbina vairāki uzņēmumi vai darba devēji, kuru juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta ir dažādās dalībvalstīs, vai

b) tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas tā uzņēmuma vai darba devēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kas viņu nodar-

▼B

bina, ja viņa neveic būtisku savu darbību daļu savā dzīvesvietas dalībvalstī.

2. Persona, kas parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs, ir pakļauta:

a) dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, ja viņa būtisku savas darbības daļu veic šajā dalībvalstī; vai

b) tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas viņas darbības interešu centrs, ja viņa nedzīvo kādā no dalībvalstīm, kurā veic būtisku savas darbības daļu.

3. Persona, kas parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā un darbību pašnodarbinātas personas statusā dažādās dalībvalstīs, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kur tā veic darbību nodarbinātas personas statusā, vai, ja viņa veic šādu darbību divās vai vairāk dalībvalstīs, – tiesību aktiem, ko nosaka saskaņā ar 1. punktu.

4. Persona, ko viena dalībvalsts nodarbina par ierēdni un kas veic darbību nodarbinātas personas un/vai pašnodarbinātas personas statusā vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kam pakļauta administrācija, kura viņu nodarbina.

5. To tiesību aktu piemērošanas vajadzībām, kurus nosaka saskaņā ar šiem noteikumiem, 1.–4. punktā minētās personas pielīdzina personām, kuras visas savas darbības nodarbinātu vai pašnodarbinātu personu statusā veikušas un visus savus ienākumus saņēmušas attiecīgajā dalībvalstī.

14. pants

Brīvprātīgā apdrošināšana vai fakultatīvi turpināmā apdrošināšana

1. 11.–13. pants neattiecas uz brīvprātīgo apdrošināšanu vai fakultatīvi turpināmo apdrošināšanu, izņemot gadījumu, kad dalībvalstī vienā no 3. panta 1. punktā minētajām jomām eksistē tikai brīvprātīgas apdrošināšanas sistēmas.

2. Ja atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem attiecīgā persona ir pakļauta obligātai apdrošināšanai minētajā dalībvalstī, viņa nedrīkst piedalīties brīvprātīgas apdrošināšanas shēmā vai fakultatīvi turpināmās apdrošināšanas shēmā citā dalībvalstī. Visos pārējos gadījumos, kad attiecīgajā jomā ir izvēle starp vairākām brīvprātīgās apdrošināšanas shēmām vai fakultatīvi turpināmās apdrošināšanas shēmām, attiecīgā persona iestājas tikai tajā shēmā, ko pati izvēlējusies.

3. Tomēr saistībā ar invaliditātes un vecuma pensijām un apgādnieka zaudējuma pabalstiem attiecīgā persona var iestāties dalībvalsts brīvprātīgās apdrošināšanas vai fakultatīvi turpināmās apdrošināšanas shēmā pat tad, ja viņa obligātā kārtā ir pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem, ar nosacījumu, ka viņa kādā savas karjeras posmā ir bijusi pakļauta pirmās minētās dalībvalsts tiesību aktiem sakarā ar darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā vai tādas darbības rezultātā un ja tāda pārklāšanās ir tieši vai netieši atļauta saskaņā ar pirmās dalībvalsts tiesību aktiem.

▼M1

4. Ja dalībvalsts tiesību akti pieļauj pievienošanos brīvprātīgai apdrošināšanai vai brīvprātīgai tālākapdrošināšanai ar nosacījumu, ka personas dzīvesvieta ir bijusi attiecīgajā dalībvalstī vai tā iepriekš veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, 5. panta b) punktu piemēro tikai tām personām, uz kurām kaut kad agrāk ir attiekušies šīs dalībvalsts tiesību akti, balstoties uz šīs personas darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

▼B

15. pants

Eiropas Kopienu ►M1 līguma aģenti ◄

Attiecībā uz noteikumiem, kas neskar ģimenes pabalstus, kurus piešķir pēc shēmas, ko piemēro šādiem darbiniekiem, Eiropas Kopienu ►M1 līguma aģenti ◄ var izvēlēties pakļautību tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiek nodarbināti, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri pēdējie uz viņiem attiekušies, vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras piederīgie viņi ir. Šīs izvēles tiesības, ko var izmantot tikai vienreiz, stājas spēkā darbā stāšanās dienā.

16. pants

Izņēmumi no 11.–15. panta

1. Divas vai vairāk dalībvalstis, šo dalībvalstu kompetentās varas iestādes vai šo iestāžu norīkotās iestādes vienojoties var paredzēt izņēmumus no 11.–15. panta atsevišķu personu vai personu kategoriju interesēs.

2. Personu, kas saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, bet dzīvo citā dalībvalstī, pēc viņas pieprasījuma var atbrīvot no šās citas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanas, ja viņa nav pakļauta šiem tiesību aktiem saistībā ar darbības veikšanu nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI PAR DAŽĀDAJĀM PABALSTU KATEGORIJĀM

1. NODAĻA

Slimības, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti

1. iedaļa

Apdrošinātās personas un viņu ģimenes locekļi, izņemot pensionārus un viņu ģimenes locekļus

17. pants

Dzīvesvieta dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

Apdrošināta persona vai viņas ģimenes locekļi, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, dzīvesvietas dalībvalstī saņem pabalstus natūrā, ko kompetentās iestādes uzdevumā sniedz attiecīgā dzīvesvietas iestāde, saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, ko piemēro šī iestāde, tā, it kā viņi būtu apdrošināti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

18. pants

Uzturēšanās kompetentajā dalībvalstī, ja dzīvesvieta ir citā dalībvalstī – Īpaši noteikumi pierobežas darbinieku ģimenes locekļiem

1. Ja 2. punktā nav noteikts citādi, apdrošinātajai personai un viņas ģimenes locekļiem, kas minēti 17. pantā, ir arī tiesības uz pabalstiem natūrā, uzturoties kompetentajā dalībvalstī. Pabalstus natūrā nodrošina kompetentā iestāde par saviem līdzekļiem saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, tā, it kā attiecīgās personas dzīvotu šajā dalībvalstī.

▼M1

2. Pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, kamēr viņi uzturas kompetentajā dalībvalstī.

Tomēr, ja kompetentā dalībvalsts ir minēta III pielikumā, pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kas dzīvo tajā pašā dalībvalstī kā pārrobežu darba ņēmējs, ir tiesības uz pabalstiem natūrā kompetentajā dalībvalstī vienīgi saskaņā ar 19. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

▼B

19. pants

Uzturēšanās ārpus kompetentās dalībvalsts

1. Ja 2. punktā nav noteikts citādi, apdrošinātai personai un viņas ģimenes locekļiem, kas uzturas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, ir tiesības uz tādiem pabalstiem natūrā, kas viņu uzturēšanās laikā ir vajadzīgi medicīnisku iemeslu dēļ, ņemot vērā pabalstu veidu un paredzamo uzturēšanās ilgumu. Šos pabalstus kompetentās iestādes vārdā nodrošina uzturēšanās vietas iestāde saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, tā, it kā attiecīgās personas būtu apdrošinātās saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Administratīvā komisija izveido to pabalstu natūrā sarakstu, kuri, uzturoties citā dalībvalstī, praktisku apsvērumu dēļ saņemami tikai tad, ja ir attiecīgās personas un aprūpes sniedzējas iestādes iepriekšēja vienošanās.

20. pants

Ceļojums ar nolūku saņemt pabalstus natūrā – Atļauja saņemt piemērotu ārstēšanu ārpus dzīvesvietas dalībvalsts

1. Ja šajā regulā nav noteikts citādi, apdrošināta persona, kas veic ceļojumu uz citu dalībvalsti, lai uzturēšanās laikā saņemtu pabalstus natūrā, lūdz kompetentās iestādes atļauju.

2. Apdrošināta persona, kurai kompetentā iestāde ir atļāvusi doties uz citu dalībvalsti ar nolūku saņemt savam stāvoklim atbilstošu ārstēšanu, saņem pabalstus natūrā, kurus kompetentās iestādes uzdevumā nodrošina uzturēšanas vietas iestāde, saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, tā, it kā persona būtu apdrošināta saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem. Atļauju piešķir, ja attiecīgā ārstēšana ietilpst pabalstos, ko paredz tiesību akti dalībvalstī, kurā dzīvo attiecīgā persona un kurā viņai nevar nodrošināt šādu ārstēšanu termiņā, kas ir medicīniski pamatots, ņemot vērā viņas tābrīža veselības stāvokli un slimības iespējamo gaitu.

3. Apdrošinātas personas ģimenes locekļiem 1. un 2. punktu piemēro pēc analoģijas.

4. Ja apdrošinātas personas ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā dzīvo apdrošinātā persona, un šī dalībvalsts ir izvēlējusies atmaksāšanu noteiktās summās, 2. punktā minēto pabalstu natūrā izmaksas sedz ģimenes locekļu dzīvesvietas iestāde. Tādā gadījumā 1. punkta mērķiem ģimenes locekļu dzīvesvietas iestādi uzskata par kompetento iestādi.

21. pants

Naudas pabalsti

1. Apdrošinātai personai un viņas ģimenes locekļiem, kas dzīvo vai uzturas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, ir tiesības uz naudas pabalstiem, ko nodrošina kompetentā iestāde saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro. Kompetentajai iestādei un dzīvesvietas vai

▼B

uzturēšanās vietas iestādei vienojoties, šādus pabalstus var tomēr piešķirt dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde par kompetentās iestādes līdzekļiem saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstu aprēķinu pamats ir vidējais ienākums vai vidējās iemaksas, nosaka šo vidējo ienākumu vai vidējo iemaksu bāzi, atsaucoties tikai uz ienākumiem, par kuriem ir apstiprināts, ka tie ir samaksāti, vai uz piemēroto iemaksu bāzi laika posmos, kas izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Tādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstus aprēķina, pamatojoties uz standarta ienākumu, ņem vērā vienīgi standarta ienākumus vai, ja vajadzīgs, vidējos standarta ienākumus laika posmos, kas izpildīti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

4. Panta 2. un 3. pantu piemēro pēc analoģijas gadījumos, kad tiesību akti, ko piemēro kompetentā iestāde, nosaka īpašu atskaites periodu, kas attiecīgajā gadījumā pilnīgi vai daļēji atbilst laika posmiem, ko attiecīgā persona izpildījusi saskaņā ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību aktiem.

22. pants

Pensijas prasītāji

1. Apdrošināta persona, kas pensijas pieprasījuma iesniegšanas vai izskatīšanas laikā zaudē tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar pēdējās kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, patur tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kur viņa dzīvo, ja pensijas prasītājs atbilst apdrošināšanas nosacījumiem tās dalībvalsts tiesību aktos, kas minēta 2. punktā. Tiesības uz pabalstiem natūrā dzīvesvietas dalībvalstī attiecas arī uz pensijas prasītāja ģimenes locekļiem.

2. Pabalstu natūrā izmaksas sedz tās dalībvalsts iestādes, kas pensijas piešķiršanas gadījumā būtu kompetentas saskaņā ar 23.–25. pantu.

2. iedaļa

Pensionāri un viņu ģimenes locekļi

23. pants

Tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem

Persona, kas saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, no kurām viena ir dzīvesvietas dalībvalsts, un kam ir tiesības saņemt pabalstus natūrā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, kopā ar saviem ģimenes locekļiem saņem šādus pabalstus natūrā, ko par saviem līdzekļiem sniedz dzīvesvietas iestāde, tā, it kā viņa būtu pensionārs, kura pensija izmaksājama tikai saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

24. pants

Tiesību uz pabalstiem natūrā neesība saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem

1. Persona, kas saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kam nav tiesību saņemt pabalstus natūrā saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, tomēr saņem šādus pabalstus sev un saviem ģimenes locekļiem, ciktāl viņai uz tiem būtu tiesības saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai vismaz vienas

▼B

tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir kompetenta attiecībā uz viņas pensijām, ja viņa dzīvotu šajā valstī. Pabalstus natūrā par 2. punktā minētās iestādes līdzekļiem nodrošina dzīvesvietas iestāde tā, it kā attiecīgajai personai būtu tiesības uz pensiju un pabalstiem natūrā saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Gadījumos, uz kuriem attiecas 1. punkts, pabalstu natūrā izmaksas sedz iestāde, kuru nosaka saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) ja pensionāram ir tiesības uz pabalstiem natūrā tikai saskaņā ar vienas dalībvalsts tiesību aktiem, izmaksas sedz minētās dalībvalsts kompetentā iestāde;

b) ja pensionāram ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, to izmaksas sedz tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktiem persona ir bijusi pakļauta visilgāko laika posmu; ja, piemērojot šo noteikumu, vairākas iestādes kļūst atbildīgas par pabalstu izmaksām, izmaksas sedz tā iestāde, kura piemēro tos tiesību aktus, kuriem pensionārs bijis pakļauts visvēlāk.

25. pants

Pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku tādu dalībvalstu tiesību aktiem, kuras nav dzīvesvietas dalībvalstis, ja ir tiesības uz pabalstiem natūrā dzīvesvietas dalībvalstī

Ja persona, kas saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, dzīvo dalībvalstī, pēc kuras tiesību aktiem tiesības saņemt pabalstus natūrā nav pakļautas apdrošināšanas nosacījumiem vai darbībai nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un nesaņem pensiju no minētās dalībvalsts, to pabalstu natūrā izmaksas, ko sniedz viņai vai viņas ģimenes locekļiem, sedz iestāde vienā no dalībvalstīm, kas ir kompetenta attiecībā uz viņas pensijām un ko nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktu, ciktāl pensionāram un viņa ģimenes locekļiem būtu tiesības uz šādiem pabalstiem, ja viņi dzīvotu minētajā dalībvalstī.

26. pants

Ģimenes locekļu dzīvesvieta dalībvalstī, kurā nedzīvo pensionārs

Ja persona saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, šās personas ģimenes locekļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kurā nedzīvo pensionārs, ir tiesības uz pabalstiem natūrā no viņu dzīvesvietas iestādes atbilstoši to tiesību aktu noteikumiem, kurus tā piemēro, ciktāl pensionāram ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem. Izmaksas sedz tā kompetentā iestāde, kura atbild par to pabalstu natūrā izmaksām, kurus sniedz pensionāram viņa dzīvesvietas dalībvalstī.

27. pants

Pensionāra vai viņa ģimenes locekļu uzturēšanās dalībvalstī, kurā viņi nedzīvo – Uzturēšanās kompetentajā dalībvalstī – Atļauja saņemt piemērotu ārstēšanu ārpus dzīvesvietas dalībvalsts

1. Šās regulas 19. pantu pēc analoģijas piemēro personai, kas saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar vienas tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kura nodrošina pensiju(–as) viņai vai viņas ģimenes locekļiem, kas uzturas dalībvalstī, kurā viņi nedzīvo.

2. Šās regulas 18. panta 1. punktu pēc analoģijas piemēro 1. punktā raksturotām personām laikā, kad viņas uzturas dalībvalstī, kurā atrodas kompetentā iestāde, kas atbild par to pabalstu natūrā izmaksām, ko

▼B

sniedz pensionāram viņa dzīvesvietas dalībvalstī, un ja minētā dalībvalsts tā ir izvēlējusies un ir norādīta IV pielikumā.

3. Šās regulas 20. pantu pēc analoģijas piemēro pensionāram un/vai viņa ģimenes locekļiem, kas uzturas dalībvalstī, kurā viņi nedzīvo, ar nolūku tajā saņemt savam stāvoklim atbilstošu ārstēšanu.

4. Ja 5. punktā nav noteikts citādi, 1.–3. punktā minēto pabalstu natūrā izmaksas sedz kompetentā iestāde, kura atbild par tādu pabalstu natūrā izmaksām, kādus pensionāram nodrošina viņa dzīvesvietas dalībvalstī.

5. Šā panta 3. punktā minēto pabalstu natūrā izmaksas sedz pensionāra vai viņa ģimenes locekļu dzīvesvietas iestāde, ja šīs personas dzīvo dalībvalstī, kas ir izvēlējusies atmaksāšanu noteiktās summās. Šajos gadījumos 3. punkta mērķiem par kompetento iestādi uzskata pensionāra vai viņa ģimenes locekļu dzīvesvietas iestādi.

28. pants

Īpaši noteikumi pensionētiem pierobežas darbiniekiem

▼M1

1. Pārrobežu darba ņēmējs, kurš aiziet pensijā vecuma vai invaliditātes dēļ, slimības gadījumā ir tiesīgs turpināt saņemt pabalstus natūrā dalībvalstī, kurā viņš pēdējo reizi veicis darbību kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona, ciktāl tas ir tādas ārstēšanas turpinājums, kas uzsākta minētajā dalībvalstī. "Ārstēšanas turpinājums" nozīmē turpmāku izmeklēšanu, diagnosticēšanu un slimības ārstēšanu visā tās garumā.

Pirmo daļu piemēro *mutatis mutandis* bijušā pārrobežu darba ņēmēja ģimenes locekļiem, izņemot gadījumus, ja pēdējā dalībvalsts, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir veicis savu darbību, ir minēta III pielikumā.

▼B

2. Pensionāram, kurš piecu gadu laikā līdz faktiskai vecuma vai invaliditātes pensijas dienai ir veicis darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā vismaz divus gadus kā pierobežas darbinieks, ir tiesības uz pabalstiem natūrā dalībvalstī, kurā viņš veicis šo darbību kā pierobežas darbinieks, ja šī dalībvalsts un dalībvalsts, kurā atrodas kompetentā iestāde, kas atbild par tādu pabalstu natūrā izmaksām, kurus sniedz pensionāram viņa dzīvesvietas dalībvalstī, ir izvēlējušās to un ja abas ir norādītas V pielikumā.

3. Šā panta 2. punktu pēc analoģijas piemēro izbijuša pierobežas darbinieka ģimenes locekļiem vai viņa apgādību zaudējušām personām, ja 2. punktā minētajos laika posmos viņām ir bijušas tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar 18. panta 2. punktu, pat tad, ja pierobežas darbinieks miris pirms pensijas sākuma, ar nosacījumu, ka viņš veicis darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā kā pierobežas darbinieks vismaz divus gadus piecu gadu laikā pirms nāves.

4. Šā panta 2. un 3. punkts ir piemērojams līdz brīdim, kad attiecīgā persona kļūst pakļauta kādas dalībvalsts tiesību aktiem sakarā ar darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

5. Šā panta 1.–3 punktā minēto pabalstu natūrā izmaksas sedz kompetentā iestāde, kas atbild par to pabalstu natūrā izmaksām, kurus sniedz pensionāram vai viņa apgādību zaudējušajām personām viņu attiecīgajās dzīvesvietas dalībvalstīs.

29. pants

Naudas pabalsti pensionāriem

1. Naudas pabalstus personai, kura saņem pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu, maksā tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas kompetentā iestāde, kas atbild par to pabalstu

▼B

natūrā izmaksām, kurus pensionāram sniedz viņa dzīvesvietas dalībvalstī. Pēc analoģijas piemēro 21. pantu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī pensionāra ģimenes locekļiem.

30. pants

Pensionāru iemaksas

1. Tās dalībvalsts iestāde, kas saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, ir atbildīga par atskaitījumu izdarīšanu attiecībā uz iemaksām par slimības, maternitātes un līdzvērtīgiem paternitātes pabalstiem, var pieprasīt un atgūt šos atskaitījumus, ko aprēķina atbilstoši tiesību aktiem, ko tā piemēro, tikai tik, cik lielas pabalstu izmaksas saskaņā ar 23.–26. pantu jāsedz minētās dalībvalsts iestādei.

2. Ja 25. pantā minētajos gadījumos slimības, maternitātes vai līdzvērtīgu paternitātes pabalstu iegūšana ir atkarīga no iemaksu vai līdzīgu maksājumu izdarīšanas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā dzīvo attiecīgais pensionārs, šīs iemaksas neizmaksā, pamatojoties uz šādu dzīvesvietu.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi

31. pants

Vispārīgi noteikumi

Regulas 23. un 30. pantu nepiemēro pensionāram un viņa ģimenes locekļiem, kam saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības uz pabalstiem, kuri izriet no veiktās darbības nodarbinātās vai pašnodarbinātas personas statusā. Šādā gadījumā attiecīgā persona šās nodaļas mērķiem ir pakļauta 17.–21. pantam.

32. pants

Tiesību uz pabalstiem natūrā prioritātes noteikšana – Īpašs noteikums attiecībā uz ģimenes locekļu tiesībām uz pabalstiem dzīvesvietas dalībvalstī

1. Neatkarīgām tiesībām uz pabalstu natūrā, kuras nosaka dalībvalsts tiesību akti vai šī nodaļa, ir priekšroka attiecībā pret atvasinātām ģimenes locekļu tiesībām uz pabalstiem. Tomēr atvasinātām tiesībām uz pabalstiem natūrā ir priekšroka attiecībā pret neatkarīgām tiesībām, ja attiecīgās neatkarīgās tiesības dzīvesvietas dalībvalstī pastāv, tieši un vienīgi pamatojoties uz attiecīgās personas dzīvesvietu šajā dalībvalstī.

2. Ja apdrošinātas personas ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, pēc kuras tiesību aktiem tiesības uz pabalstiem natūrā nav atkarīgas no apdrošināšanas nosacījumiem vai darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, pabalstus natūrā nodrošina par tās dalībvalsts kompetentās iestādes līdzekļiem, kurā viņi dzīvo, ja tās personas laulātais, kura rūpējas par apdrošinātās personas bērniem, veic darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā šajā dalībvalstī vai saņem pensiju no minētās dalībvalsts, pamatojoties uz veikto darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

▼B

33. pants

Būtiski pabalsti natūrā

1. Apdrošināta persona vai viņas ģimenes loceklis, kam ir bijušas dalībvalsts iestādes atzītas tiesības uz protēzi, nozīmīgu palīgierīci vai citiem būtiskiem pabalstiem natūrā, pirms tā kļuva apdrošināta saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro citas dalībvalsts iestāde, saņem šos pabalstus par pirmās minētās iestādes līdzekļiem pat tad, ja tos piešķir pēc tam, kad šī persona kļūst apdrošināta saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro otrā minētā iestāde.

2. Administratīvā komisija izveido to pabalstu sarakstu, uz kuriem attiecas 1. punkts.

34. pants

Ilgtermiņa aprūpes pabalstu pārklāšanās

1. Ja persona, kura saņem ilgtermiņa aprūpes naudas pabalstus, kas jāuzskata par slimības pabalstiem un ko tādēļ nodrošina dalībvalsts, kuras kompetencē ir naudas pabalsti saskaņā ar 21. un 29. pantu, tajā pašā laikā saskaņā ar šo nodaļu ir tiesīga pieprasīt tiem pašiem mērķiem paredzētus pabalstus natūrā no dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādes citā dalībvalstī, un ja pirmās dalībvalsts iestādei arī tiek prasīts atmaksāt šo pabalstu natūrā izmaksas saskaņā ar 35. pantu, vispārīgais noteikums par 10. pantā paredzēto pabalstu pārklāšanās novēršanu ir piemērojams tikai ar šādu ierobežojumu: ja attiecīgā persona pieprasa vai saņem pabalstu natūrā, naudas pabalsta summu samazina par tā pabalsta natūrā summu, ko pieprasa vai var pieprasīt no pirmās dalībvalsts iestādes, kurai jāatlīdzina attiecīgās izmaksas.

2. Administratīvā komisija izveido to naudas pabalstu un pabalstu natūrā sarakstu, uz ko attiecas 1. punkts.

3. Divas vai vairākas dalībvalsts vai to kompetentās varas iestādes var vienoties par citiem vai papildu pasākumiem, kas attiecīgajām personām nav mazāk labvēlīgi kā 1. punktā noteiktie principi.

35. pants

Iestāžu savstarpējie norēķini

1. Pabalsti natūrā, ko dalībvalsts iestāde nodrošinājusi citas dalībvalsts iestādes uzdevumā saskaņā ar šo nodaļu, jāatlīdzina pilnā mērā.

2. Šā panta pirmajā punktā minētās atlīdzināšanas summas nosaka un atmaksā saskaņā ar pasākumiem, kuri noteikti īstenošanas regulā, iesniedzot faktisko izdevumu pierādījumu vai pamatojoties uz noteiktām summām attiecībā uz dalībvalstīm, kuru juridiskā vai administratīvā struktūra ir tāda, ka atlīdzināšana uz faktisko izdevumu pamata nav lietderīga.

3. Divas vai vairākas dalībvalstis un to kompetentās varas iestādes var noteikt citas atlīdzināšanas metodes vai atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem starp iestādēm, kas ir to jurisdikcijā.

▼B

2. NODAĻA

Pabalsti attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām

36. pants

Tiesības uz pabalstiem natūrā un naudas pabalstiem

▼M1

1. Neskarot labvēlīgākus noteikumus šā panta 2. un 2.a punktā, 17. pantu, 18. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu un 20. panta 1. punktu piemēro arī pabalstiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām.

▼B

2. Personai, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai ieguvusi arodslimību, un kas dzīvo vai uzturas dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, ir tiesības uz nelaimes gadījumu darbā un arodslimību seguma shēmas īpašiem pabalstiem natūrā, ko kompetentās iestādes vārdā nodrošina dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro tā, it kā šī persona būtu apdrošināta saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

▼M1

2.a Kompetentā iestāde nedrīkst atteikt 20. panta 1. punktā paredzēto atļauju nodarbinātai vai pašnodarbinātai personai, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai guvusi arodslimību un kam pienākas pabalsti no šīs iestādes, ja tās dzīvesvietas dalībvalsts teritorijā medicīniski pieņemamā termiņā, ņemot vērā viņa tā brīža veselības stāvokli un iespējamo slimības attīstību, viņam nav iespējams sniegt pienācīgu aprūpi.

▼B

3. Šās regulas 21. pantu piemēro arī pabalstiem, uz ko attiecas šī nodaļa.

37. pants

Pārvešanas izmaksas

1. Tādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties tādas personas pārvešanas izmaksas, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai slimo ar arodslimību, vai nu uz viņas pastāvīgo dzīvesvietu, vai slimnīcu, uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citā dalībvalstī, kur šī persona dzīvo, ar nosacījumu, ka šī iestāde iepriekš dod atļauju šādai pārvešanai, pienācīgi ņemot vērā iemeslus, kas to pamato. Šāda atļauja nav vajadzīga pierobežas darbinieku gadījumā.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties izmaksas par nelaimes gadījumā darbā bojā gājušas personas mirstīgo atlieku pārvešanu līdz apbedīšanas vietai, saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citā dalībvalstī, kurā šī persona dzīvojusi nelaimes gadījuma brīdī.

38. pants

Pabalsti par arodslimību, ja attiecīgā persona, kas ar to slima, bijusi pakļauta tādam pašam riskam vairākās dalībvalstīs

Ja persona, kas saslimusi ar arodslimību, ir saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem veikusi darbību, kas sava rakstura dēļ var būt izraisījusi minēto slimību, tad pabalstus, ko viņa vai viņas apgādību zaudējušās personas var pieprasīt, nodrošina vienīgi saskaņā ar pēdējās šādas valsts tiesību aktiem, kuru nosacījumi ir izpildīti.

▼B

39. pants

Arodslimības saasināšanās

Gadījumā, kad saasinās arodslimība, par kuru persona, kas ar to slimo, ir saņēmusi vai saņem pabalstus saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, piemērojami šādi noteikumi:

a) ja attiecīgā persona, saņemdama pabalstus, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem nav veikusi tādu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, kura varētu būt izraisījusi vai saasinājusi attiecīgo slimību, pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde sedz pabalstu izmaksas saskaņā ar to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, ņemot vērā slimības saasinājumu;

b) ja attiecīgā persona, saņemdama pabalstus, ir veikusi šādu darbību saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde sedz pabalstu izmaksas saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko tā piemēro, neņemot vērā slimības saasinājumu. Otrās dalībvalsts kompetentā iestāde piešķir attiecīgajai personai pabalstu, kura summa ir vienāda ar starpību starp pabalstu summu, kas pienākas pēc slimības saasināšanās, un to summu, kas pienāktos pirms slimības saasināšanās saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ja attiecīgā slimība būtu iegūta saskaņā ar šās valsts tiesību aktiem;

c) dalībvalsts tiesību aktos paredzētos noteikumus par samazināšanu, pārtraukšanu vai atcelšanu neizmanto pret personām, kas saņem pabalstus, kurus nodrošina divu dalībvalstu iestādes atbilstīgi b) apakšpunktam.

40. pants

Noteikumi par noteiktu tiesību aktu īpatnību ņemšanu vērā

1. Ja dalībvalstī, kurā dzīvo vai uzturas attiecīgā persona, nav apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām vai ja šāda apdrošināšana pastāv, bet nav iestādes, kas būtu atbildīga par pabalstu sniegšanu natūrā, šos pabalstus sniedz tā dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, kas atbild par pabalstu natūrā sniegšanu slimības gadījumā.

2. Ja kompetentajā dalībvalstī nav apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām, šās nodaļas noteikumus par pabalstiem natūrā tomēr piemēro personai, kurai ir tiesības uz šādiem pabalstiem slimības, maternitātes vai līdzvērtīgas paternitātes gadījumā saskaņā ar šās dalībvalsts tiesību aktiem, ja attiecīgā persona cieš nelaimes gadījumā darbā vai iegūst arodslimību, dzīvojot vai uzturoties citā dalībvalstī. Izmaksas sedz iestāde, kuras kompetencē ir pabalsti natūrā saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Šās regulas 5. pantu piemēro dalībvalsts kompetentajai iestādei attiecībā uz to nelaimes gadījumu darbā un arodslimību vienlīdzību, kas ir radušies vai ir vēlāk apstiprināti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, izvērtējot darba nespējas pakāpi, tiesības uz pabalstiem vai to apjomu, ar šādiem nosacījumiem:

a) nekāda kompensācija nepienākas saistībā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību, kas radusies vai apstiprināta agrāk saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;un

b) nekāda kompensācija nepienākas saistībā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību, kas radusies vai apstiprināta vēlāk, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, kuru pakļautībā ir noticis vai apstiprināts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

▼B

41. pants

Iestāžu savstarpējie norēķini

1. Šās regulas 35. pantu piemēro arī pabalstiem, uz kuriem attiecas šī nodaļa, un kompensācijas norēķinus veic, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām.

2. Divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās varas iestādes var noteikt citas atlīdzināšanas metodes vai atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem starp iestādēm, kas ir to jurisdikcijā.

3. NODAĻA

Apbedīšanas pabalsti

42. pants

Tiesības uz pabalstiem nāves gadījumā vai gadījumā, kad persona, kam ir tiesības uz pabalstu, dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja apdrošināta persona vai viņas ģimenes loceklis mirst dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts, uzskata, ka nāve ir iestājusies kompetentajā dalībvalstī.

2. Kompetentajai iestādei ir pienākums piešķirt apbedīšanas pabalstus, kas izmaksājami saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, pat tad, ja persona, kam ir tiesības uz pabalstu, dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī tad, ja nāves cēlonis bijis nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

43. pants

Pabalstu nodrošināšana pensionāra nāves gadījumā

1. Ja mirst pensionārs, kam bijušas tiesības uz pensiju saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem vai uz pensijām saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem laikā, kad šis pensionārs dzīvojis dalībvalstī, kur nav iestāde, kas atbild par 24. un 25. pantā paredzēto pabalstu natūrā izmaksām, apbedīšanas pabalstus, kas jāizmaksā saskaņā ar šās iestādes pārziņā esošajiem tiesību aktiem, tā nodrošina par saviem līdzekļiem tā, it kā pensionārs nāves brīdī būtu dzīvojis dalībvalstī, kurā atrodas minētā iestāde.

2. Pēc analoģijas 1. punktu piemēro pensionāra ģimenes locekļiem.

4. NODAĻA

Invaliditātes pabalsti

44. pants

Personas, uz kurām attiecas tikai A veida tiesību akti

1. Šajā nodaļā "A veida tiesību akti" ir tiesību akti, pēc kuriem invaliditātes pabalstu summa nav atkarīga no apdrošināšanas vai dzīvesvietas laika posmu ilguma un kurus kompetentā dalībvalsts ir skaidri norādījusi VI pielikumā, un "B veida tiesību akti" ir pārējie tiesību akti.

2. Personai, uz ko secīgi vai pārmaiņus ir attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, un kas ir izpildījusi apdrošināšanas un dzīvesvieta laika posmus vienīgi saskaņā ar A veida tiesību aktiem, ir tiesības uz pabalstiem tikai no tās dalībvalsts iestādes, kuras tiesību akti tika

▼B

piemēroti laikā, kad radās darba nespēja, pēc kuras iestājusies invaliditāte, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. pantu, un tā saņem šādus pabalstus saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Persona, kas nav tiesīga saņemt pabalstus saskaņā ar 2. punktu, saņem pabalstus, ko šī persona ir tiesīga saņemt saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. pantu.

4. Ja tiesību akti, kas minēti 2. vai 3. punktā, nosaka pabalstu samazināšanas, pārtraukšanas vai atcelšanas noteikumus gadījumos, ja ir pārklāšanās ar citiem ienākumiem vai ar cita veida pabalstiem 53. panta 2. punkta nozīmē, pēc analoģijas piemēro 53. panta 3. punktu un 55. panta 3. punktu.

45. pants

Īpaši noteikumi par laika posmu summēšanu

Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti nosaka, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana un atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas vai dzīvesvietas laika posmu izpildes, vajadzības gadījumā pēc analoģijas piemēro 51. panta 1. punktu.

46. pants

Personas, uz ko attiecas vai nu tikai B veida tiesību akti, vai A un B veida tiesību akti

1. Personai, uz ko secīgi vai pārmaiņus ir attiekušies divu vai vairāku tādu dalībvalstu tiesību akti, no kuriem vismaz vienas valsts tiesību akti nav A veida, ir tiesības uz pabalstiem, kas paredzēti 5. nodaļā, kuru piemēro pēc analoģijas, ņemot vērā 3. punktu.

2. Tomēr, ja uz attiecīgo personu agrāk ir attiekušies B veida tiesību akti un viņa piedzīvo darba nespēju, kas beidzas ar invaliditāti, būdama pakļauta A veida tiesību aktiem, šī persona saņem pabalstus saskaņā ar 44. pantu:

— ja viņa atbilst vienīgi šo vai citu tāda paša veida tiesību aktu nosacījumiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. pantu, bet neizmantojot apdrošināšanas vai dzīvesvietas laika posmus, kas izpildīti saskaņā ar B veida tiesību aktiem, un

— ja viņa neuztur nekādas prasības uz vecuma pabalstiem, ņemot vērā 50. panta 1. punktu.

3. Lēmums, ko kādas dalībvalsts iestāde pieņēmusi attiecībā uz pieprasītāja invaliditātes pakāpi, ir saistošs jebkuras citas dalībvalsts attiecīgajai iestādei, ja VII pielikumā ir atzīta atbilstība starp šo dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes pakāpi.

47. pants

Invaliditātes progresēšana

1. Gadījumā, kad progresē invaliditāte, par kuru persona saņem pabalstus saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, ņemot vērā invaliditātes progresēšanu, piemēro šādus noteikumus:

a) pabalstus nodrošina atbilstoši 5. nodaļai, ko piemēro pēc analoģijas;

b) tomēr, ja attiecīgā persona ir bijusi pakļauta divu vai vairāku valstu A vieda tiesību aktiem un kopš pabalsta saņemšanas nav bijusi pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem, pabalstu sniedz saskaņā ar 44. panta 2. punktu.

2. Ja tā pabalsta vai to pabalstu kopējā summa, kas maksājami saskaņā ar 1. punktu, ir mazāka nekā tā pabalsta summa, ko attiecīgā

▼B

persona saņēmusi par tās iestādes līdzekļiem, kura agrāk bijusi atbildīga par maksāšanu, minētā iestāde maksā attiecīgai personai piemaksu, kas ir vienāda ar šo abu summu starpību.

3. Ja attiecīgai personai nav tiesību uz pabalstiem par citas dalībvalsts iestādes līdzekļiem, iepriekšējās kompetentās dalībvalsts kompetentā iestāde nodrošina pabalstus saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ņemot vērā invaliditātes progresēšanu un attiecīgā gadījumā 45. pantu.

48. pants

Invaliditātes pabalstu pārvēršana vecuma pabalstos

1. Invaliditātes pabalstus attiecīgā gadījumā pārvērš vecuma pabalstos saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti tajos valsts vai valstu tiesību aktos, pēc kuriem tos sniedz, un saskaņā ar 5. nodaļu.

2. Ja kāda persona, kas saņem invaliditātes pabalstus, pamatojoties uz 50. pantu, var pamatot prasību par vecuma pabalstiem saskaņā ar vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību aktiem, jebkura iestāde, kas atbild par invaliditātes pabalstu nodrošināšanu saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, turpina nodrošināt šādai personai invaliditātes pabalstus, uz kuriem viņai ir tiesības saskaņā ar aktiem, ko tā piemēro, līdz tam brīdim, kad attiecībā uz šo iestādi kļūst piemērojams 1. punkts, vai tik ilgi, cik attiecīgā persona atbilst šādu pabalstu nosacījumiem.

3. Ja invaliditātes pabalstus, ko sniedz saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem saskaņā ar 44. pantu, pārvērš vecuma pabalstos un attiecīgā persona vēl neatbilst šādu pabalstu saņemšanas nosacījumiem vienas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību aktos, attiecīgā persona saņem no šās vai šīm dalībvalstīm invaliditātes pabalstus no pārvēršanas dienas.

Tādus invaliditātes pabalstus sniedz saskaņā ar 5. nodaļu tā, it kā minētā nodaļa būtu bijusi piemērojama laikā, kad radusies darba nespēja, kas izraisījusi invaliditāti, līdz brīdim, kad attiecīgā persona atbilst nosacījumiem, ko attiecīgie valstu tiesību akti paredz pretendēšanai uz vecuma pabalstu, vai, ja šāda pārvēršana nav paredzēta, – tik ilgi, cik personai ir tiesības uz invaliditātes pabalstiem saskaņā ar pēdējās(–o) minētās(–o) valsts(–u) tiesību aktiem.

4. Invaliditātes pabalstus, ko sniedz saskaņā ar 44. pantu, pārrēķina saskaņā ar 5. nodaļu, tiklīdz saņēmējs atbilst nosacījumiem, ko B veida tiesību akti nosaka pretendēšanai uz invaliditātes pabalstiem, vai tiklīdz viņš saņem vecuma pabalstus saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

49. pants

Īpaši noteikumi ierēdņiem

Šās regulas 6., 44., 46., 47. un 48. pantu un 60. panta 2. un 3. punktu pēc analoģijas piemēro personām, uz kurām attiecas īpaša shēma ierēdņiem.

5. NODAĻA

Vecuma pensijas un apgādnieka zaudējuma pabalsti

50. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Kad ir iesniegts piešķiršanas pieprasījums, visas kompetentās iestādes nosaka tiesības uz pabalstiem saskaņā ar visu to dalībvalstu tiesību aktiem, kam attiecīgā persona ir bijusi pakļauta, ja vien attiecīgā persona skaidri nepieprasa vecuma pabalstu piešķiršanas atlikšanu saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem.

▼B

2. Ja kādā brīdī attiecīgā persona neatbilst vai pārstāj atbilst nosacījumiem, kas paredzēti visu dalībvalstu tiesību aktos, kuriem viņa ir bijusi pakļauta, tad iestādes, kas piemēro tiesību aktus, kuru nosacījumi ir izpildīti, veikdamas aprēķinu atbilstīgi 52. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktam, neņem vērā laika posmus, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kuru nosacījumi nav izpildīti vai vairs netiek izpildīti, ja tas ir par iemeslu mazākai pabalsta summai.

3. Šā panta 2. punktu piemēro pēc analoģijas, kad attiecīgā persona ir skaidri pieprasījusi vecuma pabalstu piešķiršanas atlikšanu.

4. Jaunu aprēķinu veic automātiski atbilstoši tam, kā ir izpildīti nosacījumi, kas jāizpilda saskaņā ar citu valstu tiesību aktiem, un tad, kad tie ir izpildīti, vai tad, kad attiecīgā persona pieprasa tāda vecuma pabalsta piešķiršanu, kas atlikta atbilstoši 1. punktam, izņemot gadījumus, kad laika posmi, kas izpildīti saskaņā ar citu valstu tiesību aktiem, jau ņemti vērā atbilstīgi 2. vai 3. punktam.

51. pants

Īpaši noteikumi par periodu summēšanu

1. Ja dalībvalsts tiesību akti nosaka, ka dažu pabalstu piešķiršana ir atkarīga no apdrošināšanas periodiem, kas ir izpildīti, veicot tikai īpašu darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā vai amatā, uz kuru attiecas īpaša nodarbinātu vai pašnodarbinātu personu shēma, dalībvalsts kompetentā iestāde ņem vērā periodus, kas izpildīti atbilstoši citu dalībvalstu tiesību aktiem, tikai tad, ja šie periodi ir izpildīti saskaņā ar atbilstošo shēmu vai, citā gadījumā, tādā pašā amatā, vai, attiecīgā gadījumā, tādā pašā darbībā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

Ja, ņemot vērā tādā veidā izpildītus periodus, attiecīgā persona neatbilst īpašas shēmas pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos periodus ņem vērā tādu pabalstu nodrošināšanas nolūkā, kas paredzēti vispārīgajā shēmā vai, citā gadījumā, shēmā, ko piemēro attiecīgi strādniekiem vai kalpotājiem, ja vien attiecīgā persona iesaistīta kādā no šīm shēmām.

2. Apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar īpašu dalībvalsts shēmu, ņem vērā to pabalstu nodrošināšanas nolūkā, kas paredzēti vispārīgajā shēmā vai, citā gadījumā, shēmā, kuru piemēro, attiecīgi, citas dalībvalsts strādniekiem vai kalpotājiem, ar nosacījumu, ka attiecīgā persona ir iesaistīta kādā no šīm shēmām, pat tad, ja šie periodi jau ir ņemti vērā minētajā dalībvalstī saskaņā ar īpašu shēmu.

▼M1

3. Ja dalībvalsts tiesību aktos vai īpašā sistēmā paredzēts, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana vai atgūšana ir atkarīga no tā, vai attiecīgā persona ir bijusi apdrošināta apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdi, šo nosacījumu uzskata par izpildītu gadījumā, ja šī persona iepriekš ir bijusi apdrošināta saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem vai īpašu sistēmu un apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī tā attiecībā uz to pašu risku ir apdrošināta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem vai, ja tā nav, – attiecībā uz to pašu risku saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem pienākas pabalsts. Šo pēdējo nosacījumu tomēr uzskata par izpildītu 57. pantā minētajos gadījumos.

▼B

52. pants

Pabalstu piešķiršana

1. Kompetentā iestāde aprēķina pabalsta summu, ko varētu saņemt:

a) saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, tikai tad, ja pabalstu saņemšanas tiesību nosacījumi ir izpildīti vienīgi saskaņā ar valsts tiesību aktiem (neatkarīgs pabalsts);

▼B

b) aprēķinot teorētisku summu un pēc tam faktisku summu (proporcionāls pabalsts) šādi:

i) pabalsta teorētiskā summa ir vienāda ar pabalstu, ko attiecīgā persona varētu pieprasīt, ja visi apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodi, kas izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, būtu izpildīti atbilstoši tiesību aktiem, kurus tā piemēro, pabalsta piešķiršanas dienā. Ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem summa nav atkarīga no izpildīto periodu ilguma, šo summu uzskata par teorētisko summu;

ii) tad kompetentā iestāde nosaka proporcionālā pabalsta faktisko summu, piemērojot teorētiskajai summai attiecību starp to periodu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, un kopējo to periodu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās izpildīti saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem.

2. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde summai, kas aprēķināta atbilstoši 1. punkta a) un b) apakšpunktam, piemēro visus tos noteikumus par samazināšanu, pārtraukšanu vai atcelšanu, kas paredzēti tiesību aktos, kurus tā piemēro, ievērojot 53.–55. pantā noteiktos ierobežojumus.

3. Attiecīgajai personai ir tiesības no katras dalībvalsts kompetentās iestādes saņemt lielāko no summām, kas aprēķinātas atbilstoši 1. punkta a) un b) apakšpunktam.

▼M1

4. Ja saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vienā dalībvalstī tiek nemainīgi aprēķināts neatkarīgs pabalsts, kas ir vienāds ar vai lielāks par proporcionālo pabalstu, kurš ir aprēķināts saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, kompetentā iestāde neizmanto proporcionālo aprēķinu ar noteikumu, ka:

i) šāda situācija ir izklāstīta VIII pielikuma 1. daļā;

ii) nav piemērojams neviens tiesību akts, kurā iekļauti noteikumi pret 54. un 55. pantā minēto pārklāšanos, izņemot, ja ir izpildīti 55. panta 2. punktā minētie nosacījumi; un

iii) īpašos lietas apstākļos attiecībā uz periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, nav piemērojams 57. pants.

5. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. apakšpunkta proporcionālo aprēķinu nepiemēro sistēmām, kas piešķir pabalstus, kurus aprēķinot periodiem nav nekādas nozīmes, ja šādas sistēmas ir uzskaitītas VIII pielikuma 2. daļā. Šādos gadījumos attiecīgajai personai ir tiesības uz pabalstu, kas aprēķināts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

▼B

53. pants

Noteikumi par pārklāšanās novēršanu

1. Tādu vecuma un apgādnieka zaudējuma pabalstu pārklāšanos, kas aprēķināti vai sniegti, pamatojoties uz apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodiem, ko izpildījusi viena un tā pati persona, uzskata par viena veida pabalstu pārklāšanos.

2. Tādu pabalstu pārklāšanos, ko 1. punkta nozīmē nevar uzskatīt par viena veida pabalstiem, uzskata par atšķirīgu pabalstu pārklāšanos.

3. Gadījumos, kad pabalsts attiecībā uz invaliditāti, vecumu vai apgādnieka zaudējumu pārklājas ar tāda paša veida pabalstu vai atšķirīga veida pabalstu, vai citiem ienākumiem, uz dalībvalsts tiesību aktos izklāstīto pārklāšanās novēršanas noteikumu piemērošanu attiecas šādi noteikumi:

▼B

a) kompetentā iestāde ņem vērā pabalstus vai ienākumus, kas iegūti citā dalībvalstī, tikai tad, ja tiesību akti, ko tā piemēro, nosaka, ka jāņem vērā ārvalstīs iegūtie pabalsti vai ienākumi;

b) pirms nodokļu, sociālās nodrošināšanas maksājumu un citu atsevišķu nodevu atskaitīšanas kompetentā iestāde ņem vērā pabalstu summas, kuras izmaksāt pienākas citām dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad tiesību akti, ko tā piemēro, paredz tādu noteikumu piemērošanu, kas novērš pārklāšanos pēc šiem atskaitījumiem, saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kas noteikti īstenošanas regulā;

c) kompetentā iestāde neņem vērā to pabalstu summas, kas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem iegūti, pamatojoties uz brīvprātīgu apdrošināšanu vai fakultatīvi turpināmu apdrošināšanu;

d) ja viena dalībvalsts piemēro pārklāšanās novēršanas noteikumus tāpēc, ka attiecīgā persona saņem viena veida vai atšķirīga veida pabalstus saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem vai ienākumus, kas iegūti citās dalībvalstīs, tad pabalstu, kas pienākas, var samazināt tikai par tādu pabalstu vai tādu ienākumu summu.

54. pants

Viena veida pabalstu pārklāšanās

1. Ja pārklājas viena veida pabalsti, kas pienākas saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, noteikumi, kas dalībvalsts tiesību aktos paredzēti, lai novērstu pārklāšanos, nav piemērojami proporcionālam pabalstam.

2. Noteikumus, kas paredzēti, lai novērstu pārklāšanos, piemēro neatkarīgam pabalstam tikai tad, ja attiecīgais pabalsts:

a) ir pabalsts, kura summa nav atkarīga no apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu ilguma,

vai

b) ir pabalsts, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iemaksu periodu, kas uzskatāms par izpildītu laikā starp dienu, kurā iestājas apdrošināšanas gadījums, un vēlāku datumu, un kurš pārklājas:

i) ar tāda paša veida pabalstu, izņemot gadījumu, kad ir noslēgts nolīgums starp divām vai vairāk dalībvalstīm, lai novērstu to, ka to pašu iemaksu periodu ņem vērā vairāk nekā vienu reizi, vai

ii) ar pabalstu, kas minēts a) apakšpunktā.

Pabalsti un nolīgumi, kas minēti a) un b) apakšpunktā, ir norādīti IX pielikumā.

55. pants

Atšķirīgu pabalstu pārklāšanās

1. Ja atšķirīga veida pabalstu vai citu ienākumu saņemšanas noteikumi, kas attiecīgo dalībvalstu tiesību aktos paredzēti, lai novērstu pārklāšanos, jāpiemēro attiecībā uz:

a) diviem vai vairākiem neatkarīgiem pabalstiem, kompetentā iestāde pabalsta, pabalstu vai citu ienākumu summas, kas ir ņemtas vērā, izdala ar to pabalstu skaitu, uz ko attiecas minētie noteikumi;

tomēr, piemērojot šo apakšpunktu, nevar atņemt attiecīgai personai tās pensionāra statusu, kas vajadzīgs citu šās sadaļas nodaļu piemērošanai saskaņā ar nosacījumiem un procedūrām, kuras noteiktas īstenošanas regulā;

b) vienu vai vairākiem proporcionāliem pabalstiem, kompetentā iestāde ņem vērā pabalstu, pabalstus vai citus ienākumus un visus

▼B

elementus, kas noteikti noteikumu piemērošanai, lai novērstu pārklāšanos, kā atkarīgos no attiecības starp apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodiem, kas noteikti 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) nodalījumā minētajam aprēķinam;

c) vienu vai vairākiem neatkarīgiem pabalstiem un vienu vai vairākiem proporcionāliem pabalstiem, kompetentā iestāde pēc analoģijas piemēro a) apakšpunktu attiecībā uz neatkarīgiem pabalstiem un b) apakšpunktu attiecībā uz proporcionāliem pabalstiem.

2. Kompetentā iestāde nepiemēro dalīšanu, kas noteikta attiecībā uz neatkarīgiem pabalstiem, ja tiesību akti, ko tā piemēro, paredz ņemt vērā atšķirīga veida pabalstus un/vai citus ienākumus, un visus citus elementus, lai aprēķinātu to summas daļu, ko nosaka atkarā no attiecības starp apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodiem, kas minēti 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) nodalījumā.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro pēc analoģijas, ja vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktos ir noteikts, ka tiesības uz pabalstu nevar iegūt gadījumā, kad attiecīgā persona saņem atšķirīga veida pabalstu, kas maksājams saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai citus ienākumus.

56. pants

Papildu noteikumi pabalstu aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu 52. panta 1. punktā b) apakšpunktā minētās teorētiskās un proporcionālās summas, piemēro šādus noteikumus:

a) ja kopējais to apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodu ilgums, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās izpildīts saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem, ir lielāks nekā maksimālais periods, ko pieprasa kādas šādas dalībvalsts tiesību akti pilna apmēra pabalsta saņemšanai, minētās dalībvalsts kompetentā iestāde izpildīto periodu kopējā ilguma vietā ņem vērā šo maksimālo periodu; izmantojot šo aprēķina metodi, šai iestādei neuzliek lielāka pabalsta izmaksu nekā pilna apmēra pabalsts, ko paredz tiesību akti, kurus tā piemēro. Šis noteikums neattiecas uz pabalstiem, kuru summa nav atkarīga no apdrošināšanas ilguma;

b) procedūra, kas paredzēta, lai ņemtu vērā periodus, kuri pārklājas, ir noteikta īstenošanas regulā;

c) ja dalībvalsts tiesību akti paredz, ka pabalsti jāaprēķina, pamatojoties uz ienākumiem, iemaksām, ieņēmumiem, citām summām vai vairāku šo summu kombinācijas (vidējais, proporcionālais, fiksētais vai kreditētais lielums), kompetentā iestāde:

   i) nosaka pamatu pabalstu aprēķinam atbilstoši tikai apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;

   ii) lai noteiktu summu, kas jāaprēķina atbilstoši apdrošināšanas un/vai dzīvesvietas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, izmanto tos pašus elementus, kas noteikti vai reģistrēti attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;

   ►M1 vajadzības gadījumā ◄ atbilstīgi procedūrām, kas XI pielikumā paredzētas attiecīgai dalībvalstij;

▼M1

d) Ja c) apakšpunktu nepiemēro tādēļ, ka dalībvalsts tiesību akti paredz, ka pabalstu aprēķina, pamatojoties uz elementiem, kas nav apdrošināšanas periodi vai dzīvesvietas periodi un kas nav saistīti ar laiku, kompetentā iestāde attiecībā uz jebkuru apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā uzkrātā kapitāla apmēru, kapitālu, ko

▼M1

uzskata par uzkrātu, vai jebkādu citu aprēķinu elementu, to dalot ar attiecīgās pensiju sistēmas atbilstīgām periodu vienībām.

▼B

2. Dalībvalsts tiesību aktu noteikumus par tādu elementu korekciju, kuri ņemti vērā, aprēķinot pabalstus, piemēro, attiecīgā gadījumā, tādiem elementiem, kas jāņem vērā šās dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 1. punktu attiecībā uz apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, kas izpildīti atbilstoši citu dalībvalstu tiesību aktiem.

57. pants

Apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodi, kas ir mazāki par vienu gadu

1. Neatkarīgi no 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta dalībvalsts iestādei nav pienākuma piešķirt pabalstus attiecībā uz periodiem, kas izpildīti saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, un kurus ņem vērā, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, ja:

— minēto periodu ilgums ir mazāks par vienu gadu;

un

— ņemot vērā tikai šos periodus, nekādas tiesības uz pabalstu nav iegūtas saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

Šajā pantā "periodi" ir visi apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai dzīvesvietas periodi, kas ļauj pretendēt uz attiecīgo pabalstu vai tieši palielina to.

2. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) nodalījuma piemērošanas nolūkā ņem vērā 1. punktā minētos periodus.

3. Ja, piemērojot 1. punkta noteikumus, visas attiecīgo dalībvalstu iestādes tiktu atbrīvotas no to saistībām, pabalstus piešķir vienīgi saskaņā ar pēdējās šādas dalībvalsts tiesību aktiem, kuru nosacījumi ir izpildīti, tā, it kā visi apdrošināšanas un dzīvesvietas periodi, kas ir izpildīti un ņemti vērā saskaņā ar 6. pantu un 51. panta 1. un 2. punktu, būtu izpildīti saskaņā ar šās dalībvalsts tiesību aktiem.

▼M1

4. Šo pantu nepiemēro VIII pielikuma 2. daļā uzskaitītajām sistēmām.

▼B

58. pants

Piemaksas piešķiršana

1. Pabalstu saņēmējam, uz kuru attiecas šī nodaļa, tajā dalībvalstī, kuras teritorijā viņš dzīvo un saskaņā ar kuras tiesību aktiem jāmaksā viņam pabalsts, nedrīkst piešķirt pabalstu, kas ir mazāks nekā pabalsta minimums, kurš šajos tiesību aktos paredzēts apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodam, kas vienāds ar visiem periodiem, kuri ņemti vērā maksājumu veikšanai saskaņā ar šo nodaļu.

2. Šās valsts kompetentā iestāde visu laiku, kamēr viņš dzīvo tās teritorijā, maksā viņam piemaksu, kas vienāda ar starpību starp to pabalstu kopsummu, kas saņemami saskaņā ar šo nodaļu, un pabalsta minimuma summu.

▼B

59. pants

Pabalstu pārrēķināšana un pārvērtēšana

1. Ja pabalstu noteikšanas metode vai pabalstu aprēķināšanas noteikumi mainās saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem vai ja attiecīgās personas stāvoklī notiek būtiskas izmaiņas, kuru dēļ saskaņā ar šiem tiesību aktiem būtu jākoriģē pabalsta summa, pārrēķinu veic atbilstīgi 52. punktam.

2. No otras puses, ja, pieaugot dzīves dārdzībai vai mainoties ienākumu līmenim vai citam koriģēšanas pamatam, attiecīgās dalībvalsts pabalstus maina par procentuālu daļu vai noteiktu summu, šo procentuālo daļu vai noteikto summu tieši piemēro pabalstiem, kas noteikti saskaņā ar 52. pantu, bez vajadzības veikt pārrēķinu.

60. pants

Īpaši noteikumi ierēdņiem

1. Šās regulas 6. un 50. pantu, 51. panta 3. punktu un 52.–59. pantu pēc analoģijas piemēro personām, uz ko attiecas īpaša shēma ierēdņiem.

2. Tomēr, ja kompetentās dalībvalsts tiesību akti nosaka, ka īpašā ierēdņu shēmā paredzēto pabalstu tiesību iegūšana, likvidēšana, paturēšana vai atgūšana ir atkarīga no nosacījuma, ka visiem apdrošināšanas periodiem jābūt izpildītiem saskaņā ar vienu vai vairākām īpašām shēmām ierēdņiem šajā dalībvalstī vai ka šās dalībvalsts tiesību aktos tiem jābūt uzskatītiem par līdzvērtīgiem šādiem periodiem, šās valsts kompetentā iestāde ņem vērā tikai periodus, ko var atzīt saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro.

Ja, ievērojot šādi izpildītos periodus, attiecīgā persona neatbilst šo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos periodus ņem vērā, lai piešķirtu pabalstus saskaņā ar vispārīgo shēmu vai, ja tādas nav, saskaņā ar shēmu, ko piemēro strādniekiem vai attiecīgi kalpotājiem.

3. Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus, kas ar īpašu shēmu paredzēti ierēdņiem, aprēķina, pamatojoties uz pēdējo algu vai algām, kas saņemtas atskaites periodā, šās valsts kompetentā iestāde aprēķinā ņem vērā tikai tās pienācīgi pārvērtētās algas, kas saņemtas periodā vai periodos, kuros attiecīgā persona bijusi pakļauta šiem tiesību aktiem.

6. NODAĻA

Bezdarbnieku pabalsti

61. pants

Īpaši noteikumi par apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodu summēšanu

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde, pēc kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, paturēšana vai ilgums ir atkarīgs no apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodu izpildes, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu izpildīti saskaņā tiesību aktiem, kurus tā piemēro.

Tomēr, ja piemērojamie tiesību akti nosaka, ka tiesības uz pabalstiem ir atkarīgas no apdrošināšanas periodu izpildes, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodus, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, neņem vērā, izņemot gadījumus, kad šie periodi būtu uzskatāmi par apdrošināšanas periodiem, ja tie būtu izpildīti atbilstoši piemērojamajiem tiesību aktiem.

▼B

2. Izņemot 65. panta 5. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumus, šā panta 1. punktu piemēro atkarā no tā, vai attiecīgā persona atbilstīgi tiesību aktiem, pēc kuriem ir pieprasīti pabalsti, pēdējos ir izpildījusi:

— apdrošināšanas periodus, ja šie tiesību akti nosaka par nepieciešamiem apdrošināšanas periodus,

— nodarbinātības periodus, ja šie tiesību akti nosaka par nepieciešamiem nodarbinātības periodus, vai

— pašnodarbinātības periodus, ja šie tiesību akti nosaka par nepieciešamiem pašnodarbinātības periodus.

62. pants

Pabalstu aprēķināšana

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti paredz pabalstu aprēķinu, pamatojoties uz iepriekšējo algu vai ienākumiem no profesionālās darbības, ņem vērā tikai to algu vai ienākumus no profesionālās darbības, ko attiecīgā persona saņēmusi saistībā ar viņas darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja kompetentās iestādes pārziņā esošie tiesību akti paredz īpašu atskaites periodu tās algas noteikšanai, ko izmanto par pamatu pabalstu aprēķināšanai, un ja visā šajā periodā vai kādā tā posmā attiecīgā persona ir bijusi pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, ciktāl 65. panta 5. punkta a) apakšpunkts attiecas uz ►**M1** bezdarbnieki ◄, dzīvesvietas iestāde saskaņā ar īstenošanas regulu ņem vērā to algu vai ienākumus no profesionālās darbības, ko attiecīgā persona saņēmusi dalībvalstī, kuras tiesību aktiem viņa bijusi pakļauta savas pēdējās darbības laikā nodarbinātas vai pašnodarbinātās personas statusā.

63. pants

Īpaši noteikumi par dzīvesvietas noteikumu nepiemērošanu

Šās nodaļas piemērošanas vajadzībām 7. pantu piemēro tikai gadījumos, kas paredzēti 64. un 65. pantā, ievērojot tajos noteiktos ierobežojumus.

64. pants

Bezdarbnieki, kas dodas uz citu dalībvalsti

1. Pilnīgs bezdarbnieks, kas atbilst kompetentās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem, lai būtu tiesīgs saņemt pabalstus, un kas dodas uz citu dalībvalsti, lai meklētu tur darbu, patur savas tiesības uz bezdarbnieka naudas pabalstiem, ievērojot šādus nosacījumus un šādus ierobežojumus:

a) nepieciešams, lai attiecīgā persona pirms aizbraukšanas būtu reģistrējusies kompetentās dalībvalsts nodarbinātības dienestā kā darba meklētājs un vismaz četras nedēļas kopš palikšanas bez darba būtu bijusi to rīcībā. Kompetentie dienesti vai iestādes tomēr var atļaut viņam aizbraukt pirms šāda termiņa beigām;

b) nepieciešams, lai bezdarbnieks reģistrētos kā darba meklētājs tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, uz kuru viņš ir aizceļojis, būtu pakļauts tur organizētajai uzraudzības kārtībai un ievērotu nosacījumus, ko paredz minētās dalībvalsts tiesību akti. Šo nosacījumu uzskata par izpildītu attiecībā uz laika posmu pirms reģistrēšanās, ja attiecīgā persona ir reģistrējusies septiņu dienu laikā kopš dienas, kurā pārstājusi būt tās dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no

▼B

kuras aizbraukusi. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai iestādes šo termiņu var pagarināt;

c) tiesības uz pabalstiem saglabājas trīs mēnešus no dienas, kad bezdarbnieks pārstājis būt tās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no kuras viņš aizceļojis, ar nosacījumu, ka kopējais laika posms, kurā tiek nodrošināti pabalsti, nepārsniedz laika posmu, kurā viņam ir tiesības uz pabalstu saskaņā ar šās dalībvalsts tiesību aktiem; kompetentie dienesti vai iestādes var pagarināt trīs mēnešu laika posmu līdz sešiem mēnešiem;

d) pabalstus nodrošina kompetentā iestāde par saviem līdzekļiem saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

2. Ja attiecīgā persona atgriežas kompetentajā dalībvalstī tā laika posma beigu dienā, kurā tai ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, vai pirms tās, šai personai joprojām ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šās valsts tiesību aktiem. Persona zaudē visas tās tiesības uz pabalstiem, ko paredz kompetentās dalībvalsts tiesību akti, ja neatgriežas tajā minētā laika posma beigu dienā vai pirms tās, izņemot gadījumus, kad minēto tiesību aktu noteikumi ir labvēlīgāki. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai iestādes var atļaut attiecīgai personai atgriezties vēlāk, nezaudējot savas tiesības.

3. Ja kompetentās dalībvalsts tiesību akti nav labvēlīgāki, starp diviem nodarbinātības periodiem maksimālais kopējais laika posms, kurā saskaņā ar 1. punktu saglabājas tiesības uz pabalstiem, ir trīs mēneši; kompetentie dienesti vai iestādes var pagarināt šo laika posmu līdz sešiem mēnešiem.

4. Pasākumus informācijas apmaiņai, sadarbībai un savstarpējai palīdzībai starp kompetentās dalībvalsts un tās dalībvalsts iestādēm un dienestiem, uz kuru persona dodas, lai meklētu darbu, nosaka īstenošanas regulā.

65. pants

Bezdarbnieki, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts

1. Persona, kas ir daļēji vai periodiski bez darba un kas savas pēdējās darbības laikā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dzīvojusi dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, nodod sevi sava daba devēja vai nodarbinātības dienestu rīcībā kompetentajā dalībvalstī. Viņa saņem pabalstus atbilstīgi kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tā, kā tas notiktu, ja šī persona dzīvotu šajā dalībvalstī. Šos pabalstus nodrošina kompetentās dalībvalsts iestāde.

2. Pilnīgs bezdarbnieks, kas savas pēdējās darbības laikā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dzīvojis dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts, un turpina dzīvot šajā dalībvalstī vai atgriežas šajā dalībvalstī, nodod sevi dzīvesvietas dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā. Neskarot 64. pantu, pilnīgs bezdarbnieks papildus var nodot sevi tās dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā, kurā viņš ir veicis savu pēdējo darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

Bezdarbnieks, kas nav pierobežas darbinieks un kas neatgriežas savā dzīvesvietas dalībvalstī, nodod sevi nodarbinātības dienestu rīcībā dalībvalstī, kuras tiesību aktiem viņš ir bijis pakļauts pēdējiem.

3. Bezdarbnieks, kas minēts 2. punkta pirmajā teikumā, reģistrējas kā darba meklētājs tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, kurā viņš dzīvo, tiek pakļauts tur organizētajai kontroles procedūrai un ievēro nosacījumus, ko paredz šās dalībvalsts tiesību akti. Ja šī persona izvēlas arī reģistrēties kā persona, kura meklē darbu, dalībvalstī, kurā viņa ir veikusi pēdējo darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, viņa ievēro saistības, ko piemēro šajā valstī.

▼B

4. Šā panta 2. punkta otrā teikuma un 3. punkta otrā teikuma īstenošanu, kā arī pasākumus informācijas apmaiņai, sadarbībai un savstarpējai palīdzībai starp dzīvesvietas dalībvalsts un tās dalībvalsts iestādēm un dienestiem, kurā bijusi personas pēdējā nodarbošanās, nosaka īstenošanas regulā.

5. a) Bezdarbnieks, kas minēts 2. punkta pirmajā un otrajā teikumā, saņem pabalstus saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem tā, kā tas būtu noticis, ja viņš būtu pakļauts šiem tiesību aktiem savas pēdējās darbības laikā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā. Šos pabalstus nodrošina dzīvesvietas iestāde;

b) tomēr darbinieks, kas nav pierobežas darbinieks, un kam tikuši nodrošināti pabalsti par tās dalībvalsts kompetentās iestādes līdzekļiem, kuras tiesību aktiem viņš bijis pakļauts pēdējiem, pēc viņa atgriešanās dzīvesvietas dalībvalstī, pirmkārt, saņem pabalstus saskaņā ar 64. pantu, vienlaikus pabalstu saņemšana saskaņā ar 5.a punktu ir pārtraukta uz laiku, kamēr viņš saņem pabalstus atbilstoši tiesību aktiem, kuriem viņš ir bijis pakļauts pēdējiem.

6. Saskaņā ar 5. punktu dzīvesvietas iestādes sniegtos pabalstus turpina nodrošināt par šās iestādes pašas līdzekļiem. Tomēr, ievērojot 7. punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktiem persona ir bijusi pakļauta pēdējiem, atlīdzina dzīvesvietas iestādei pilnu to pabalstu summu, ko šī iestāde nodrošinājusi pirmajos trijos mēnešos. Kompensējamā summa šajā laika posmā nedrīkst būt lielāka par summu, kas jāizmaksā bezdarba gadījumā saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem. Šā panta 5.b punktā minētajā gadījumā laika posmu, kurā pabalsti ir nodrošināti atbilstīgi 64. pantam, atņem no laika posma, kas minēts šā punkta otrajā teikumā. Atlīdzināšanas pasākumus nosaka īstenošanas regulā.

7. Tomēr 6. punktā minēto atlīdzināšanas laika posmu pagarina līdz pieciem mēnešiem, ja attiecīgā persona iepriekšējos 24 mēnešos ir izpildījusi 12 mēnešu nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodus dalībvalstī, kuras tiesību aktiem viņa ir bijusi pakļauta pēdējiem, ar nosacījumu, ka šādi periodi ļauj pretendēt uz bezdarbnieka pabalstiem.

8. Šā panta 6. un 7. punkta piemērošanas vajadzībām divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās varas iestādes var noteikt citas atlīdzināšanas metodes vai atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem starp iestādēm, kas ir to jurisdikcijā.

7. NODAĻA

Pirmspensijas pabalsti

66. pants

Pabalsti

Ja piemērojamie tiesību akti paredz, ka tiesības uz pirmspensijas pabalstiem ir atkarīgas no tā, vai ir izpildīti apdrošināšanas, nodarbinātības vai pašnodarbinātības periodi, piemēro 6. pantu.

▼B

8. NODAĻA

Ģimenes pabalsti

67. pants

Ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī

Personai ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, tajā skaitā, par savas ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī tā, kā tas būtu bijis, ja viņi dzīvotu pirmajā minētajā dalībvalstī. Tomēr pensionāram ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura atbild par viņa pensiju.

68. pants

Prioritātes noteikumi pārklāšanās gadījumā

1. Ja tajā pašā laika posmā par tiem pašiem ģimenes locekļiem pabalstus paredz vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību akti, piemēro šādus prioritātes noteikumus:

a) attiecībā uz pabalstiem, kas jāizmaksā vairāk nekā vienai dalībvalstij ar atšķirīgu pamatojumu, prioritāte ir šāda: pirmkārt, tiesības, kas pieejamas, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, otrkārt, tiesības, kas pieejamas, pamatojoties uz pensijas saņemšanu, un, visbeidzot, tiesības, kas iegūtas, pamatojoties uz dzīvesvietu;

b) attiecībā uz pabalstiem, kas jāizmaksā vairāk nekā vienai dalībvalstij ar vienādu pamatojumu, prioritāti nosaka, atsaucoties uz šādiem papildu kritērijiem:

   i) attiecībā uz tiesībām, kas pieejamas, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā: bērnu dzīvesvieta, ja tur tiek veikta šāda darbība, un, papildus, attiecīgā gadījumā, lielākā to pabalstu summa, ko paredz pretrunā esošie tiesību akti. Tādā gadījumā pabalstu izmaksas dala atbilstoši kritērijiem, ko nosaka īstenošanas regulā;

   ii) attiecībā uz tiesībām, kas pieejamas, pamatojoties uz pensiju saņemšanu: bērnu dzīvesvieta, ja pensija ir jāmaksā saskaņā ar tās tiesību aktiem, un, papildus, attiecīgā gadījumā, garākais apdrošināšanas vai dzīvesvietas periods saskaņā ar pretrunā esošiem tiesību aktiem;

   iii) attiecībā uz tiesībām, kas pieejamas, pamatojoties uz dzīvesvietu: bērnu dzīvesvieta.

2. Gadījumā, kad tiesības uz pabalstiem pārklājas, ģimenes pabalstus nodrošina saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir izraudzīti par prioritāriem atbilstoši 1. punktam. Tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko nosaka citi pretrunā esošie tiesību akti, tiek atceltas līdz pat summai, ko paredz pirmie tiesību akti, un starpības piemaksu vajadzības gadījuma nodrošina par summu, par kuru ir pārsniegta šī summa. Tomēr šāda starpības piemaksa nav jānodrošina par bērniem, kas dzīvo citā dalībvalstī, ja šo tiesību uz attiecīgo pabalstu pamatā ir tikai dzīvesvieta.

3. Ja saskaņā ar 67. pantu pieteikums uz ģimenes pabalstiem ir iesniegts tās dalībvalsts kompetentajā iestādē, kuras tiesību akti ir piemērojami, nevis atbilstoši prioritātes tiesībām saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu:

a) šī iestāde nekavējoties nosūta pieteikumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību akti ir piemērojami atbilstoši prioritātei, informē attiecīgo personu un, neskarot īstenošanas regulas notei-

▼B

kumus attiecībā uz pabalstu pagaidu piešķiršanu, nepieciešamības gadījumā nodrošina 2. punktā minēto starpības piemaksu;

b) tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami atbilstoši prioritātei, izskata šo pieteikumu tā, it kā tas būtu iesniegts tieši tai, un dienu, kurā pieteikums ir iesniegts pirmajai iestādei, uzskata par dienu, kurā tā izteikusi savu prasību iestādei, kurai ir prioritāte.

▼M1

68.a pants

Pabalstu nodrošināšana

Ja persona, kurai būtu nodrošināmi ģimenes pabalsti, neizmanto tos ģimenes locekļu uzturēšanai, kompetentā institūcija atbilstīgi saviem pienākumiem nodrošina minētos pabalstus tai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura faktiski uztur ģimenes locekļus, kā to pieteikusi un pārstāv viņu dzīvesvietas iestāde vai iestāde vai struktūra, ko šajā nolūkā norādījusi viņu dzīvesvietas dalībvalsts kompetentā iestāde.

▼B

69. pants

Papildu noteikumi

1. Ja saskaņā ar tiesību aktiem, kas izraudzīti atbilstīgi 67. un 68. pantam, nav iegūtas nekādas tiesības uz papildu vai īpašiem ģimeņu pabalstu maksājumiem bāreņiem, šādus pabalstus principā izmaksā papildus citiem ģimenes pabalstiem, kas iegūti saskaņā ar iepriekšminētajiem tiesību aktiem, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuriem mirušais darbinieks ir bijis pakļauts visilgāko laika posmu, ciktāl šādas tiesības iegūtas saskaņā ar šiem tiesību aktiem. Ja saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem nav iegūtas tiesības, nosacījumus šādu tiesību iegūšanai saskaņā ar pārējo dalībvalstu tiesību aktiem izskata un pabalstus nodrošina to apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu ilgumu dilstošā secībā, kuri izpildīti saskaņā ar šo dalībvalstu tiesību aktiem.

2. Pabalstus, ko maksā pensionāriem pensiju vai piemaksu veidā, nodrošina un aprēķina atbilstoši 5. nodaļai.

9. NODAĻA

Īpaši no iemaksām neatkarīgi naudas pabalsti

70. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Šo pantu piemēro īpašiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem, ko nodrošina saskaņā ar tiesību aktiem, kuriem aptvertā personu loka, mērķu un/vai tiesību nosacījumu dēļ ir gan 3. panta 1. punktā minēto sociālā nodrošinājuma tiesību aktu, gan sociālās palīdzības īpašības.

2. Šajā nodaļā "īpaši no iemaksām neatkarīgi naudas pabalsti" ir tie, kas:

a) ir paredzēti, lai nodrošinātu vai nu:

i) papildu nodrošinājumu, aizvietojuma nodrošinājumu vai palīgnodrošinājumu pret riskiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punktā minētās sociālā nodrošinājuma jomas, un kas garantē attiecīgajām personām ienākumus iztikas minimumam, ņemot vērā ekonomikas un sociālo stāvokli attiecīgajā dalībvalstī;

vai

▼B

ii) tikai tādu īpašu aizsardzību invalīdiem, kura cieši saistīta ar minētās personas sociālo vidi attiecīgajā dalībvalstī,

un

b) ja finansējums tiek gūts tikai no to obligāto nodokļu uzlikšanas, kuri paredzēti, lai segtu vispārējus publiskā sektora izdevumus un ja pabalstu nodrošināšanas un aprēķina nosacījumi nav atkarīgi no jebkādas iemaksas attiecībā uz saņēmēju. Tomēr pabalstus, ko nodrošina kā piemaksu no iemaksām atkarīgam pabalstam, viena šā iemesla dēļ neuzskata par pabalstiem, kas ir atkarīgi no iemaksām,

un

c) ir minēti X pielikumā.

3. Šās regulas 7. pantu un citas šās sadaļas nodaļas nepiemēro pabalstiem, kas minēti šā panta 2. punktā.

4. Pabalstus, kas minēti 2. punktā, sniedz tikai dalībvalstīs, kur dzīvo attiecīgās personas, saskaņā ar to tiesību aktiem. Šādus pabalstus sniedz dzīvesvietas iestāde par saviem līdzekļiem.

IV SADAĻA

ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA UN PADOMDEVĒJA KOMITEJA

71. pants

Administratīvās komisijas sastāvs un darba metodes

1. Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai (še turpmāk "Administratīvā komisija"), kas piesaistīta Eiropas Kopienu Komisijai, sastāv no katras dalībvalsts valdību pārstāvjiem, kam, ja vajadzīgs, palīdz eksperti padomdevēji. Eiropas Kopienu Komisijas pārstāvis apmeklē Administratīvās komisijas sanāksmes padomdevēja statusā.

2. Administratīvās komisijas noteikumus sastāda, savstarpēji vienojoties tās locekļiem.

Lēmumus par interpretācijas jautājumiem, kas minēti 72. panta a) apakšpunktā, pieņem saskaņā ar balsošanas noteikumiem, kas noteikti ar Līgumu, un tiem nodrošina nepieciešamo publicitāti.

3. Sekretariāta pakalpojumus Administratīvajai komisijai nodrošina Eiropas Kopienu Komisija.

72. pants

Administratīvās komisijas uzdevumi

Administratīvā komisija:

a) nodarbojas ar visiem administratīviem jautājumiem un interpretācijas jautājumiem, ko rada šās regulas vai īstenošanas regulas noteikumi, vai ar tiem saskaņā noslēgts nolīguma vai vienošanās, neskarot dalībvalstu tiesību aktos, šajā regulā vai Līgumā paredzētās attiecīgo iestāžu, iestāžu un personu tiesības izmantot procedūras un vērsties pie tiesu iestādēm;

b) sekmē Kopienas tiesību vienādu piemērošanu, jo īpaši, veicinot pieredzes un administratīvās paraugprakses apmaiņu;

c) stiprina un attīsta sadarbību starp dalībvalstīm un to iestādēm sociālās nodrošināšanas jautājumos, lai, cita starpā, ņemtu vērā īpašus jautājumus attiecībā uz dažām personu kategorijām; sekmē

▼B

pārrobežu sadarbības pasākumu darbību realizāciju sociālās nodrošināšanas sistēmas koordinācijas jomā;

d) iespēju robežās veicina jaunu tehnoloģiju izmantošanu, lai atvieglinātu personu brīvu pārvietošanos, jo īpaši, modernizējot procedūras, kas paredzētas informācijas apmaiņai un starpiestāžu informācijas plūsmas pielāgošanai apmaiņai ar elektroniskiem līdzekļiem, ņemot vērā datu apstrādes attīstību katrā dalībvalstī; Administratīvā komisija pieņem kopīgus strukturālus noteikumus attiecībā uz datu apstrādes pakalpojumiem, jo īpaši par drošību un standartu izmantošanu, un paredz noteikumus attiecībā uz šo pakalpojumu kopīgās daļas darbību;

e) uzņemas citas funkcijas, kas ietilpst tās kompetencē saskaņā ar šo regulu un īstenošanas regulu vai jebkuru nolīgumu vai vienošanos, kura noslēgta saskaņā ar tām;

f) iesniedz attiecīgus priekšlikumus Eiropas Kopienu Komisijai par sociālās nodrošināšanas shēmu koordināciju, lai pilnveidotu un modernizētu Kopienas tiesību kopumu, izstrādājot turpmākas regulas vai izmantojot citus līdzekļus, kas paredzēti Līgumā;

g) nosaka faktorus, kas jāņem vērā grāmatvedībā attiecībā uz izmaksām, kuras jāsedz dalībvalstu iestādēm saskaņā ar šo regulu, un lai pielāgotu gada pārskatus starp šīm iestādēm, pamatojoties uz 74. pantā minētās Revīzijas padomes ziņojumu.

73. pants

Datu apstrādes tehniskā komisija

1. Datu apstrādes tehniskā komisija (še turpmāk "Tehniskā komisija") ir piesaistīta Administratīvajai komisijai. Tehniskā komisija liek priekšā Administratīvajai komisijai kopīgas uzbūves noteikumus datu apstrādes pakalpojumu darbībai, jo īpaši par drošību un standartu izmantošanu; tā sniedz ziņojumus un argumentētu atzinumu, pirms Administratīvā komisija pieņem lēmumus atbilstoši 72. panta d) apakšpunktam. Tehniskās komisijas sastāvu un darba metodes nosaka Administratīvā komisija.

2. Šim nolūkam Tehniskā komisija:

a) apkopo attiecīgos tehniskos dokumentus un uzņemas pētījumus un citus darbus, kas vajadzīgi, lai izpildītu tās uzdevumus;

b) iesniedz Administratīvajai komisijai 1. punktā minētos ziņojumus un argumentētos atzinumus;

c) veic citus pienākumus un pētījumus sakarā ar jautājumiem, ko tai uzticējusi Administratīvā komisija;

d) nodrošina Kopienas izmēģinājuma projektu vadību, izmantojot datu apstrādes pakalpojumus, un, no Kopienas puses, darbības sistēmu vadību, izmantojot datu apstrādes pakalpojumus.

74. pants

Revīzijas padome

1. Revīzijas padome ir piesaistīta Administratīvajai komisijai. Revīzijas padomes sastāvu un darba metodes nosaka Administratīvā komisija.

Revīzijas padome:

a) pārbauda metodi, pēc kuras nosaka un aprēķina gada vidējās izmaksas, kuras uzrāda dalībvalstis;

b) apkopo vajadzīgos datus un veic aprēķinus, kas vajadzīgi, lai izveidotu katras dalībvalsts gada prasību izklāstu;

▼B

c) sniedz Administratīvajai komisijai regulārus pārskatus par šās regulas un īstenošanas regulas izpildes rezultātiem, jo īpaši attiecībā uz finansēm;

d) sniedz datus un ziņojumus, kas nepieciešami, lai Administratīvā komisija pieņemtu lēmumus saskaņā ar 72. panta g) apakšpunktu;

e) sniedz Administratīvajai komisijai attiecīgus ierosinājumus saistībā ar a), b) un c) apakšpunktu, ieskaitot tādus, kas attiecas uz šo regulu;

f) veic kādus darbus, pētījumus vai uzdevumus sakarā ar lietām, ko tai uzticējusi Administratīvā komisija.

75. pants

Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevēja komiteja

1. Ar šo tiek izveidota Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas padomdevēja komiteja (še turpmāk "Padomdevēja komiteja"), kuras sastāvā no katras dalībvalsts ir:

a) viens valdības pārstāvis;

b) viens arodbiedrību pārstāvis;

c) viens darba devēju organizāciju pārstāvis.

Katrā no iepriekš minētajām kategorijām norīko aizstājēju no katras dalībvalsts.

Padomdevējas komitejas locekļus un aizstājējus ieceļ Padome. Padomdevēju komiteju vada Eiropas Kopienu Komisijas pārstāvis. Padomdevēja komiteja izstrādā savu reglamentu.

2. Padomdevēja komiteja pēc Eiropas Kopienu Komisijas vai Administratīvās komisijas pieprasījuma vai pēc savas ierosmes ir pilnvarota:

a) izskatīt vispārīgus jautājumus vai principiālus jautājumus un problēmas, kas rodas, īstenojot Kopienas noteikumus par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināciju, jo īpaši attiecībā uz konkrētām personu kategorijām;

b) sniegt Administratīvajai komisijai atzinumus par šādiem jautājumiem un minēto noteikumu pārskatīšanas priekšlikumus.

V SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

76. pants

Sadarbība

1. Dalībvalstu kompetentās varas iestādes nodod cita citai visu informāciju, kas attiecas uz:

a) pasākumiem, kas veikti šās regulas īstenošanai;

b) pārmaiņām šo valstu tiesību aktos, kas var ietekmēt šās regulas īstenošanu.

2. Šās regulas īstenošanas nolūkā dalībvalstu varas iestādes un iestādes laipni atvēl cita citai savus birojus un rīkojas tā, it kā īstenotu pašas savus tiesību aktus. Minēto varas iestāžu un iestāžu sniegtā administratīvā palīdzība parasti ir bez atlīdzības. Tomēr Administratīvā komisija nosaka atlīdzināmo izdevumu veidu un limitus, kurus pārsniedzot, attiecīgie izdevumi ir jāatlīdzina.

▼B

3. Šās regulas īstenošanas nolūkos dalībvalstu iestādes un iestādes var tieši sazināties cita ar citu un ar attiecīgajām personām vai viņu pārstāvjiem.

4. Lai nodrošinātu šās regulas pareizu īstenošanu, iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī regula, ir savstarpējas informēšanas un sadarbības pienākums.

Iestādes saskaņā ar labas pārvaldības principu atbild uz visiem pieprasījumiem pieņemamā termiņā un šajā sakarā attiecīgajām personām sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai viņas varētu izmantot tiesības, kuras tām piešķirtas ar šo regulu.

Attiecīgajām personām iespējami drīz jāinformē kompetentās dalībvalsts un dzīvesvietas valsts iestādes par visām pārmaiņām, kas saistītas ar viņām vai viņu ģimeni un ietekmē viņu tiesības saņemt pabalstus saskaņā ar šo regulu.

5. Šā panta 4. punkta trešajā daļā minētā informēšanas pienākuma nepildīšanas dēļ var tikt piemēroti samērīgi pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr šie pasākumi ir līdzvērtīgi pasākumiem, ko līdzīgās situācijās piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un to dēļ attiecīgās personas nezaudē iespēju un tām nav pārmērīgi grūti praktiski izmantot tiesības, kas tām piešķirtas ar šo regulu.

6. Ja rodas grūtības, interpretējot vai piemērojot šo regulu, un tādēļ varētu tikt apdraudētas tādas personas tiesības, uz kuru tā attiecas, kompetentās dalībvalsts vai attiecīgās personas dzīvesvietas dalībvalsts iestāde sazinās ar attiecīgās(–o) dalībvalsts(–u) iestādi(–ēm). Ja pienācīgā termiņā nav iespējams rast risinājumu, attiecīgās iestādes var lūgt iesaistīties Administratīvo komisiju.

7. Dalībvalsts iestādes, iestādes un tiesu iestādes tām iesniegtos pieteikumus vai citus dokumentus nedrīkst noraidīt, pamatojoties uz to, ka tie ir rakstīti citas dalībvalsts oficiālajā valodā, kas atzīta par Kopienas iestāžu oficiālo valodu atbilstoši Līguma 290. pantam.

77. pants

Personas datu aizsardzība

1. Ja saskaņā ar šo regulu vai īstenošanas regulu kādas dalībvalsts varas iestādes vai iestādes dara zināmus personas datus citas dalībvalsts varas iestādēm vai iestādēm, uz šo informāciju attiecas tās dalībvalsts datu aizsardzības tiesību akti, kas tos nosūta. Uz katru paziņojumu no saņēmējas dalībvalsts varas iestādes vai iestādes, kā arī uz šās dalībvalsts sniegto datu glabāšanu, mainīšanu un iznīcināšanu attiecas minētās saņēmējas dalībvalsts datu aizsardzības tiesību akti.

2. Datus, kas vajadzīgi šās regulas un īstenošanas regulas piemērošanai, viena dalībvalsts pārsūta citai dalībvalstij saskaņā ar Kopienas noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

78. pants

Datu apstrāde

1. Dalībvalstis arvien vairāk izmanto jaunas tehnoloģijas to datu apmaiņai, piekļuvei un apstrādei, kas vajadzīgi, lai piemērotu šo regulu un īstenošanas regulu. Eiropas Kopienu Komisija sniedz atbalstu vispārējas intereses darbībām, tiklīdz dalībvalstis ir izveidojušās šādas datu apstrādes pakalpojumus.

2. Katra dalībvalsts atbild par savas datu apstrādes pakalpojumu pienākumu daļas pārvaldīšanu saskaņā ar Kopienas noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

▼B

3. Elektronisku dokumentu, ko nosūtījusi vai izdevusi iestāde atbilstoši šai regulai vai īstenošanas regulai, neviena citas dalībvalsts varas iestāde vai iestāde nedrīkst noraidīt, pamatojoties uz to, ka tas saņemts ar elektroniskiem līdzekļiem, ja saņēmēja iestāde ir paziņojusi, ka var saņemt elektroniskus dokumentus. Šādu dokumentu reproducēšanu un saglabāšanu uzskata par pareizu un precīzu oriģinālā dokumenta reproducēšanu vai tās informācijas atspoguļošanu, uz ko tas attiecas, ja nav pierādījumu par pretējo.

4. Elektronisku dokumentu uzskata par spēkā esošu, ja datorsistēmai, kurā dokuments ir saglabāts, ir drošības kontrole, kas nepieciešama, lai nepieļautu nekādu attiecīgā ieraksta mainīšanu vai izpaušanu vai neatļautu piekļuvi tam. Katrā brīdī jābūt iespējai reproducēt saglabāto informāciju tā, lai to uzreiz var izlasīt. Ja viena sociālā nodrošinājuma pārvalde citai nosūta elektronisku dokumentu, atbilstīgi pasākumi tiek veikti saskaņā ar Kopienas noteikumiem par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un brīvu apriti.

79. pants

Sociālās nodrošināšanas jomas darbību finansēšana

Saistībā ar šo regulu un īstenošanas regulu Eiropas Kopienu Komisija var pilnīgi vai daļēji finansēt:

a) darbības, kuru mērķis ir uzlabot informācijas apmaiņu starp dalībvalstu sociālās nodrošināšanas pārvaldēm un iestādēm, jo īpaši datu elektronisko apmaiņu;

b) jebkuru citu darbību, kuras mērķis ir personām, uz kurām attiecas šī regula, un to pārstāvjiem sniegt informāciju par tiesībām un pienākumiem, kas izriet no šās regulas, izmantojot vispiemērotākos līdzekļus.

80. pants

Atbrīvojumi

1. Jebkādu atbrīvojumu no nodokļiem, zīmognodevām, notariālo darbību vai reģistrācijas maksām vai to samazinājumu, kas paredzēts kādas dalībvalsts tiesību aktos attiecībā uz apliecībām vai dokumentiem, kuri jāuzrāda, piemērojot šās dalībvalsts tiesību aktus, attiecina arī uz līdzīgām apliecībām vai dokumentiem, kuri jāuzrāda, piemērojot citas dalībvalsts tiesību aktus vai šo regulu.

2. Jebkurus paziņojumus, dokumentus un apliecības, kas jāuzrāda, piemērojot šo regulu, no autentificēšanas atbrīvo diplomātiskās vai konsulārās iestādes.

81. pants

Prasības, deklarācijas vai pārsūdzības

Jebkuru prasību, deklarāciju vai pārsūdzību, kas, piemērojot kādas dalībvalsts tiesību aktus, būtu noteiktā termiņā jāiesniedz šās dalībvalsts varas iestādē, iestādē vai tiesas iestādē, pieņem, ja šāds dokuments šajā pašā termiņā ir iesniegts citas dalībvalsts atbilstīgā varas iestādē, iestādē vai tiesas iestādē. Šādā gadījumā tā varas iestāde, iestāde vai tiesas iestāde, kas saņēmusi prasību, deklarāciju vai pārsūdzību, nekavējoties nosūta to pirmās dalībvalsts kompetentajai varas iestādei, iestādei vai tiesas iestādei vai nu tieši, vai ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestāžu starpniecību. Dienu, kurā šādas prasības, deklarācijas vai pārsūdzības iesniegtas otrās dalībvalsts varas iestādē, iestādē vai tiesas iestādē, uzskata par to iesniegšanas dienu kompetentajā varas iestādē, iestādē vai tiesas iestādē.

▼B

82. pants

Medicīniskās apskates

Medicīnisko izmeklēšanu, kas paredzēta kādas dalībvalsts tiesību aktos, pēc kompetentās iestādes pieprasījuma citā dalībvalstī var veikt prasības iesniedzēja vai uz pabalstiem tiesīgās personas dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti īstenošanas regulā vai par ko savstarpēji vienojušās attiecīgo dalībvalstu kompetentās varas iestādes.

83. pants

Tiesību aktu īstenošana

Īpaši noteikumi par atsevišķu dalībvalstu tiesību aktu īstenošanu ir norādīti XI pielikumā.

84. pants

Iemaksu iekasēšana un pabalstu atgūšana

1. To iemaksu iekasēšanu, kas pienākas kādas dalībvalsts iestādei, un to pabalstu atgūšana, ko nodrošinājusi kādas dalībvalsts iestāde, bet kas nepienākas, var īstenot citā dalībvalstī saskaņā ar tām procedūrām, garantijām un privilēģijām, ko piemēro to iemaksu iekasēšanai, kuras pienākas šās dalībvalsts atbilstīgajai iestādei, un to pabalstu atgūšanai, kurus tā nodrošinājusi, bet kuri nepienākas.

2. Izpildāmos tiesu un administratīvo iestāžu lēmumus, kas attiecas uz iemaksu, procentu un citādu maksājumu iekasēšanu vai uz tādu pabalstu atgūšanu, kas nodrošināti, bet nepienākas saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, atzīst un izpilda pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma, ievērojot ierobežojumus un procedūras, kas paredzētas tiesību aktos, un citādas procedūras, ko piemēro līdzīgiem šās dalībvalsts lēmumiem. Šādus lēmumus deklarē par izpildāmiem minētajā dalībvalstis, ciktāl to pieprasa tās tiesību akti un citādas procedūras.

3. Vienas dalībvalsts iestādes prasībām izpildes, bankrota vai izlīguma procesā citā dalībvalstī ir tādas pašas privilēģijas kā tās, ko šās dalībvalsts tiesību akti nosaka tāda paša veida prasībām.

4. Šā panta īstenošanas procedūra, ieskaitot izmaksu atlīdzināšanu, reglamentē ar īstenošanas regulu vai, ja nepieciešams, izmantojot dalībvalstu savstarpējus nolīgumus kā papildu pasākumu.

85. pants

Iestāžu tiesības

1. Ja kāda persona saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem saņem pabalstus sakarā ar kaitējumu, kas radies citā dalībvalstī notikušā notikumā, jebkuras tās iestādes tiesības, kura atbild par pabalstu nodrošināšanu, attiecībā pret trešo personu, kurai ir pienākums nodrošināt atlīdzību par nodarīto kaitējumu, regulē šādi noteikumi:

a) ja uz iestādi, kura atbild par pabalstu nodrošināšanu, saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, ir pārgājušas tiesības, kas saņēmējam ir pret trešo personu, šādu pāreju atzīst visas dalībvalstis;

b) ja iestādei, kura atbild par pabalstu nodrošināšanu, ir tiešas tiesības pret trešo personu, šādas tiesības atzīst visas dalībvalstis.

2. Ja kāda persona saskaņā ar vienas dalībvalsts tiesību aktiem saņem pabalstus sakarā ar kaitējumu, kas radies citā dalībvalstī notikušā notikumā, minēto tiesību aktu noteikumus, kas nosaka, kādos gadījumos ir

▼B

izslēdzama darba devēju vai viņu darbinieku civiltiesiskā atbildība, piemēro attiecībā uz minēto personu vai kompetento iestādi.

Šā panta 1. punktu piemēro arī visām par pabalstu nodrošināšanu atbildīgās iestādes tiesībām attiecībā pret darba devējiem vai viņa darbiniekiem gadījumos, kad netiek izslēgta viņu atbildība.

3. Ja saskaņā ar 35. panta 3. punktu un/vai 41. panta 2. punktu divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās varas iestādes ir noslēgušas nolīgumu, lai atteiktos no kompensācijas norēķiniem starp iestādēm, kas ir to jurisdikcijā, vai ja kompensācijas norēķini nav atkarīgi no faktiski nodrošināto pabalstu summas, visas tiesības, kas rodas attiecībā pret atbildīgo trešo personu, reglamentē šādi noteikumi:

a) ja dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas dalībvalsts iestāde piešķir pabalstus personai saistībā ar kaitējumu, kas radies tās teritorijā, šī iestāde atbilstoši to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, izmanto tiesību pārņemšanu vai tiešu rīcību pret trešām pusēm, kam jānodrošina kompensācija par kaitējumu;

b) lai piemērotu a) apakšpunktu:

   i) personu, kas saņem pabalstus, uzskata par apdrošinātu dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādē,

   un

   ii) šo iestādi uzskata par iestādi, kas atbild par pabalstu nodrošināšanu;

c) 1. un 2. punktu piemēro attiecībā uz visiem pabalstiem, uz ko neattiecas nolīgums par kompensācijas norēķinu nepiemērošanu vai kompensācijas norēķini, kuri nav atkarīgi no faktiski sniegto pabalstu summas.

86. pants

Divpusēji nolīgumi

Attiecībās starp, no vienas puses, Luksemburgu un, no otras puses, Franciju, Vāciju un Beļģiju 65. panta 7. punktā minētā laika posma piemērošana un ilgums ir atkarīgs no divpusēju nolīgumu noslēgšanas.

VI SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

87. pants

Pārejas noteikumi

1. Nekādas tiesības saskaņā ar šo regulu nav iegūstamas par laika posmu pirms tās piemērošanas dienas.

2. Lai noteiktu pabalstu tiesības, kas iegūtas saskaņā ar šo regulu, ņem vērā visus apdrošināšanas periodus un, attiecīgā gadījumā, visus nodarbinātības, pašnodarbinātības vai dzīvesvietas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem pirms šās regulas piemērošanas attiecīgajā dalībvalstī.

3. Ievērojot 1. punktu, tiesības tiek iegūtas saskaņā ar šo regulu arī tad, ja tās saistītas ar notikumu, kas noticis pirms tās piemērošanas dienas attiecīgajā dalībvalstī.

4. Pabalstu, kas nav piešķirts vai ir pārtraukts attiecīgās personas valsts piederības vai dzīvesvietas apsvērumu dēļ, pēc attiecīgās personas pieprasījuma piešķir vai atjauno ar darbības laiku, kas sākas šās regulas piemērošanas dienā attiecīgajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka tiesības,

▼B

kuru dēļ iepriekš nodrošināti pabalsti, nav atlīdzinātas, izmaksājot vienreizēju maksājumu.

5. Tādas personas tiesības, kam dalībvalstī tikusi nodrošināta pensija pirms šās regulas piemērošanas dienas, pēc attiecīgās personas pieprasījuma var pārskatīt, ņemot vērā šo regulu.

6. Ja divu gadu laikā pēc šās regulas piemērošanas dienas dalībvalstī ir iesniegts šā panta 4. vai 5. punktā minētais pieprasījums, tiesības, ko iegūst saskaņā ar šo regulu, ir spēkā no minētās dienas un pret attiecīgo personu nevar lietot nevienas dalībvalsts tiesību aktus attiecībā uz tiesību zaudēšanu vai ierobežošanu.

7. Ja 4. vai 5. punktā minētais pieprasījums ir iesniegts pēc divu gadu termiņa beigām pēc šās regulas piemērošanas dienas attiecīgajā dalībvalstī, tiesības, kuras nav zaudētas vai kurām nav laika ierobežojumu, ir spēkā no dienas, kurā ir iesniegts pieprasījums, ievērojot visus labvēlīgākus noteikumus, kuri paredzēti kādas dalībvalsts tiesību aktos.

▼M1

8. Ja šīs regulas darbības rezultātā persona ir pakļauta tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kas nav noteikti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 II sadaļu, šos tiesību aktus turpina piemērot, kamēr atbilstīgā situācija paliek nemainīga, un jebkurā gadījumā ne ilgāk kā 10 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas, ja vien attiecīgā persona nelūdz uz sevi attiecināt tiesību aktus, ko piemēro saskaņā ar šo regulu. Šo lūgumu trīs mēnešu laikā pēc šīs regulas piemērošanas dienas iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu, ja attiecīgajai personai ir jābūt pakļautai minētās dalībvalsts tiesību aktiem no šīs regulas piemērošanas dienas. Ja lūgums tiek iesniegts pēc norādītā termiņa, piemērojamo tiesību aktu nomaiņu izdara nākamā mēneša pirmajā dienā.

▼B

9. Šās regulas 55. pantu piemēro tikai pensijām, uz kurām šās regulas piemērošanas dienā neattiecas Regulas (EEK) Nr. 1408/71 46.c pants.

10. Šās regulas 65. panta 2. un 3. punkta otrā teikuma noteikumi ir piemērojami attiecībā uz Luksemburgu ne vēlāk kā divus gadus pēc šās regulas piemērošanas dienas.

▼M1

10.a Ieraksti III pielikumā, kas attiecas uz Igauniju, Spāniju, Itāliju, Lietuvu, Ungāriju un Nīderlandi, zaudē spēku četrus gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

10.b Šīs regulas III pielikumā doto sarakstu pārskata ne vēlāk kā 2014. gada 31. oktobrī, pamatojoties uz administratīvās komisijas novērtējuma ziņojumu. Minētajā ziņojumā iekļauj ietekmes novērtējumu par to, cik nozīmīga, bieža un plaša gan absolūtajos, gan relatīvajos skaitļos ir III pielikuma noteikumu piemērošana. Minētajā ziņojumā iekļauj arī šīs piemērošanas izmaksas un iespējamās sekas, ja šos noteikumus atcels dalībvalstīm, kas joprojām ir iekļautas šajā pielikumā pēc 10.a punktā minētās dienas. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija nolemj, vai iesniegt priekšlikumu par saraksta pārskatīšanu ar mērķi principā atcelt šo sarakstu, ja vien administratīvās komisijas ziņojumā nav doti pamatoti iemesli to nedarīt.

▼B

11. Dalībvalstis nodrošina, lai tiktu sniegta atbilstoša informācija par tiesību un pienākumu izmaiņām, kas ieviestas ar šo regulu un īstenošanas regulu.

88. pants

Pielikumu atjaunināšana

Šās regulas pielikumus pārskata periodiski.

▼B

89. pants

Īstenošanas regula

Šās regulas īstenošanas kārtību nosaka turpmāk pieņemama regula.

90. pants

Atcelšana

1. Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 atceļ no šās regulas piemērošanas dienas.

Tomēr Regula (EEK) Nr. 1408/71 paliek spēkā un tai arī turpmāk ir juridiskas sekas šādām vajadzībām:

a) lai piemērotu Padomes 2003. gada 14. maija Regulu (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz trešo valstu piederīgajiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valsts piederības dēļ ([1]), kamēr minētā Regula nav atcelta vai mainīta;

b) lai piemērotu Padomes 1985. gada 13. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1661/85, ar ko attiecībā uz Grenlandi nosaka tehniskus labojumus Kopienas noteikumos par viesstrādnieku sociālo nodrošinājumu ([2]), kamēr šī regula nav atcelta vai mainīta;

c) lai piemērotu Eiropas Ekonomikas zonas līgumu ([3]) un Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses ([4]), un citus tādus nolīgumus, kuros ietverta atsauce uz Regulu (EEK) Nr. 1408/71, kamēr šie nolīgumi nav mainīti, ņemot vērā šo regulu.

2. Atsauces uz Regulu (EEK) Nr. 1408/71 Padomes 1998. gada 29. jūnija Direktīvā 98/49/EK par papildu pensijas tiesību nodrošināšanu nodarbinātām un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā ([5]), jāsaprot kā atsauces uz šo regulu.

91. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

([1]) OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.
([2]) OV L 160, 20.6.1985., 7. lpp.
([3]) OV L 1, 3.1.1994., 1. lpp.
([4]) OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp. Nolīgumā jaunākie grozījumi izdarīti ar ES–Šveices Komitejas Lēmumu Nr. 2/2003 (OV L 187, 26.7.2003., 55. lpp.).
([5]) OV L 209, 25.7.1998., 46. lpp.

▼B

I PIELIKUMS

UZTURĒŠANAS MAKSĀJUMU UN ĪPAŠU BĒRNA PIEDZIMŠANAS UN ADOPCIJAS PABALSTU AVANSI

(1. panta z) apakšpunkts)

I. **Uztura maksājumu avansi**

▼M1

BEĻĢIJA

▼B

Uztura piemaksu avansi saskaņā ar 2003. gada 21. februāra likumu, ar ko izveido uztura maksājumu aģentūru federālajā sabiedrisko pakalpojumu dienestā, Finanšu departamentā.

▼M1

BULGĀRIJA

Uztura maksājumi, ko saskaņā ar Ģimenes kodeksa 92. pantu izmaksā valsts

DĀNIJA

▼B

To alimentu avansa maksājums, kas noteikti Tiesību aktā par bērnu pabalstiem.

To alimentu avansa maksājums, kas konsolidēti ar 2002. gada 11. septembra Likumu Nr. 765.

▼M1

VĀCIJA

▼B

Uztura maksājumu avansi saskaņā ar Vācijas 1979. gada 23. jūlija Likumu par uztura maksājumu avansiem (*Unterhaltsvorschussgesetz*).

▼M1

IGAUNIJA

Uztura piemaksas saskaņā ar 2007. gada 21. februāra Uztura piemaksu likumu

SPĀNIJA

Uztura maksājumu avansi saskaņā ar Karaļa 2007. gada 7. decembra Dekrētu Nr. 1618/2007

FRANCIJA

▼B

Ģimenes atbalsta pabalsts, ko maksā bērnam, kura viens vai abi vecāki nepilda maksāšanas saistības vai nespēj izpildīt savas uzturēšanas saistības, vai uztura piemaksas maksājums, ko nosaka ar tiesas lēmumu.

▼M1

LIETUVA

Maksājumi no Bērnu uztura fonda saskaņā ar Likumu par Bērnu uztura fondu

LUKSEMBURGA

Uztura maksājumu avansi un atmaksājumi 1980. gada 26. jūlija likuma nozīmē

AUSTRIJA

▼B

Uztura maksājumu avansi saskaņā ar Federālo likumu par bērna uztura avansu piešķiršanu (*Unterhaltsvorschussgesetz 1985–UVG*).

▼M1

POLIJA

Pabalsti no Uzturlīdzekļu fonda saskaņā ar Likumu par palīdzību personām, kas tiesīgas saņemt uzturlīdzekļus

▼M1

PORTUGĀLE

▼B

Uzturēšanas maksājumu avansi (19. novembra Likums Nr. 75/98 par nepilngadīgo uztura garantijām).

▼M1

SLOVĒNIJA

Uztura aizstāšana saskaņā ar Slovēnijas Republikas 2006. gada 25. jūlija Likumu par valsts garantiju un uztura fondu

SLOVĀKIJA

Uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalsts saskaņā ar Likumu Nr. 452/2004 Coll. par uzturlīdzekļu aizvietošanas pabalstu, kā grozīts ar jaunākajiem noteikumiem

SOMIJA

▼B

Uztura piemaksas saskaņā ar Bērna uzturēšanas drošības likumu (671/1998).

▼M1

ZVIEDRIJA

▼B

Uztura piemaksas saskaņā ar Uzturēšanas atbalsta likumu (1996:1030).

II. **Īpaši bērna piedzimšanas un adopcijas pabalsti**

▼M1

BEĻĢIJA

▼B

Bērna piedzimšanas un adopcijas pabalsts.

▼M1

BULGĀRIJA

Vienreizējs maternitātes pabalsts (Likums par ģimenes pabalstiem, ko piešķir par bērniem)

ČEHIJAS REPUBLIKA

Bērna piedzimšanas pabalsts

IGAUNIJA

a) Bērna piedzimšanas pabalsts

b) adopcijas pabalsts

SPĀNIJA

Vienoti dotācijas maksājumi par bērnu piedzimšanu un adopciju

FRANCIJA

▼B

Piedzimšanas vai adopcijas pabalsti kā daļa no "agrīnās bērnības pabalsta" ►M1 , izņemot, kad tos maksā personai, uz ko turpina attiekties Francijas tiesību akti saskaņā ar 12. pantu vai 16. pantu ◄.

▼M1

LATVIJA

a) Bērna piedzimšanas pabalsts

b) adopcijas pabalsts

LIETUVA

Vienreizējs bērna pabalsts

LUKSEMBURGA

▼B

Pirmsdzemdību pabalsti.

Bērna piedzimšanas pabalsti.

▼**M1**

UNGĀRIJA

Maternitātes pabalsts

POLIJA

Vienreizējs pabalsts par bērna piedzimšanu (Likums par ģimenes pabalstiem)

RUMĀNIJA

a) Bērna piedzimšanas pabalsts

b) bērna piedzimšanas komplekss

SLOVĒNIJA

Pabalsts par bērnu piedzimšanu

SLOVĀKIJA

a) Bērna piedzimšanas pabalsts

b) piemaksa pie bērna piedzimšanas pabalsta

SOMIJA

▼**B**

Maternitātes pabalstu kopums, vienreizējs maternitātes pabalsts un palīdzība tāda vienreizēja maksājuma veidā, kas ir paredzēts, lai kompensētu starptautiskas adopcijas izmaksas saskaņā ar Maternitātes pabalsta likumu.

▼M1

II PIELIKUMS

TO KONVENCIJU NOTEIKUMI, KAS PALIEK SPĒKĀ UN KO ATTIECĪGĀ GADĪJUMĀ PIEMĒRO TIKAI PERSONĀM, UZ KURĀM TĀS ATTIECAS

(8. panta 1. punkts)

Vispārīgas piezīmes

Jānorāda, ka šajā pielikumā nav uzskaitītas divpusējās konvencijas, kuras nav šīs regulas darbības jomā un kuras joprojām ir spēkā dalībvalstu savstarpējās attiecībās. Tas attiecas arī uz dalībvalstu saistībām, kas izriet no konvencijām, kurās, piemēram, paredzēti noteikumi par tādu apdrošināšanas periodu uzkrāšanu, kas izpildīti trešā valstī.

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, ko joprojām piemēro:

BEĻĢIJA un VĀCIJA

1957. gada 7. decembra Vispārējās konvencijas tajā pašā dienā parakstītā Nobeiguma protokola 3. un 4. pants 1960. gada 10. novembra Papildu protokola redakcijā (apdrošināšanas periodu aprēķināšana dažos pierobežas reģionos Otrā pasaules kara laikā, pirms un pēc tā).

BEĻĢIJA un LUKSEMBURGA

1994. gada 24. marta Konvencija par pārrobežu darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu (saistībā ar papildu vienotas likmes atmaksāšanu).

BULGĀRIJA un VĀCIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1997. gada 17. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi Bulgārija un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

BULGĀRIJA un AUSTRIJA

38. panta 3. punkts 2005. gada 14. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko attiecas minētā konvencija.

BULGĀRIJA un SLOVĒNIJA

32. panta 2. punkts 1957. gada 18. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1957. gada 31. decembra).

ČEHIJAS REPUBLIKA un VĀCIJA

39. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts 2001. gada 27. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvencijas, kuras noslēgusi bijusī Čehoslovākijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no Līgumslēdzējām pusēm tām personām, kuras 2002. gada 1. septembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

ČEHIJAS REPUBLIKA un KIPRA

32. panta 4. punkts 1999. gada 19. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (nosaka kompetenci nodarbinātības periodu aprēķināšanai, kas izpildīti saskaņā ar atbilstīgo 1976. gada konvenciju); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un LUKSEMBURGA

52. panta 8. punkts 2000. gada 17. novembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

ČEHIJAS REPUBLIKA un AUSTRIJA

32. panta 3. punkts 1999. gada 20. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

ČEHIJAS REPUBLIKA un SLOVĀKIJA

12., 20. un 33. pants 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (12. pantā noteikta kompetence apgādnieka zaudējuma pabalsta piešķir-

▼M1

šanai; 20. pantā noteikta kompetence apdrošināšanas periodu aprēķināšanai, kas izpildīti līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovākijas Federatīvā Republika; 33. pantā noteikta kompetence par pensiju maksāšanu, kas piešķirtas līdz dienai, kad beidza pastāvēt Čehijas un Slovākijas Federatīvā Republika).

DĀNIJA un SOMIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

DĀNIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

VĀCIJA un SPĀNIJA

45. panta 2. punkts 1973. gada 4. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (diplomātisko un konsulāro iestāžu pārstāvniecība).

VĀCIJA un FRANCIJA

a) 1950. gada 10. jūlija 4. papildnolīgums tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija 2. papildnolīgumā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti laikā no 1940. gada 1. jūlija līdz 1950. gada 30. jūnijam);

b) minētā 2. papildnolīguma I sadaļa (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1945. gada 8. maijam);

c) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā, kas pievienots tajā pašā dienā noslēgtajai Vispārējai konvencijai (administratīvie pasākumi);

d) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras federālajā zemē).

VĀCIJA un LUKSEMBURGA

4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūlija Konvencijā (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti no 1940. gada septembra līdz 1946. gada jūnijam).

VĀCIJA un UNGĀRIJA

40. panta 1. punkta b) apakšpunkts 1998. gada 2. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Ungārija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un NĪDERLANDE

2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra 4. papildnolīgumā 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko periodā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes darba ņēmēji saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmu).

VĀCIJA un AUSTRIJA

a) 1. panta 5. punktu un 8. pantu 1978. gada 19. jūlija Konvencijā par apdrošināšanu bezdarba gadījumam, kā arī 10. pantu minētās konvencijas Nobeiguma protokolā (bezdarbnieka pabalsti, ko pierobežas darba ņēmējam piešķir valsts, kurā personas iepriekš bija nodarbinātas) turpina piemērot attiecībā uz personām, kas bija pierobežas darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms minētas dienas un kas līdz 2011. gada 1. janvārim ir kļuvušas par bezdarbniekiem;

b) 14. panta 2. punkta g), h), i) un j) apakšpunkts 1995. gada 4. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (kompetenču sadalījums starp abām valstīm par agrākiem apdrošināšanas gadījumiem un iegūtiem apdrošināšanas periodiem); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un POLIJA

a) 1975. gada 9. oktobra Konvencija par vecuma un darbā gūto traumu pensijām saskaņā ar nosacījumiem un darbības jomu, kas noteikti 27. panta 2. līdz 4. punktā 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā saskaņā ar 1975. gada konvenciju noteikto tiesisko statusu personām, kas apmetušās uz pastāvīgu dzīvi Vācijas vai Polijas teritorijā pirms 1991. gada 1. janvāra un kas arvien dzīvo turpat);

▼M1

b) 27. panta 5. punkts un 28. panta 2. punkts 1990. gada 8. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (patur spēkā tiesības uz pensiju, ko izmaksā, pamatojoties uz 1957. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju; ieskaita apdrošināšanas periodus, ko Polijas darbinieki izpildījuši saskaņā ar 1988. gada konvenciju starp bijušo Vācijas Demokrātisko Republiku un Poliju).

VĀCIJA un RUMĀNIJA

28. panta 1. punkta b) apakšpunkts 2005. gada 8. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika un Rumānija attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada).

VĀCIJA un SLOVĒNIJA

42. pants 1997. gada 24. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu tiesību nokārtošana, kas iegūtas līdz 1956. gada 1. janvārim saskaņā ar otras līgumslēdzējas valsts sociālā nodrošinājuma sistēmu); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

VĀCIJA un SLOVĀKIJA

29. panta 1. punkta otrā un trešā daļa 2002. gada 12. septembra Nolīgumā (saglabā spēkā konvenciju, kuru noslēgusi bijusī Čehoslovākijas Republika un bijusī Vācijas Demokrātiskā Republika attiecībā uz personām, kas jau ir saņēmušas pensiju pirms 1996. gada; ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti vienā no Līgumslēdzējām pusēm tām personām, kas 2003. gada 1. decembrī jau ir saņēmušas pensiju par šiem periodiem no citas līgumslēdzējas valsts un kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā).

VĀCIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

a) 7. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos);

b) 5. panta 5. un 6. punkts 1960. gada 20. aprīļa Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tiesību akti, ko piemēro civilpersonām, kuras atrodas dienestā bruņotajos spēkos).

ĪRIJA un APVIENOTĀ KARALISTE

19. panta 2. punkts 2004. gada 14. septembra Nolīgumā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz dažu ar invaliditātes kredītu pārskaitīšanu un ieskaitīšanu).

SPĀNIJA un PORTUGĀLE

22. pants 1969. gada 11. jūnija Vispārējā konvencijā (bezdarbnieka pabalsta pārnešana). Šis ieraksts ir derīgs divus gadus no šīs regulas piemērošanas dienas.

ITĀLIJA un SLOVĒNIJA

a) Nolīgums par savstarpējo saistību regulējumu sociālajā apdrošināšanā, atsaucoties uz 7. punktu XIV pielikumā Miera nolīgumam, kas noslēgts 1959. gada 5. februārī, apmainoties ar notām (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1954. gada 18. decembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētais nolīgums attiecas;

b) 45. panta 3. punkts 1997. gada 7. jūlija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu, kas skar Brīvās Triestas teritorijas bijušo B zonu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti līdz 1956. gada 5. oktobrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko minētā konvencija attiecas.

LUKSEMBURGA un PORTUGĀLE

1997. gada 10. marta Nolīgums (par lēmumu atzīšanu, ko iestādes vienā no Līgumslēdzējām pusēm pieņēmušas attiecībā uz to personu invaliditāti, kas iesniegušas pieteikumu pensijām iestādēs citā Līgumslēdzējā pusē).

LUKSEMBURGA un SLOVĀKIJA

50. panta 5. punkts 2002. gada 23. maija Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus politiskajiem bēgļiem).

UNGĀRIJA un AUSTRIJA

36. panta 3. punkts 1999. gada 31. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (tādu apdrošināšanas periodu aprēķināšana, kas izpildīti līdz 1961. gada 27. novembrim); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

▼**M1**

UNGĀRIJA un SLOVĒNIJA

31. pants 1957. gada 7. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 29. maija); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

UNGĀRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 1. punkts 1959. gada 30. janvāra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (konvencijas 34. panta 1. punktā noteikts, ka apdrošināšanas periodi, kas piešķirti pirms konvencijas parakstīšanas dienas, ir tās Līgumslēdzējas valsts apdrošināšanas periodi, kuras teritorijā bija pastāvīgā dzīvesvieta personai, kurai uz tiem ir tiesības); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un POLIJA

33. panta 3. punkts 1998. gada 7. septembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un RUMĀNIJA

37. panta 3. punkts 2005. gada 28. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĒNIJA

37. pants 1997. gada 10. marta Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1956. gada 1. janvāra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

AUSTRIJA un SLOVĀKIJA

34. panta 3. punkts 2001. gada 21. decembra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (ieskaita apdrošināšanas periodus, kas izpildīti pirms 1961. gada 27. novembra); šo noteikumu piemēro tikai personām, uz ko tas attiecas.

SOMIJA un ZVIEDRIJA

7. pants 2003. gada 18. augusta Ziemeļvalstu Konvencijā par sociālo nodrošinājumu (attiecas uz papildu ceļa izdevumu segšanu, slimības gadījumā, uzturoties citā ziemeļvalstī, saistībā ar ko izmaksas par atgriešanos mītnes valstī ir lielākas).

▼**M1**

III PIELIKUMS

IEROBEŽOJUMI ATTIECĪBĀ UZ TIESĪBĀM SAŅEMT PABALSTUS NATŪRĀ PAR PĀRROBEŽU DARBA ŅĒMĒJA ĢIMENES LOCEKĻIEM

(minēts 18. panta 2. punktā)

DĀNIJA

IGAUNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ĪRIJA

SPĀNIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

ITĀLIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

LIETUVA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

UNGĀRIJA (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

NĪDERLANDE (šis ieraksts būs spēkā periodā, kas minēts 87. panta 10.a punktā)

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE

▼B

IV PIELIKUMS

LIELĀKAS TIESĪBAS PENSIONĀRIEM, KAS ATGRIEŽAS KOMPETENTAJĀ DALĪBVALSTĪ

(27. panta 2. punkts)

BEĻĢIJA

▼M1

BULGĀRIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA

▼B

VĀCIJA

GRIEĶIJA

SPĀNIJA

FRANCIJA

▼M1

KIPRA

———————

▼B

LUKSEMBURGA

▼M1

UNGĀRIJA

NĪDERLANDE

▼B

AUSTRIJA

▼M1

POLIJA

SLOVĒNIJA

▼B

ZVIEDRIJA

▼B

V PIELIKUMS

LIELĀKAS TIESĪBAS PIEROBEŽAS DARBINIEKIEM, KAS ATGRIEŽAS DALĪBVALSTĪ, KURĀ IEPRIEKŠ VEIKUŠI DARBĪBU BODARBINĀTAS VAI PAŠNODARBINĀTAS PERSONAS STATUSĀ (PIEMĒROJAMAS TIKAI TAD, JA ARĪ SARAKSTĀ PARĀDĀS DALĪBVALSTS, KURĀ ATRODAS KOMPETENTĀ IESTĀDE, KAS ATBILD PAR TO PABALSTU NATŪRĀ IZMAKSĀM, KURI NODROŠINĀTI PENSIONĀRAM VIŅA DZĪVESVIETAS DALĪBVALSTĪ)

(28. panta 2. punkts)

BEĻĢIJA

VĀCIJA

SPĀNIJA

FRANCIJA

LUKSEMBURGA

AUSTRIJA

PORTUGĀLE

▼B

VI PIELIKUMS

TO A VEIDA TIESĪBU AKTU IDENTIFIKĀCIJA, UZ KURIEM JĀATTIECINA ĪPAŠA KOORDINĀCIJA

(44. panta 1. punkts)

▼M1

ČEHIJAS REPUBLIKA

Pilna apmēra invaliditātes pensija personām, kurām pilnīga darba nespēja ir radusies pirms astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanas un kuras attiecīgajā periodā nav bijušas apdrošinātas (Pensiju apdrošināšanas likuma Nr. 155/1995 Coll. 42. iedaļa).

IGAUNIJA

a) Invaliditātes pensijas, kas saskaņā ar Valsts pabalstu likumu ir piešķirtas līdz 2000. gada 1. aprīlim un kuras saglabā saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu;

b) valsts pensijas, kas, pamatojoties uz invaliditāti, piešķirtas saskaņā ar Valsts pensiju apdrošināšanas likumu;

c) invaliditātes pensijas, kas piešķirtas saskaņā ar Likumu par dienestu bruņotajos spēkos, Policijas dienesta likumu, Prokuratūras likumu, Likumu par tiesnešu statusu, Likumu par parlamenta locekļu atalgojumu, pensijām un citām sociālajām garantijām un Likumu par Republikas prezidenta amata atalgojumu.

ĪRIJA

2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 2. daļas 17. nodaļa.

GRIEĶIJA

▼B

Tiesību akti, kas attiecas uz lauksaimniecības apdrošināšanas shēmu (*OGA*), kura paredzēta Likumā Nr. 4169/1961.

▼M1

LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām".

SOMIJA

Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007)).

Invaliditātes pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un ir piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Likuma par valsts pensijām izpildes likums, 569/2007).

ZVIEDRIJA

▼B

No ienākumiem atkarīgi slimības pabalsti un darbības kompensācija (Likums 1962:381, kurš grozīts ar Likumu 2001:489).

▼M1

APVIENOTĀ KARALISTE

▼B

a) Lielbritānija

1992. gada Iemaksu un pabalstu likuma 30.A(5), 40., 41. un 68. pants.

b) Ziemeļīrijā

1992. gada Iemaksu un pabalstu (Ziemeļīrijas) likuma 30.A(5), 40., 41. un 68. pants.

▼B

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBA STARP DALĪBVALSTU TIESĪBU AKTIEM ATTIECĪBĀ UZ INVALIDITĀTES PAKĀPES NOSACĪJUMIEM

(Regulas 46. panta 3. punkts)

BEĻĢIJA

Dalībvalsts	Shēmas tādu dalībvalstu iestāžu pārziņā, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, kas ir tādu Beļģijas iestāžu pārziņā, kurām atbilstības gadījumā lēmums ir saistošs				
		Vispārīgā shēma	Kalnraču apdrošināšanas shēma		Jūrnieku apdrošināšanas shēma	OSSOM
			Vispārīga invaliditāte	Darba nespēja		
FRANCIJA	1. Vispārīga shēma:					
	— III grupa (pastāvīga aprūpe)	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— II grupa	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— I grupa	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2. Lauksaimniecības shēma					
	— Pilnīga, vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Vispārīga invaliditāte divu trešdaļu apmērā	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	3. Kalnraču apdrošināšanas shēma:					
	— Daļēja vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Darba nespēja	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	4. Jūrnieku apdrošināšana shēma:					
	— Vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības

▼B

Dalībvalsts	Shēmas tādu dalībvalstu iestāžu pārziņā, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, kas ir tādu Beļģijas iestāžu pārziņā, kurām atbilstības gadījumā lēmums ir saistošs				
		Vispārīgā shēma	Kalnraču apdrošināšanas shēma		Jūrnieku apdrošināšanas shēma	OSSOM
			Vispārīga invaliditāte	Darba nespēja		
	— Darba nespēja	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
ITĀLIJA	1. Vispārīgā shēma:					
	— Invaliditāte – strādniekiem	Nav atbilstības	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— Invaliditāte – kalpotājiem	Nav atbilstības	Atbilstība	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2. Jūrnieku apdrošināšanas shēma:					
	— Nepiemērotība darbam jūrā	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības

▼M1

_____

_____

▼B

FRANCIJA

Dalībvalsts	Shēmas tādu dalībvalstu iestāžu pārziņā, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, kas ir tādu Francijas iestāžu pārziņā, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā											
		Vispārīgā shēma			Lauksaimniecības shēma			Kalnraču apdrošināšanas shēma			Jūrnieku apdrošināšanas shēma		
		I grupa	II grupa	III grupa Pastāvīga aprūpe	2/3 invaliditāte	Pilnīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	2/3 vispārīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	Darba nespēja	2/3 vispārīga invaliditāte	Pilnīga darba nespēja	Pastāvīga aprūpe
BEĻĢIJA	1. Vispārīgā shēma	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	2. Kalnraču apdrošināšanas shēma												
	— daļēja vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— darba nespēja	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība ([2])			
	3. Jūrnieku apdrošināšanas shēma	Atbilstība ([1])	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība ([1])	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība ([1])	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
ITĀLIJA	1. Vispārīgā shēma												
	— invaliditāte – strādniekiem	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— invaliditāte – kalpotājiem	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības

▼B

Dalībvalsts	Shēmas tādu dalībvalstu iestāžu pārziņā, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, kas ir tādu Francijas iestāžu pārziņā, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā											
		Vispārīgā shēma			Lauksaimniecības shēma			Kalnraču apdrošināšanas shēma			Jūrnieku apdrošināšanas shēma		
		I grupa	II grupa	III grupa Pastāvīga aprūpe	2/3 invaliditāte	Pilnīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	2/3 vispārīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	Darba nespēja	2/3 vispārīga invaliditāte	Pilnīga darba nespēja	Pastāvīga aprūpe
	2. Jūrnieku apdrošināšanas shēma — nepiemērotība darbam jūrā	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
▼M1 ———— ▼B													

(1) Ciktāl Beļģijas iestāžu atzītā invaliditāte ir vispārīga invaliditāte.
(2) Vienīgi tad, ja Beļģijas iestāde ir atzinusi, ka strādnieks nav piemērots darbam pazemē vai zemes līmenī.
►M1 ———— ◄

▼B

ITĀLIJA

Dalībvalsts	Shēmas tādu dalībvalstu iestāžu pārziņā, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Shēmas, kas ir tādu Itālijas iestāžu pārziņā, attiecībā uz kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā		
		Vispārīgā shēma		Jūrnieka nepiemērotība kuģošanai
		Strādnieki	Kalpotāji	
BEĻĢIJA	1. Vispārīgā shēma	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	2. Kalnraču apdrošināšanas shēma			
	— daļēja vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— darba nespēja	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	3. Jūrnieku apdrošināšanas shēma	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
FRANCIJA	1. Vispārīgā shēma			
	— III grupa (pastāvīga aprūpe)	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— II grupa	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— I grupa	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2. Lauksaimniecības shēma			
	— pilnīga vispārējā invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— daļēja vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	3. Kalnraču apdrošināšanas shēma			
	— daļēja vispārīga invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— pastāvīga aprūpe	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	— darba nespēja	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	4. Jūrnieku apdrošināšanas shēma			
	— daļēja vispārīga invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— pastāvīga aprūpe	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— darba nespēja			

▼M1

▼M1

VIII PIELIKUMS

GADĪJUMI, KAD NEIZMANTO PROPORCIONĀLO APRĒĶINU VAI TAS NAV PIEMĒROJAMS

(52. panta 4. punkts un 52. panta 5. punkts)

1. daļa. Gadījumi, kad saskaņā ar 52. panta 4. punktu proporcionālo aprēķinu neizmanto

DĀNIJA

Visi pieteikumi uz pensijām, kas minētas likumā par sociālajām pensijām, izņemot IX pielikumā minētās pensijas.

ĪRIJA

Visi pieteikumi valsts pensijām (uz pāreju balstītām), valsts pensijām (uz iemaksām balstītām), atraitnes pensijām (uz iemaksām balstītām) un atraitņa (uz iemaksām balstītām) pensijām.

KIPRA

Visi pieteikumi vecuma pensijām, invaliditātes pensijām, atraitnes un atraitņa pensijām.

LATVIJA

a) Visi pieteikumi invaliditātes pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām");

b) visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijām (1996. gada 1. janvāra likums "Par valsts pensijām"; 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

LIETUVA

Visi pieteikumi valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijām, kas aprēķinātas, balstoties uz apgādnieka zaudējuma pensijas pamatsummu (Likums par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām).

NĪDERLANDE

Visi pieteikumi vecuma pensijām saskaņā ar likumu par vispārējo vecuma apdrošināšanu (*AOW*).

AUSTRIJA

a) Visi pieteikumi pabalstiem saskaņā ar 1955. gada 9. septembra Federālo likumu par vispārējo sociālo apdrošināšanu – *ASVG*, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu pašnodarbinātu personu sociālo apdrošināšanu – *GSVG*, 1978. gada 11. oktobra Federālo likumu par pašnodarbinātu lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu – *BSGV* un 1978. gada 30. novembra Federālo likumu par pašnodarbināto brīvo profesiju pārstāvju sociālo apdrošināšanu (*FSVG*);

b) visi pieteikumi invaliditātes pensijām, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju aktu (*APG*);

c) visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (*APG*), ja atbilstīgi 7. panta 2. punktam Vispārējā pensiju likumā (*APG*) papildu apdrošināšanas mēnešiem nav jāpiemēro pabalstu palielinājums;

d) visi pieteikumi Austrijas Provinču ārstu palātas (*Landesärztekammer*) invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensijai, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu pabalsti vai pamata pensija);

e) visi pieteikumi pabalstam par neatgriezenisku darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieka zaudējuma pabalstam, ko izmaksā no Austrijas Veterinārārstu palātas pensiju fonda;

f) visi pieteikumi darba vietā gūtas invaliditātes pabalstu, atraitņu un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juristu asociāciju sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtu A daļai.

POLIJA

Visi pieteikumi invaliditātes pensijām, vecuma pensijām saskaņā ar noteikto pensiju sistēmu un apgādnieka zaudējuma pensiju.

▼M1

PORTUGĀLE

Visi pieteikumi invaliditātes, vecuma un apgādnieka zaudējuma pensijas pieprasījumiem, izņemot gadījumus, kad kopējais to apdrošināšanas periodu ilgums, kas izpildīti saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem, ir 21 kalendārais gads vai lielāks par to, kad valsts apdrošināšanas periodi ir 20 gadu vai mazāki un kad aprēķinu veic saskaņā ar 11. pantu 2002. gada 19. februāra Dekrētā Nr. 35/2002.

SLOVĀKIJA

a) Visi pieteikumi apgādnieka zaudējuma pensijai (atraitnēm, atraitņiem, bāreņiem), ko aprēķina saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā līdz 2004. gada 1. janvārim, un kuras apmēru nosaka pēc pensijas, ko iepriekš oficiāli maksāja mirušajam;

b) visi pieteikumi pensijām, ko aprēķina saskaņā ar Likumu Nr. 461/2003 Coll. Par sociālo nodrošinājumu, ņemot vērā grozījumus.

ZVIEDRIJA

Visi pieteikumi garantijas pensijai vecuma pensijas veidā (Likums 1998:702) un vecuma pensijai papildu pensijas veidā (Likums 1998:674).

APVIENOTĀ KARALISTE

Visi pieteikumi par izdienas pensiju, atraitņu pabalstu un apbedīšanas pabalstu, izņemot tos, attiecībā uz kuriem: taksācijas gada laikā, kurš sākās 1975. gada 6. aprīlī vai vēlāk:

i) attiecīgā persona ir bijusi izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar Apvienotās Karalistes un citas dalībvalsts tiesību aktiem, un viens (vai vairāki) no taksācijas gadiem nav uzskatīts par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē;

ii) apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar Apvienotajā Karalistē spēkā esošajiem tiesību aktiem attiecībā uz periodiem pirms 1948. gada 5. jūlija, ņemtu vērā regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā, piemērojot apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Visi pieteikumi par papildu pensiju saskaņā ar 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu likuma 44. iedaļu un 1992. gada Sociālās apdrošināšanas iemaksu un pabalstu (Ziemeļīrija) likuma 44. iedaļu.

2. daļa. Gadījumi, kad piemēro 52. panta 5. punktu

BULGĀRIJA

Vecuma pensijas no obligātās pensiju papildapdrošināšanas saskaņā ar Sociālās apdrošināšanas kodeksa II daļas II sadaļu.

IGAUNIJA

Obligāto maksājumu vecuma pensiju sistēma.

FRANCIJA

Pamata vai papildu sistēmas, kurās vecuma pabalstus aprēķina, ņemot vērā pensionēšanās punktus.

LATVIJA

Vecuma pensijas (1996. gada 1. janvāra likums “Par valsts pensijām”. 2001. gada 1. jūlija Valsts fondēto pensiju likums).

UNGĀRIJA

Pensijas pabalsti, kas balstās uz dalību privātos pensiju fondos.

AUSTRIJA

a) Vecuma pensijas, balstoties uz pensijas kontiem saskaņā ar 2004. gada 18. novembra Vispārējo pensiju likumu (*APG*);

b) obligātās izmaksas saskaņā ar 41. pantu 2001. gada 28. decembra Federālajā likumā BGB1 I Nr. 154 par vispārējo Austrijas farmaceitu algu fondu (*Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich*);

c) Austrijas Provinču ārstu kameras izdienas pensija un priekšlaicīgas pensionēšanas pensijas, kas balstās uz pamatnoteikumiem (pamata un jebkādi papildu

▼**M1**

pabalsti vai pamata pensija), un visas Austrijas Provinču ārstu kameras pensijas, kas balstās uz papildu noteikumiem (papildu vai individuālā pensija);

d) vecuma pabalsts, ko sniedz Austrijas Veterināro ķirurgu kameras pensiju fonds;

e) pabalsti saskaņā ar A un B daļu Austrijas Juristu asociāciju sociālās nodrošinājuma iestāžu statūtos, izņemot pieteikumus invaliditātes, atraitņu un bāreņu pensiju saņemšanai atbilstīgi Austrijas Juristu asociāciju sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtu A daļai;

f) pabalsti, ko izmaksā Federālās arhitektu un konsultējošo inženieru kameras sociālā nodrošinājuma iestādes un kas paredzēti 1993. gada Austrijas Civilinženieru kameras aktā (*Ziviltechnikerkammergesetz*) un sociālā nodrošinājuma iestāžu statūtos, izņemot pabalstus par darba vietā gūtu invaliditāti un apgādnieku zaudējuma pabalstus, kas izriet no pēdējiem minētajiem pabalstiem;

g) pabalsti, ko izmaksā saskaņā ar Federālās profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu kameras sociālā nodrošinājuma statūtiem, kā tas noteikts Austrijas profesionālo grāmatvežu un nodokļu konsultantu aktā (*Wirtschaftstreuhandberufsgesetz*).

POLIJA

Vecuma pensijas saskaņā ar fiksētu iemaksu sistēmu.

SLOVĒNIJA

Pensija no obligātās papildu pensijas apdrošināšanas.

SLOVĀKIJA

Obligātais vecuma pensijas uzkrājums.

ZVIEDRIJA

Uz ienākumiem balstīta pensija un prēmiju pensija (Likums 1998:674)

APVIENOTĀ KARALISTE

Progresīva pensija, kuru maksā atbilstīgi 1965. gada Valsts apdrošināšanas likuma 36. un 37. iedaļai un 1966. gada Valsts apdrošināšanas likuma (Ziemeļīrija) 35. un 36. iedaļai.

▼B

IX PIELIKUMS

PABALSTI UN NOLĪGUMI, KAS ĻAUJ PIEMĒROT 54. PANTU

I. **Regulas 54. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie pabalsti, kuru summa nav atkarīga no izpildīto apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodu ilguma**

▼M1

BEĻĢIJA

▼B

Pabalsti, kas attiecas uz vispārīgo invaliditātes shēmu, īpašo kalnračiem paredzēto invaliditātes shēmu un īpašo tirdzniecības flotes jūrniekiem paredzēto shēmu.

Pabalsti par pašnodarbinātu personu apdrošināšanu pret darba nespēju.

Pabalsti, kas attiecas uz invaliditāti aizjūras teritoriju sociālās apdrošināšanas shēmā un Beļģu Kongo un Ruandas–Urundi bijušajiem darbiniekiem paredzētajā invaliditātes shēmā.

▼M1

DĀNIJA

▼B

Pilna Dānijas valsts vecuma pensija, ko pēc 10 gadu nodzīvošanas ir ieguvušas personas, kurām pensija piešķirta līdz 1989. gada 1. oktobrim.

▼M1

ĪRIJA

A veida invaliditātes pensija.

GRIEĶIJA

▼B

Pabalsti saskaņā ar Likumu Nr. 4169/1961 saistībā ar lauksaimniecības apdrošināšanas shēmu (*OGA*).

▼M1

SPĀNIJA

▼B

Apgādnieka zaudējuma pensija saskaņā ar vispārīgajām un īpašajām shēmām, izņemot Īpašo shēmu ierēdņiem.

▼M1

FRANCIJA

▼B

Invaliditātes pensija saskaņā ar vispārējo sociālās nodrošināšanas sistēmu vai saskaņā ar laukstrādniekiem paredzēto shēmu.

Atraitņa vai atraitnes invaliditātes pensija saskaņā ar vispārējo sociālās nodrošināšanas sistēmu vai saskaņā ar laukstrādniekiem paredzēto shēmu, ja to aprēķina, pamatojoties uz mirušā laulātā pensiju, par kuru norēķini veikti atbilstoši 52. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

▼M1

LATVIJA

III grupas invaliditātes pensijas saskaņā ar 16. panta 1. punkta 2) apakšpunktu 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām".

NĪDERLANDE

▼B

Grozītais 1966. gada 18. februāra likums par darbinieku invaliditātes apdrošināšanu (*WAO*).

Grozītais 1997. gada 24. aprīļa likums par pašnodarbināto personu invaliditātes apdrošināšanu (*WAZ*).

▼B

1995. gada 21. decembra likums par pārdzīvojušo apgādājamo personu vispārējo apdrošināšanu (*ANW*).

▼M1

2005. gada 10. novembra Likums par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām (*WIA*).

SOMIJA

Valsts pensijas invalīdiem kopš dzimšanas vai personām, kam invaliditāte iestājusies kopš bērnības (Likums par valsts pensijām (568/2007).

Valsts pensijas un dzīvesbiedru pensijas, kas noteiktas saskaņā ar pārejas noteikumiem un kas piešķirtas līdz 1994. gada 1. janvārim (Valsts pensiju likuma izpildes likums, 569/2007).

Bērna pensijas papildu summa, aprēķinot neatkarīgu pabalstu saskaņā ar Valsts pensiju likumu (Valsts pensiju likums, 568/2007).

ZVIEDRIJA

No ienākumiem atkarīgi slimības pabalsti un kompensācija par bezdarbību Zviedrijā (Likums 1962:381).

Zviedrijas garantijas pensijas un garantijas piemaksas, kas ir aizstājušas Zviedrijas pilna apmēra valsts pensijas, ko noteica saskaņā ar noteikumiem par valsts pensiju, kurus piemēroja līdz 1993. gada 1. janvārim, un valsts pensija, kas piešķirta pilnā apmērā saskaņā ar pārejas noteikumiem, kurus piemēro no minētās dienas.

▼B

II. **Regulas 54. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētie pabalsti, kuru summu nosaka, atkarā no kreditētā perioda, ko uzskata par izpildītu laikā starp apdrošināšanas gadījuma datumu un vēlāku datumu**

▼M1

VĀCIJA

▼B

Invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensijas, attiecībā uz kurām ņem vērā papildu periodu vecuma pensijas, attiecībā uz kurām ņem vērā jau iegūto papildu periodu.

▼M1

SPĀNIJA

▼B

Pensijas par aiziešanu pensijā vai par aiziešanu pensijā pastāvīgas nespējas (invaliditātes) dēļ saskaņā ar Īpašo shēmu ierēdņiem, ja apdrošināšanas gadījuma brīdī saņēmējs bijis aktīvs ierēdnis vai pielīdzināms tādam; tādas pensijas nāves gadījumā un apgādnieka zaudējuma (atraitnes/atraitņa, bāreņu un vecāku) pensijas, kas pienākas saskaņā ar Likuma par valsts pensionāriem konsolidētā teksta I sadaļu, ja nāves brīdī ierēdnis bijis aktīvs vai pielīdzināms tādam.

▼M1

ITĀLIJA

▼B

Itālijas pilnīgas darba nespējas pensijas *(inabilità)*.

▼M1

LATVIJA

Apgādnieka zaudējuma pensija, ko aprēķina, pamatojoties uz iespējamo apdrošināšanas stāža periodu (23. panta 8. punkts 1996. gada 1. janvāra likumā "Par valsts pensijām").

LIETUVA

a) Valsts sociālās apdrošināšanas darba nespējas pensijas, ko maksā saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām;

b) valsts sociālās apdrošināšanas apgādnieka zaudējuma pensijas un bāreņa pensijas, ko saskaņā ar Likumu par valsts sociālās apdrošināšanas pensijām aprēķina, pamatojoties uz mirušās personas darba nespējas pensiju.

▼M1

LUKSEMBURGA

▼B

Invaliditātes un apgādnieka zaudējuma pensijas.

▼M1

SLOVĀKIJA

a) Slovākijas invaliditātes pensija un atbilstīgi tai aprēķināta apgādnieka zaudējuma pensija;

b) invaliditātes pensija personai, kas kļuvusi par invalīdu, būdama apgādājams bērns, un attiecībā uz kuru uzskata, ka tā ir izpildījusi noteikto apdrošināšanas periodu (70. panta 2. punkts, 72. pants 3. punkts un 73. panta 3. un 4. punkts Likumā Nr. 461/2003 par sociālo apdrošināšanu, ar grozījumiem).

SOMIJA

▼B

Darba pensijas, attiecībā uz kurām ņem vērā laika periodus nākotnē saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

▼M1

ZVIEDRIJA

▼B

Slimības pabalsts un darbības kompensācija garantijas pabalsta veidā (Akts 1962:381).

Apgādnieka zaudējuma pensija, ko aprēķina, pamatojoties uz pieņemtajiem apdrošināšanas periodiem (Akts 2000:461 un 2000:462).

Vecuma pensija garantijas pensijas veidā, ko aprēķina, pamatojoties uz pieņemtiem iepriekš aprēķinātiem periodiem (Akts 1998:702).

III. **Regulas 54. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) nodalījumā minētie nolīgumi, kuru nolūks ir novērst to, ka vienu un to pašu kreditēto periodu ņemtu vērā divas vai vairāk reizes:**

Somijas Republikas un Vācijas Federatīvās Republikas 1997. gada 28. aprīļa Sociālās nodrošināšanas nolīgums.

Somijas Republikas un Luksemburgas Lielhercogistes 2000. gada 10. novembra Sociālās nodrošināšanas nolīgums.

▼M1

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta konvencija par sociālo nodrošinājumu.

▼M1

X PIELIKUMS

ĪPAŠI NO IEMAKSĀM NEATKARĪGI NAUDAS PABALSTI

(70. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

BEĻĢIJA

a) Ienākumu aizstāšanas pabalsts (1987. gada 27. februāra likums);

b) garantēti ienākumi veciem cilvēkiem (2001. gada 22. marta likums).

BULGĀRIJA

Sociālā vecuma pensija (Sociālās apdrošināšanas kodeksa 89. pants).

ČEHIJAS REPUBLIKA

Sociālais pabalsts (Valsts sociālā atbalsta likums Nr. 117/1995 Sb.).

DĀNIJA

Mājokļu izmaksas pensionāriem (Likums par individuālu mājokļu pabalstu, konsolidēts ar 1995. gada 29. marta Likumu Nr. 204).

VĀCIJA

a) Iztikas minimums veciem cilvēkiem un personām, kurām saskaņā ar Sociālā kodeksa XII grāmatas 4. nodaļu ir pazeminātas ienākumu gūšanas spējas;

b) pabalsti, lai saskaņā ar pamatnoteikumiem segtu iztikas izmaksas darba meklētājiem, izņemot gadījumus, kad attiecībā uz šiem pabalstiem nav ievērotas prasības, kas noteiktas saistībā ar pagaidu piemaksas piešķiršanu pēc bezdarbnieka pabalsta saņemšanas (Sociālā kodeksa II grāmatas 24. panta 1. punkts).

IGAUNIJA

a) Pieaugušo invaliditātes pabalsts (1999. gada 27. janvāra Likums par invalīdiem izmaksājamiem sociāliem pabalstiem);

b) bezdarbnieka valsts pabalsts (2005. gada 29. septembra Darba tirgus pakalpojumu un atbalsta likums).

ĪRIJA

a) Darba meklētāju pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 2. nodaļa);

b) no iemaksām neatkarīga valsts pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 4. nodaļa);

c) atraitnes (no iemaksām neatkarīga) pensija un atraitņa (no iemaksām neatkarīga) pensija (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 6. nodaļa);

d) invaliditātes pabalsts (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 10. nodaļa);

e) mobilitātes pabalsts (1970. gada Veselības aizsardzības likuma 61. sadaļa);

f) pensijas neredzīgajiem (2005. gada Konsolidētā sociālās labklājības likuma 3. daļas 5. nodaļa).

GRIEĶIJA

Īpaši pabalsti vecākiem cilvēkiem (Likums 1296/82).

SPĀNIJA

a) Minimālo ienākumu garantija (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/82);

b) naudas pabalsti vecu cilvēku un darba nespējīgu invalīdu atbalstam (Karaļa 1981. gada 24. jūlija Dekrēts Nr. 2620/81);

c) i) no iemaksām neatkarīgas invaliditātes un vecuma pensijas atbilstīgi 38. panta 1. punktam Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma konsolidētajā dokumentā, kas apstiprināts ar Karaļa 1994. gada 20. jūnija Likuma dekrētu Nr. 1/1994; un

ii) pabalsti, ar ko papildina iepriekš minētās pensijas, kā noteikts autonomo kopienu tiesību aktos, ja ar tādiem papildinājumiem garantē minimālus

▼M1

ienākumus iztikai, ņemot vērā ekonomisko un sociālo stāvokli attiecīgā autonomā kopienā;

d) pabalsti mobilitātes veicināšanai un transporta izmaksu kompensācijai (1982. gada 7. aprīļa Likums Nr. 13/1982).

FRANCIJA

a) Papildu pabalsti no šādiem avotiem:

i) Īpašā invaliditātes fonda; un

ii) Vecu cilvēku solidaritātes fonda saistībā ar iegūtām tiesībām

(1956. gada 30. jūnija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);

b) pieaugušo invaliditātes pabalsts (1975. gada 30. jūnija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā);

c) īpašais pabalsts (1952. gada 10. jūlija Likums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā) saistībā ar iegūtām tiesībām;

d) vecuma solidaritātes pabalsts (2004. gada 24. jūnija Rīkojums, kas kodificēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa VIII grāmatā), no 2006. gada 1. janvāra.

ITĀLIJA

a) Sociālas pensijas personām, kam nav iztikas līdzekļu (1969. gada 30. aprīļa Likums Nr. 153);

b) pensijas un pabalsti civilpersonām, kas ir invalīdi vai kam ir īpašas vajadzības (1971. gada 30. marta Likums Nr. 118, 1980. gada 11. februāra Likums Nr. 18 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);

c) pensijas un pabalsti nedzirdīgiem un mēmiem (1970. gada 26. maija Likums Nr. 381 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);

d) pensijas un pabalsti neredzīgām civilpersonām (1970. gada 27. maija Likums Nr. 382 un 1988. gada 23. novembra Likums Nr. 508);

e) piemaksas pie minimālās pensijas (1952. gada 4. aprīļa Likums Nr. 218, 1983. gada 11. novembra Likums Nr. 638 un 1990. gada 29. decembra Likums Nr. 407);

f) piemaksas pie invaliditātes pabalstiem (1984. gada 12. jūnija Likums Nr. 222);

g) sociālais pabalsts (1995. gada 8. augusta likums Nr. 335);

h) sociālais pabalsts (1. panta 1. un 12. punkts 1988. gada 29. decembra Likumā Nr. 544 un tā turpmākos grozījumos).

KIPRA

a) Sociālā pensija (1995. gada Likums par sociālām pensijām (Likums 25(I)/95) ar grozījumiem);

b) invaliditātes pabalsts smagu kustību traucējumu gadījumos (Ministru Padomes 1992. gada 16. oktobra Lēmums Nr. 38210, 1994. gada 1. augusta Lēmums Nr. 41370, 1997. gada 11. jūnija Lēmums Nr. 46183 un 2001. gada 16. maija Lēmums Nr. 53675);

c) īpašs pabalsts neredzīgām personām (1996. gada Īpašo pabalstu likums (Likums 77(I)/96) ar grozījumiem).

LATVIJA

a) Valsts sociālā nodrošinājuma pabalsts (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums);

b) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās (2003. gada 1. janvāra Valsts sociālo pabalstu likums).

LIETUVA

a) Sociālās palīdzības pensija (5. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");

b) sociālā pabalsta kompensācija (15. pants 2005. gada likumā "Par valsts sociālajiem pabalstiem");

▼M1

c) transporta izdevumu speciālā kompensācija invalīdiem, kuriem ir pārvietošanās problēmas (7. pants 2000. gada "Likumā par transporta izdevumu kompensācijām").

LUKSEMBURGA

Ienākumi personām ar smagu invaliditāti (2003. gada 12. septembra Likuma 1. panta 2. punkts), izņemot personas, kuras ir atzītas par invalīdiem, bet kuras strādā parastos darba tirgus apstākļos vai īpašos apstākļos.

UNGĀRIJA

a) Gadskārtējais invaliditātes pabalsts (Ministru padomes Dekrēts Nr. 83/1987 (XII 27) par gadskārtējo invaliditātes pabalstu);

b) no iemaksām neatkarīgs vecuma pabalsts (1993. gada III Likums par sociālo vadību un sociāliem pabalstiem);

c) pabalsts transporta izdevumu kompensēšanai (Valdības Dekrēts Nr. 164/1995 (XII 27) par pabalstiem transporta izdevumu kompensēšanai personām ar smagu fizisku invaliditāti).

MALTA

a) Papildu pabalsts (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318), 73. iedaļa);

b) vecuma pensija (1987. gada Sociālā nodrošinājuma likums (Cap. 318)).

NĪDERLANDE

a) 1997. gada 24. aprīļa likums "Par darba nespējas pabalstu jauniešiem invalīdiem" (*Wajong*);

b) 1986. gada 6. novembra likums "Par papildu pabalstiem" (*TW*).

AUSTRIJA

Kompensācijas piemaksa (1955. gada 9. septembra Federālais likums par vispārējo sociālo apdrošināšanu – *ASVG*, 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par tirdzniecībā un komercdarbībā iesaistītu personu sociālo apdrošināšanu – *GSVG* un 1978. gada 11. oktobra Federālais likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu – *BSVG*).

POLIJA

Sociālā pensija (2003. gada 27. jūnija likums "Par sociālajām pensijām").

PORTUGĀLE

a) No iemaksām neatkarīgā valsts vecuma un invaliditātes pensija (1980. gada 13. oktobra Dekrēts un likums Nr. 464/80);

b) no iemaksām neatkarīga atraitņu pensija (Normatīvs 1981. gada 11. novembra dekrēts Nr. 52/81);

c) solidaritātes piemaksa veciem cilvēkiem (2005. gada 29. decembra dekrēts Nr. 232/2005, kas grozīts ar 2006. gada 11. decembra dekrētu Nr. 236/2006).

SLOVĒNIJA

a) Valsts pensija (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");

b) ieņēmumu atbalsta maksājums pensionāriem (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu");

c) uzturlīdzekļu pabalsts (1999. gada 23. decembra likums "Par pensiju un invaliditātes apdrošināšanu").

SLOVĀKIJA

a) Līdz 2004. gada 1. janvārim izdarīta tādu pensiju apmēra korekcija, kuras ir vienīgais personas ienākumu avots;

b) sociālās pensijas, kas piešķirtas līdz 2004. gada 1. janvārim.

SOMIJA

a) Mājokļu pabalsts pensionāriem (Likums par mājokļa pabalstu pensionāriem, 571/2007);

b) darba tirgus atbalsts (Likums par bezdarbnieka pabalstu, 1290/2002);

▼**M1**

c) īpašs pabalsts imigrantiem (Likums par īpašu pabalstu imigrantiem, 1192/2002).

ZVIEDRIJA

a) Piemaksas mājokļa uzturēšanai personām, kas saņem pensiju (Likums 2001:761);

b) finanšu atbalsts veciem cilvēkiem (Likums 2001:853).

APVIENOTĀ KARALISTE

a) Valsts pensiju kredīts (2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu" un Ziemeļīrijas 2002. gada likums "Par valsts pensiju kredītu");

b) darba meklētāju pabalsti, ko aprēķina pēc gūtajiem ienākumiem (1995. gada Darba meklētāju likums un Ziemeļīrijas 1995. gada rīkojums "Par darba meklētājiem");

c) ienākumu atbalsta maksājumi (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem");

d) iztikas pabalsti invalīdiem mobilitātes nodrošināšanai (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem" un Ziemeļīrijas 1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem").

▼M1

XI PIELIKUMS

ĪPAŠI DALĪBVALSTU TIESĪBU AKTU PIEMĒROŠANAS NOTEIKUMI

(51. panta 3. punkts, 56. panta 1. punkts un 83. pants)

BULGĀRIJA

Bulgārijas veselības apdrošināšanas likuma 33. panta 1. punktu piemēro visām personām, kam Bulgārija saskaņā ar šīs regulas III sadaļas 1. nodaļu ir kompetenta dalībvalsts.

ČEHIJAS REPUBLIKA

Nosakot ģimenes locekļus saskaņā ar 1. panta i) punktu, "dzīvesbiedrs" ietver arī reģistrētus partnerus, kā noteikts Čehijas Republikas Likumā 115/2006 Coll. par reģistrētām partnerattiecībām.

DĀNIJA

1. a) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (sociālo pensiju likums), tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko Dānijā izpildījusi tāda nodarbināta vai pašnodarbināta persona, kas bijusi pārrobežu darba ņēmējs vai sezonas strādnieks Dānijā, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šajā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar iepriekš minēto nodarbināto vai pašnodarbināto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī. Šajā punktā "sezonas darbs" ir tāds darbs, kas ir atkarīgs no gadalaiku secības un automātiski atkārtojas katru gadu.

   b) Aprēķinot pensiju saskaņā ar *lov om social pension* (Sociālo pensiju likumu), tādus nodarbinātības periodus nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ko saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem līdz 1984. gada 1. janvārim izpildījusi tāda persona, kurai nepiemēro 1. punkta a) apakšpunktu, uzskata par dzīvesvietas periodiem, ko Dānijā izpildījis pārdzīvojušais laulātais, ciktāl šādā periodā šo pārdzīvojušo laulāto ar minēto personu saistīja laulība, kas nebija šķirta *a mensa et thoro* vai faktiski šķirta raksturu nesaderības dēļ, un ar noteikumu, ka šajā periodā šis laulātais dzīvoja kādā citā dalībvalstī.

   c) Periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie sakrīt ar tādiem periodiem, kas ņemti vērā, aprēķinot pensiju, kura attiecīgajai personai pienākas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par obligāto apdrošināšanu, vai sakrīt ar tādiem periodiem, kuros attiecīgā persona saņēma pensiju saskaņā ar šādiem tiesību aktiem. Šos periodus tomēr ņem vērā tad, ja minētās pensijas summa gadā nesasniedz pusi no sociālās pensijas pamatsummas.

2. a) Neskarot regulas 6. pantu, personas, kas nav strādājušas algotu darbu vienā vai vairākās dalībvalstīs, ir tiesīgas saņemt Dānijas sociālo pensiju tikai tad, ja tās ir vai iepriekš ir bijušas Dānijas pastāvīgie iedzīvotāji vismaz trīs gadus saskaņā ar Dānijas tiesību aktu noteiktajiem vecuma ierobežojumiem. Saskaņā ar regulas 4. pantu Dānijas sociālajai pensijai, kuru var saņemt iepriekš minētās personas, nepiemēro 7. pantu.

   b) Iepriekš minētos noteikumus nepiemēro tiesībām Dānijas sociālo pensiju saņemt personu ģimenes locekļiem, kas strādā vai ir strādājušas algotu darbu Dānijā, vai studentiem vai to ģimenes locekļiem.

3. Uz bezdarbnieku pabalstu uz ierobežotu periodu, kurus atzīst *ledighedsydelse* ("elastīgā darba" sistēma) (1997. gada 10. jūnija Likums Nr. 455), attiecas šīs regulas 6. nodaļas III sadaļa. Ja bezdarbnieki dodas uz citu dalībvalsti, tiks piemērots 64. un 65. pants, ja šai dalībvalstij ir līdzīga nodarbinātības sistēma tādai pašai personu kategorijai.

4. Ja kāds Dānijas sociālās pensijas saņēmējs ir tiesīgs saņemt arī no citas dalībvalsts apgādnieka zaudējuma pabalstu, tad, īstenojot Dānijas tiesību aktus, šos pabalstus uzskata par viena un tā paša veida pabalstiem regulas 53. panta 1. punkta nozīmē, tomēr ar nosacījumu, ka persona, kuras apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodi kalpo par pamatu apgādnieka zaudējuma pabalsta aprēķināšanai, ir turklāt ieguvusi tiesības uz Dānijas sociālo pensiju.

VĀCIJA

1. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch* VI (Sociālā kodeksa VI sējums) 5. panta 4. punkta 1. apakšpunktu, persona, kura saņem pilnu

▼M1

vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligāti apdrošina atbilstīgi Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmai.

2. Neskarot regulas 5. panta a) punktu un *Sozialgesetzbuch* VI (Sociālā kodeksa VI sējums) 7. panta 1. un 3. punktu, persona, kas ir obligātā kārtā apdrošināta citā dalībvalstī vai saņem vecuma pensiju saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var pievienoties brīvprātīgās apdrošināšanas sistēmai Vācijā.

3. Lai saskaņā ar *SGB* V § 47(1), SGB VII §47(1) un *Reichsversicherungsordnung* §200(2) piešķirtu naudas pabalstus apdrošinātām personām, kas dzīvo citā dalībvalstī, Vācijas apdrošināšanas sistēmas aprēķina neto izmaksājamo summu, ko izmanto, lai novērtētu pabalstus tā, it kā apdrošinātā persona dzīvotu Vācijā, ja vien apdrošinātā persona nelūdz novērtējumu, kas balstīts uz neto samaksu, ko tā reāli saņem.

4. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Vācijas un kuri pilda vispārējos Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.

5. *Pauschale Anrechnungszeit* (fiksēta kredīta periodu) saskaņā ar *Sozialgesetzbuch* VI (Sociālās apdrošināšanas kodeksa VI sējuma) 253. pantu nosaka tikai ar atsauci uz Vācijā izpildītiem periodiem.

6. Gadījumos, kad, no jauna aprēķinot pensiju, ir piemērojami Vācijas tiesību akti par pensiju, kas bija spēkā 1991. gada 31. decembrī, Vācijas *Ersatzzeiten* (aizvietošanas periodu) ieskaitīšanai piemēro vienīgi Vācijas tiesību aktus.

7. Vācijas tiesību aktus par nelaimes gadījumiem darbā un par arodslimībām, attiecībā uz kurām piešķir kompensācijas saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu, un par pabalstiem attiecībā uz apdrošināšanas periodiem, ko saskaņā ar ārvalstu pensiju likumu var ieskaitīt periodos, kuri izpildīti teritorijās, kas minētas 1. panta 2. punkta 3. apakšpunktā Likumā par pārvietotām personām un bēgļiem (*Bundesvertriebenengesetz*), arī turpmāk piemēro šīs regulas piemērošanas jomā, neskarot ārvalstu pensiju likuma (*Fremdrentengesetz*) 2. pantu.

8. Aprēķinot regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto teorētisko summu pensiju sistēmās brīvām profesijām, kompetentā iestāde attiecībā uz katru apdrošināšanas gadu, kas izpildīts saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, balstās uz vidējo gada pensiju, uz kuru tiesības iegūtas periodā, kad veiktas dalības iemaksas kompetentā iestādē.

IGAUNIJA

Aprēķinot vecāku pabalstus, nodarbinātības periodu dalībvalstīs, izņemot Igauniju, uzskata par tādu, kam pamatā tā pati vidējā sociālo nodokļu summa, kas samaksāta Igaunijas nodarbinātības periodos, līdz kādiem tie uzkrāti. Ja pārskata gadā persona ir strādājusi citās dalībvalstīs, pabalsta aprēķinu uzskata par tādu, kam pamatā vidējā sociālo nodokļu summa, kas ir samaksāta Igaunijā no pārskata gada līdz dekrēta atvaļinājumam.

ĪRIJA

1. Neskarot šīs regulas 21. panta 2. punktu un 62. pantu, aprēķinot apdrošinātās personas noteiktos uzskaitītos nedēļas ienākumus, lai piešķirtu slimības vai bezdarbnieku pabalstu, kas paredzēts Īrijas tiesību aktos, summu, kas līdzvērtīga nodarbināto personu vidējai nedēļas algai attiecīgajā noteiktajā gadā, šai apdrošinātajai personai kreditē par katru darba nedēļu, ko tā kā nodarbināta persona minētajā noteiktajā gadā nostrādājusi saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Piemērojot 46. pantu, ja attiecīgajai persona ir iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, laikā, kad uz to ir attiekušies citas dalībvalsts tiesību akti, Īrija 2005. gada Sociālā nodrošinājuma konsolidācijas akta (*Social Welfare Consolidation Act* 2005) 118. iedaļas 1. punkta a) apakšpunkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kad pēc darba nespējas sekoja invaliditāte, šī persona saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem tiktu uzskatīta par darbnespējīgu.

GRIEĶIJA

1. Likumu Nr. 1469/84 attiecībā uz brīvprātīgu pievienošanos pensiju apdrošināšanas sistēmām Grieķijas valstspiederīgajiem un grieķu izcelsmes ārzemju valstspiederīgajiem piemēro citu dalībvalstu valstspiederīgajiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, ja attiecīgās personas neatkarīgi no to dzīvesvietas vai

▼M1

uzturēšanās vietas kādu laiku pagātnē obligāti vai brīvprātīgi ir piedalījušās Grieķijas pensiju apdrošināšanas sistēmā.

2. Neskarot šīs regulas 5. panta a) punktu un Likuma 1140/1981 34. pantu, persona, kas saņem pensiju par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, var lūgt, lai to obligātā kārtā apdrošina saskaņā ar *OGA* piemērotajiem tiesību aktiem, ciktāl tā veic darbību, kas ietilpst tiesību akta darbības jomā.

SPĀNIJA

1. Lai īstenotu šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, gadus, kuru trūkst, lai nodarbinātā persona sasniegtu pensijas vai obligāto pensijas vecumu, kas noteikts *Ley de clases pasivas del Estado* (Likums par valsts pensionāriem) konsolidētā teksta 31. panta 4. punktā, uzskata par nostrādātiem valsts dienestā tikai tad, ja tāda apdrošināšanas gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas invaliditātes pensija vai pēcnāves pensija, saņēmējs bijis iekļauts Spānijas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā vai veicis darbību, uz ko attiecināma šī sistēma, vai ja tāda gadījuma iestāšanās brīdī, attiecībā uz kuru pienākas pensijas, saņēmējs ir veicis darbību, saistībā ar kuru attiecīgajai personai būtu bijis jābūt iekļautai Spānijas valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku vai tiesnešu īpašajā sistēmā, ja šī darbība būtu bijusi veikta Spānijā.

2. a) Saskaņā ar šīs regulas 56. panta 1. punkta c) apakšpunktu Spānijas teorētisko pabalstu aprēķina, balstoties uz faktiskajām iemaksām, ko persona veikusi gados tieši pirms pēdējās iemaksas Spānijas sociālajam nodrošinājumam. Ja, aprēķinot pensijas pamatsummu, apdrošināšanas un/vai dzīves vietas periodi saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem ir jāņem vērā, attiecībā uz iepriekšminētajiem periodiem kā iemaksu pamats Spānijā izmanto pārskata periodiem tuvāko periodu, ņemot vērā mazumtirdzniecības cenu indeksa attīstību.

   b) Iegūtās pensijas summu palielina par tādu paaugstinājuma un pārrēķina summu, kas aprēķināta katram vēlākajam gadam attiecībā uz tā paša veida pensijām.

3. Citās dalībvalstīs izpildītos periodus, kas ir ieskaitāmi valsts civildienesta ierēdņu, bruņoto spēku un tiesu administrācijas īpašajā sistēmā, piemērojot šīs regulas 56. pantu, pielīdzina laika ziņā vistuvākajiem Spānijā par valsts civildienesta ierēdni nostrādātajiem periodiem.

4. Balstoties uz vecumu aprēķinātās papildu summas, kas minētas Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma otrajā pārejas noteikumā, piemēro visiem tiem saņēmējiem saskaņā ar regulu, kuru vārdā ir veiktas iemaksas pirms 1967. gada 1. janvāra saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem; apdrošināšanas periodus, kas ieskaitīti citā dalībvalstī pirms iepriekš minētā datuma, nevar, piemērojot regulas 5. pantu, uzskatīt par līdzvērtīgiem Spānijā veiktām iemaksām, tikai še minētajiem mērķiem. 1967. gada 1. janvārim attiecībā uz jūrnieku speciālo sistēmu atbilst 1970. gada 1. augusts un attiecībā uz ogļu ieguves speciālo sociālā nodrošinājuma sistēmu – 1969. gada 1. aprīlis.

FRANCIJA

1. Citu dalībvalstu valstspiederīgie, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta atrodas ārpus Francijas un kuri pilda vispārējos Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmas nosacījumus, var veikt brīvprātīgas iemaksas tajā tikai tādā gadījumā, ja tie kaut kad agrāk ir bijuši brīvprātīgi vai obligāti apdrošināti Francijas pensiju apdrošināšanas sistēmā; tas attiecas arī uz bezvalstniekiem un bēgļiem, kuru dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir citā dalībvalstī.

2. Personām, kas saņem pabalstus natūrā Francijā saskaņā ar šīs regulas 17., 24. vai 26. pantu un kas dzīvo Francijas departamentos Augšreinā, Lejasreinā un Mozelē, pabalsti natūrā, ko paredz citas dalībvalsts iestādes, kuras ir atbildīgas par šo izmaksu segšanu, iekļauj pabalstus, kurus paredz gan Elzasas Mozeles vispārējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma, gan obligātā papildu vietējā slimības gadījumu apdrošināšanas sistēma.

3. Francijas tiesību akti, kas attiecas uz personu, kas pašlaik veic vai iepriekš ir veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, lai piemērotu šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu, ietver kā pamata vecuma apdrošināšanas sistēmu(-as), tā arī papildpensiju sistēmu(-as), kurā(-ās) attiecīgā persona bija iesaistījusies.

KIPRA

Lai piemērotu šīs regulas 6. pantu, 51. pantu un 61. pantu, attiecībā uz visiem periodiem, kas sākas 1980. gada 6. oktobrī vai pēc šā datuma, Kipras Republikas

▼M1

tiesību aktos paredzēto apdrošināšanas nedēļu nosaka, attiecīgā perioda apdrošināmo ienākumu kopsummu dalot ar apdrošināmo pamatienākumu nedēļas apmēru, ko piemēro attiecīgajā iemaksu gadā, ar noteikumu, ka šādi noteikto nedēļu skaits nepārsniedz kalendāro nedēļu skaitu attiecīgajā periodā.

MALTA

Īpaši noteikumi civildienesta ierēdņiem

a) Vienīgi šīs regulas 49. un 60. panta īstenošanai civildienesta ierēdņiem pielīdzina personas, kas nodarbinātas saskaņā ar Maltas Bruņoto spēku likumu (Maltas likumu 220. nodaļa), Policijas likumu (Maltas likumu 164. nodaļa) un Cietumu likumu (Maltas likumu 260. nodaļa).

b) Pensijas, ko izmaksā saskaņā ar iepriekšminētajiem likumiem un atbilstīgi Pensiju rīkojumam (Maltas likumu 93. nodaļa), uzskata par "īpašām sistēmām ierēdņiem" vienīgi šīs regulas 1. panta e) punkta nozīmē.

NĪDERLANDE

1. Veselības aprūpes apdrošināšana

   a) Attiecībā uz pabalstiem natūrā saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem personas, kam ir tiesības tos saņemt šīs regulas III daļas 1. un 2. nodaļas īstenošanas vajadzībām, ir:

      i) personas, kam saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 2. pantu ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja; un

      ii) ja uz viņiem jau neattiecas i) punkts – aktīvā dienestā esošu militārpersonu ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī, un personas, kas ir citas dalībvalsts iedzīvotāji un kam saskaņā ar šo regulu ir tiesības uz veselības aprūpi savā dzīvesvietas valstī, par ko izmaksas sedz Nīderlande.

   b) 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētajām personām saskaņā ar *Zorgverzekeringswet* (Veselības apdrošināšanas likuma) noteikumiem ir jāapdrošinās pie veselības aprūpes apdrošinātāja, bet 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā minētajām personām ir jāreģistrējas *College voor zorgverzekeringen* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē).

   c) Noteikumi *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) un *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par īpašiem medicīnas izdevumiem) par pienākumu veikt iemaksas attiecas uz 1. punkta a) apakšpunktā minētajām personām un viņu ģimenes locekļiem. Attiecībā uz ģimenes locekļiem iemaksas ir jāiekasē no tās personas, no kuras atvasinātas tiesības uz veselības aprūpi, izņemot tos militārpersonu ģimenes locekļus, kuri dzīvo citā dalībvalstī un no kuriem iemaksas iekasē tieši.

   d) *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likuma) noteikumi par novēloto apdrošināšanu *mutatis mutandis* attiecas arī uz novēlotu reģistrēšanos *College voor zorgverzekeringen* (Veselības aprūpes apdrošināšanas padomē) attiecībā uz personām, kas ir minētas 1. punkta a) apakšpunkta ii) punktā.

   e) Personām, kurām ir tiesības saņemt pabalstus natūrā, pamatojoties uz citas dalībvalsts, bet ne Nīderlandes likumiem, kuras dzīvo Nīderlandē, vai īslaicīgi uzturas Nīderlandē, ir tiesības saņemt pabalstus natūrā atbilstīgi politikai, ko Nīderlandē piedāvā apdrošinātajām personām dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ņemot vērā *Zorgverzekeringswet* (Veselības aprūpes apdrošināšanas likums) 11. panta 1., 2. un 3. punktu un 19. panta 1. punktu, kā arī pabalstus natūrā, kas noteikti *Algemene wet bijzondere ziektekosten* (Vispārējs likums par apdrošināšanos pret īpašiem medicīnas izdevumiem).

   f) Piemērojot 23. līdz 30. pantu, šādus pabalstus (papildus pensijām, uz ko attiecas III sadaļas 4. un 5. nodaļa) pielīdzina pensijām saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem:

      — pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. janvāra likumam par ierēdņu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (Nīderlandes ierēdņu pensiju likums),

      — pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1966. gada 6. oktobra likumam par militārpersonu un viņu apgādājamo pensijām (*Algemene militaire pensioenwet*) (Militārpersonu pensiju likums),

▼M1

— darba nespējas pabalsti, kas piešķirti atbilstīgi 1972. gada 7. jūnija likumam par militārpersonu darba nespēju (*Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (Militārpersonu darba nespējas likums),

— pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi 1967. gada 15. februāra likumam par NV *Nederlandse Spoorwegen* (Nīderlandes dzelzceļa uzņēmums) darbinieku un viņu apgādājamo pensijām (*Spoorwegpensioenwet*) (Dzelzceļa pensiju likums),

— pensijas, kas piešķirtas atbilstīgi *Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen* (Noteikumi par nodarbinātības nosacījumiem Nīderlandes dzelzceļa uzņēmumā),

— pabalsti, kas piešķirti pensionāriem pirms pensijas vecuma – 65 gadu – sasniegšanas, atbilstīgi pensionēšanās sistēmai, kas izstrādāta, lai vecumdienās nodrošinātu ienākumus iepriekš nodarbinātām personām, vai pabalsti, kas piešķirti gadījumā, ja priekšlaicīgi aiziet no darba tirgus, atbilstīgi sistēmai, ko izstrādājusi valsts, vai pēc darba devēju un darba ņēmēju vienošanās personām, kas ir 55 gadus vecas vai vecākas,

— militārpersonām un ierēdņiem piešķirtie pabalsti atbilstīgi sistēmai, ko piemēro štata vietu samazināšanas un atlaišanas no darba vecuma dēļ, kā arī priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā.

g) Piemērojot šīs regulas III daļas 1. un 2. punktu, Nīderlandes sistēmā nodrošinātais neatmaksājamais pabalsts veselības aprūpes iestāžu ierobežotas izmantošanas gadījumā tiks uzskatīts par slimības pabalstu naudā.

2. *Algemene Ouderdomswet* (*AOW*) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") piemērošana

a) Samazinājumu, kas minēts *Algemene Ouderdomswet* (*AOW*) (Nīderlandes likuma "Par vispārējo vecuma apdrošināšanu") 13. panta 1. punktā, nepiemēro attiecībā uz kalendārajiem gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā saņēmējs, kas neatbilst nosacījumiem, kuri ļautu viņam šos gadus pielīdzināt apdrošināšanas periodiem:

— dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,

— dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai

— strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

Atkāpjoties no *AOW* 7. panta, arī tādas personas, kas dzīvojušas vai strādājušas Nīderlandē saskaņā ar iepriekšminētajiem nosacījumiem vienīgi pirms 1957. gada 1. janvāra, uzskata par tiesīgām saņemt pensiju.

b) *AOW* 13. panta 1. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendārajiem gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā precēta vai toreiz precēta persona laikā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu nav bijusi apdrošināta saskaņā ar iepriekš minētajiem tiesību aktiem, kamēr dzīvojusi citā dalībvalstī, bet ne Nīderlandē, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar šīs personas laulātā izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

Atkāpjoties no *AOW* 7. panta, šī persona ir uzskatāma par tiesīgu saņemt pensiju.

c) *AOW* 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1957. gada 1. janvāra, kuru laikā pensionāra laulātais, kas neatbilst nosacījumiem, lai šos gadus pielīdzinātu apdrošināšanas periodiem:

— dzīvojis Nīderlandē starp 15 un 65 gadu vecumu vai,

— dzīvodams citā dalībvalstī, strādājis Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai

— strādājis citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

d) *AOW* 13. panta 2. punktā minēto samazinājumu nepiemēro kalendāra gadiem pirms 1989. gada 2. augusta, kuru laikā pensionāra laulātais periodā starp savu 15. un 65. dzimšanas dienu dzīvojis citā dalībvalstī, bet ne Nīderlandē, un nav bijis apdrošināts saskaņā ar iepriekš minētajiem

▼M1

tiesību aktiem, ja šie kalendāra gadi sakrīt ar pensionāra izpildītiem apdrošināšanas periodiem saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem vai sakrīt ar kalendārajiem gadiem, kas jāņem vērā saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, ar noteikumu, ka šā pāra laulība tajā laikā bija pastāvējusi.

e) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu nepiemēro periodiem, kas sakrīt ar:

— periodiem, kuri var tikt ņemti vērā, aprēķinot tiesības uz pensiju saskaņā ar tādas dalībvalsts vecuma apdrošināšanas likumiem, kas nav Nīderlande, vai

— periodiem, kurā attiecīgā persona saņēmusi vecuma pensiju saskaņā ar tādiem tiesību aktiem.

Brīvprātīgās apdrošināšanas periodus saskaņā ar citas dalībvalsts sistēmu, piemērojot šo noteikumu, neņem vērā.

f) 2. punkta a) apakšpunktu, 2. punkta b) apakšpunktu, 2. punkta c) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu piemēro tikai tad, ja attiecīgā persona pēc 59 gadu vecuma ir sešus gadus nodzīvojusi vienā vai vairākās dalībvalstīs, un tik ilgi, kamēr šī persona dzīvo kādā no šīm dalībvalstīm.

g) Atkāpjoties no *AOW* IV nodaļas, tāda iedzīvotāja laulātajam, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav Nīderlande, un kas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir apdrošināts obligātajā apdrošināšanas sistēmā, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Atļauja nepārstāj būt spēkā, ja laulātā obligātā apdrošināšana tiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi, ja viņa apgādnieks saņem vienīgi pensiju saskaņā ar *Algemene nabestaandenwet* (Nīderlandes tiesību aktiem par vispārēju likumu attiecībā uz apgādnieku zaudētājiem).

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā *AOW*. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana turpinās no 2. punkta b) apakšpunktā minētā apdrošināšanas perioda, iemaksas nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu saskaņā ar *AOW*, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

h) 2. punkta g) apakšpunktā minēto atļauju nepiešķir nevienam, kas ir apdrošināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem par pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā.

i) Katrs, kas vēlas noslēgt obligāto apdrošināšanu saskaņā ar 2. punkta g) apakšpunktu, ne vēlāk kā viena gada laikā no dienas, kurā dalības nosacījumi ir izpildīti, iesniedz attiecīgu pieteikumu Sociālās apdrošināšanas bankā (*Sociale Verzekeringsbank*).

3. *Algemene nabestaandenwet* (*ANW*) (Nīderlandes likuma "Par pārdzīvojušās apgādājamās personas vispārējo apdrošināšanu") piemērošana

a) Ja pārdzīvojušam laulātam saskaņā ar *ANW* ir tiesības saņemt apgādnieka zaudējuma pabalstu, ievērojot 51. punkta 3. punktu, šo pensiju aprēķina saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Piemērojot šos noteikumus, arī apdrošināšanas periodus pirms 1959. gada 1. oktobra uzskata par apdrošināšanas periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, ja šajos periodos apdrošinātā persona pēc 15 gadu vecuma sasniegšanas:

— dzīvojusi Nīderlandē vai,

— dzīvodama citā dalībvalstī, strādājusi Nīderlandē darba devēja labā, kura uzņēmējdarbības vieta reģistrēta Nīderlandē, vai

— strādājusi citā dalībvalstī periodos, kurus uzskata par apdrošināšanas periodiem saskaņā ar Nīderlandes sociālā nodrošinājuma sistēmu.

b) Neņem vērā tādus periodus, kas jāņem vērā saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu, bet kas sakrīt ar obligātās apdrošināšanas periodiem, kuri izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz apgādnieka zaudējuma pabalstiem.

▼M1

c) Piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā apdrošināšana periodus ņem vērā tikai tos apdrošināšanas periodus, kas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem ir izpildīti pēc 15 gadu vecuma.

d) Atkāpjoties no *ANW* 63.a panta 1. punkta, personai, kura dzīvo dalībvalstī, kas nav Nīderlande, un kuras laulātais ir obligāti apdrošināts saskaņā ar *ANW*, atļauj izmantot brīvprātīgo apdrošināšanu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ja šāda apdrošināšana jau ir sākusies pirms šīs regulas piemērošanas dienas, bet tikai attiecībā uz tādiem periodiem, kuros laulātais ir obligāti apdrošināts.

Šāda atļauja vairs nav spēkā no dienas, kad tiek pārtraukta laulātā obligātā apdrošināšana saskaņā ar *ANW*, ja vien laulātā obligātā apdrošināšana netiek pārtraukta sakarā ar viņa nāvi un ja apgādnieku zaudējušais saņem pensiju tikai saskaņā ar *ANW*.

Atļauja attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu jebkurā gadījumā pārstāj būt spēkā dienā, kad brīvprātīgi apdrošinātā persona sasniedz 65 gadu vecumu.

Iemaksas, kas jāveic attiecībā uz brīvprātīgo apdrošināšanu, nosaka saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, ņemot vērā *ANW*. Tomēr, ja brīvprātīgā apdrošināšana seko 2. punkta b) apakšpunktā minētam apdrošināšanas periodam, iemaksas nosaka saskaņā ar *ANW* noteikumiem, kas attiecas uz brīvprātīgās apdrošināšanas iemaksu noteikšanu, uzskatot, ka vērā ņemamie ienākumi ir saņemti Nīderlandē.

4. Nīderlandes tiesību aktu piemērošana attiecībā uz darba nespēju

a) Ja saskaņā ar šīs regulas 51. punkta 3. punktu attiecīgā persona ir tiesīga saņemt Nīderlandes invaliditātes pabalstu, 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto summu šā pabalsta aprēķināšanai nosaka:

i) ja pirms darba nespējas iestāšanās persona veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta a) punkta nozīmē:

— saskaņā ar *Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering* (*WAO*) (Likums "Par darba nespēju"), ja darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. janvāra, vai

— saskaņā ar *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (*WIA*) (Likums "Par darbu un ienākumiem atbilstīgi darbaspējām"), ja darba nespēja iestājusies pēc 2004. gada 1. janvāra;

ii) ja pirms darba nespējas iestāšanās attiecīgā persona ir veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā 1. panta b) punkta nozīmē un darba nespēja iestājusies pirms 2004. gada 1. augusta, pabalstu nosaka saskaņā ar *Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen* (*WAZ*) (Likums par pašnodarbināto personu darba nespēju) paredzētajiem noteikumiem.

b) Aprēķinot pabalstus saskaņā ar *WAO*, *WIA* vai *WAZ*, Nīderlandes iestādes ņem vērā:

— algota darba periodus un tiem pielīdzinātos periodus, kas izpildīti Nīderlandē pirms 1967. gada 1. jūlija,

— apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar *WAO*,

— apdrošināšanas periodus, ko attiecīgā persona izpildījusi pēc 15 gadu vecuma saskaņā *AAW* ("Vispārējais likums par darba nespēju"), ciktāl tie nesakrīt ar tādiem apdrošināšanas periodiem, kas izpildīti saskaņā ar *WAO*,

— apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar *WAZ*,

— apdrošināšanas periodus, kas izpildīti saskaņā ar *WIA*.

AUSTRIJA

1. Attiecībā uz pensiju periodu iegūšanu skolu vai līdzīgu mācību iestāžu apmeklēšana citā dalībvalstī tiek uzskatīta par līdzvērtīgu skolas vai mācību iestādes apmeklēšanai saskaņā ar *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (*ASVG*) (Vispārējais likums par sociālo apdrošināšanu) 227. panta 1. punkta 1. apakšpunktu un 228. panta 1. punkta 3. apakšpunktu, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (*GSVG*) (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas nodarbinātas tirdzniecībā un komercdarbībā) 116. panta 7. punktu un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (*BSVG*) (Likums par lauksaimnieku sociālo apdrošināšanu) 107. panta 7. punktu, ja uz attiecīgo

▼M1

personu kādu laiku ir attiekušies Austrijas tiesību akti, jo tā veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un ja ir veiktas īpašās iemaksas, kas saskaņā ar *ASVG* 227. panta 3. punktu, *GSVG* 116. panta 9. punktu un *BSVG* 107. panta 9. punktu ir vajadzīgas, lai iegūtu šādus mācību periodus.

2. Aprēķinot proporcionālo pabalstu, kas minēts 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, neņem vērā īpašus iemaksu paaugstinājumus papildu apdrošināšanai un kalnrača papildu pabalstiem saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem. Šādos gadījumos proporcionālo pabalstu, ko aprēķina bez šīm iemaksām, attiecīgajā gadījumā palielina par nesamazinātām īpašām paaugstinātām iemaksām papildu apdrošināšanai un kalnrača papildu pabalstam.

3. Ja saskaņā ar 6. pantu Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā ir izpildīti aizvietošanas periodi, bet tie nevar būt par pamatu aprēķinam atbilstīgi *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (*ASVG*) (Vispārējais likums par sociālo nodrošinājumu) 238. un 239. pantam, *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (*GSVG*) (Federālais likums par to personu sociālo apdrošināšanu, kas ir iesaistījušās tirdzniecībā un komercijā) 122. un 123. pantam un *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (*BSVG*) (Likums par lauksaimnieku sociālo nodrošinājumu) 113. un 114. pantam, attiecībā uz šiem periodiem izmanto bērna kopšanas periodu aprēķināšanas pamatu saskaņā ar *ASVG* 239. pantu, *GSVG* 123. pantu un *BSVG* 114. pantu.

SOMIJA

1. Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības un aprēķinot Somijas valsts pensijas summu saskaņā ar 52. līdz 54. pantu, pensijas, kas ir iegūtas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek uzskatītas par tādā pašā veidā iegūtām pensijām kā atbilstīgi Somijas tiesību aktiem iegūtās.

2. Piemērojot 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, lai aprēķinātu ienākumus attiecībā uz ieskaitīto periodu saskaņā ar Somijas tiesību aktiem par pensijām, kas balstītas uz ienākumiem, ja privātpersona atskaites perioda daļā saskaņā ar Somijas tiesību aktiem ir izpildījusi pensijas apdrošināšanas periodus, pamatojoties uz veikto darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā citā dalībvalstī, ienākumi attiecībā uz ieskaitīto periodu ir līdzvērtīgi to ienākumu summai, kas ir saņemti atskaites perioda daļā Somijā, dalot ar to mēnešu skaitu, kas atskaites periodā Somijā ir izpildīti kā apdrošināšanas periodi.

ZVIEDRIJA

1. Ja saskaņā ar 67. pantu bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts ģimenes loceklim, kas nestrādā, bērna kopšanas pabalsts tiek maksāts tādā apmērā, kas atbilst pamata vai zemākajam apmēram.

2. Aprēķinot bērna kopšanas pabalstu saskaņā ar *Lag* (1962:381) *om allmän försäkrings* (Likums "Par valsts apdrošināšanu") 4. nodaļas 6. punktu, personām, kas ir tiesīgas saņemt ar darbu saistītu bērna kopšanas pabalstu, piemēro turpmāk izklāstīto.

   Vienam no vecākiem, kuram uz ienākumiem balstītu slimības pabalstu aprēķina, pamatojoties uz algotu darbu Zviedrijā, prasību būt apdrošinātam, lai saņemtu slimības pabalstu virs obligātā apmēra vismaz 240 dienas pēc kārtas pirms bērna dzimšanas, ievēro, ja minētajā periodā viņam bijuši ienākumi no algota darba citā dalībvalstī, kas atbilst apdrošināšanai virs minimālā apmēra.

3. Šīs regulas noteikumi par apdrošināšanas periodu apvienošanu neattiecas uz Zviedrijas tiesību aktu pārejas nosacījumiem par tiesībām uz garantētu pensiju personām, kas dzimušas 1937. gadā vai agrāk un kas dzīvojušas Zviedrijā noteiktu periodu pirms pensijas pieprasīšanas (Likums 2000:798).

4. Lai aprēķinātu ienākumus teorētiskam ar ienākumiem saistītam slimības pabalstam un ar ienākumiem saistītai darbības pārtraukšanas kompensācijai atbilstīgi 8. nodaļai *Lag* (1962:381) *om allmän försäkring* (Valsts Apdrošināšanas likumā), piemēro šādus noteikumus:

   a) ja uz apdrošināto personu atskaites periodā attiecās vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, ņemot vērā veikto darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, tad attiecīgajā dalībvalstī gūtos ienākumus uzskata par līdzvērtīgiem apdrošinātās personas vidējiem bruto ienākumiem Zviedrijā, kas gūti atskaites perioda daļā Zviedrijā un ko aprēķina, dalot ienākumus Zviedrijā ar gadu skaitu, kuru laikā šie ienākumi tika gūti;

   b) ja pabalstus aprēķina saskaņā ar 46. pantu un personas nav apdrošinātas Zviedrijā, atskaites periodu nosaka saskaņā ar iepriekš minētā likuma 8. nodaļas 2. un 8. punktu tā, it kā attiecīgā persona būtu apdrošināta

▼M1

Zviedrijā. Ja attiecīgajai personai saskaņā ar Likumu par vecuma pensiju, kas balstīta uz ienākumiem (1998:674), šajā periodā nav ienākumu, kas veido pensiju, atskaites periodu sāk skaitīt no senāka laika, kad apdrošinātajai personai bija ienākumi no algota darba Zviedrijā.

5. a) Lai aprēķinātu teorētisko pensijas kapitālu apgādnieka zaudējuma pabalstam, kas saistīts ar ienākumiem (Likums 2000:461), ja prasība Zviedrijas tiesību aktos par tiesībām uz pensiju vismaz trijos no pieciem kalendārajiem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav izpildīta, ņem vērā arī apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs, it kā tie būtu izpildīti Zviedrijā. Apdrošināšanas periodus citās dalībvalstīs uzskata par atbilstīgiem saskaņā ar vidējo Zviedrijas pensijas bāzi. Ja attiecīgajai personai Zviedrijā ir tikai viens gads ar pensijas bāzi, visus apdrošināšanas periodus citā dalībvalstī uzskata par periodiem ar tādu pašu apmēru.

b) Aprēķinot teorētiskos pensijas punktus atraitnes pensijām attiecībā uz nāves gadījumiem, kas notikuši 2003. gada 1. janvārī vai vēlāk, ja prasības Zviedrijas tiesību aktos par pensiju punktiem attiecībā uz pēdējiem diviem no četriem gadiem tieši pirms apdrošinātās personas nāves (atskaites periods) nav ievērotas un apdrošināšanas periodi ir izpildīti citā dalībvalstī atskaites periodā, šos gadus uzskata par tādiem, kas balstās uz tiem pašiem pensiju punktiem kā gads Zviedrijā.

APVIENOTĀ KARALISTE

1. Gadījumos, kad personai saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem var būt tiesības uz izdienas pensiju, ja:

a) bijušā laulātā iemaksas ņem vērā, it kā tās būtu pašas personas iemaksas; vai

b) šīs personas laulātais vai bijušais laulātais ir izpildījis attiecīgos iemaksu nosacījumus, tad – ar nosacījumu katrā gadījumā, ka attiecīgi laulātais vai bijušais laulātais ir vai bija veicis darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, un uz to attiecās divu vai vairāk dalībvalstu tiesību akti – lai noskaidrotu tiesības uz pensiju atbilstīgi Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, piemēro šīs regulas III sadaļas 5. nodaļu. Šajā gadījumā minētās 5. nodaļas atsauces uz "apdrošināšanas periodiem" saprot kā atsauces uz tādiem apdrošināšanas periodiem, ko izpildījis:

i) laulātais vai bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:

— precēta sieviete vai

— persona, kuras laulība ir beigusies nevis ar laulātā nāvi, bet citā veidā, vai

ii) bijušais laulātais, ja pieprasījumu iesniedz:

— atraitnis, kuram tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu, vai

— atraitne, kurai tieši pirms pensionēšanās vecuma nav tiesību saņemt par atraitni kļuvušas mātes pabalstu, par atraitni kļuvuša vecāka pabalstu vai atraitņu pensiju vai kurai ir tiesības saņemt tikai ar vecumu saistītu atraitņu pensiju, kas aprēķināta saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un šajā nozīmē "ar vecumu saistīta atraitņu pensija" nozīmē atraitņu pensiju, kas izmaksājama pēc samazinātas likmes saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act* 1992 (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 39. iedaļas 4. punktu.

2. Piemērojot šīs regulas 6. pantu tādiem noteikumiem, ar ko reglamentē tiesības uz kopšanas pabalstu, invalīda aprūpes pabalstu un invalīda uztura pabalstu, tādu darba, pašnodarbinātības vai pastāvīgās dzīvesvietas periodu, kas izpildīts citas dalībvalsts teritorijā, bet ne Apvienotajā Karalistē, ņem vērā tiktāl, ciktāl nepieciešams, lai atbilstu nosacījumiem par uzturēšanos Apvienotajā Karalistē, pirms dienas, kad pirmo reizi rodas tiesības uz minēto pabalstu.

3. Piemērojot šīs regulas 7. pantu attiecībā uz invaliditāti, vecuma vai naudas pabalstiem apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijām par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstiem, katru tādu saņēmēju saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, kas uzturas citas dalībvalsts teritorijā, uzturēšanās laikā uzskata par personu, kas dzīvo minētajā citā dalībvalstī.

4. Piemērojot šīs regulas 46. pantu, ja attiecīgā persona, kurai iestājusies darba nespēja, kas noved pie invaliditātes, kamēr uz to ir attiekušies citas dalībvalsts

▼M1

tiesību akti, Apvienotā Karaliste *Social Security Contributions and Benefits Act* 1992 (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 5. punkta mērķiem ņem vērā visus periodus, kuru laikā persona attiecībā uz šo darba nespēju ir saņēmusi:

i) slimības pabalstus naudā vai algu tā vietā; vai

ii) pabalstus III sadaļas 4. un 5. nodaļas nozīmē, ko piešķir attiecībā uz invaliditāti, kura seko šai darba nespējai, saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā tie būtu īstermiņa darba nespējas perioda pabalsti, kas ir samaksāti saskaņā ar *Social Security Contributions and Benefits Act* 1992 (1992. gada likums "Par sociālās apdrošināšanas iemaksām un pabalstiem") 30.A iedaļas 1. līdz 4. punktu.

Piemērojot šo noteikumu, ņem vērā tikai tos periodus, kuros persona būtu bijusi darbnespējīga Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē.

5. 1) Aprēķinot ienākumu koeficientu, kas ir vajadzīgs, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, attiecībā uz katru nedēļu, kurā uz nodarbināto personu attiecās citas dalībvalsts tiesību akti un kura sākās attiecīgajā ienākumu nodokļa gadā Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, uzskata, ka attiecīgā persona ir veikusi iemaksas kā nodarbināts pelnītājs vai kurai ir ienākumi, par kuriem ir veiktas iemaksas, ņemot par pamatu ienākumus, kas atbilst divām trešdaļām no augšējo ienākumu līmeņa attiecīgajā gadā.

2) Šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkta mērķiem, ja:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātas personas statusā, ienākumu nodokļa gadā, kas sākās 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, ir izpildījusi apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus vienīgi tādā dalībvalstī, kas nav Apvienotā Karaliste, un ja, piemērojot iepriekš minētā 5. punkta 1) apakšpunktu, šis gads ir uzskatāms par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta mērķiem, tad šī persona šajā gadā ir uzskatāma par apdrošinātu 52 nedēļas šajā citā dalībvalstī;

b) ienākumu nodokļa gadu, kas sākās 1975. gada 6. aprīlī vai pēc šā datuma, neuzskata par kvalificējošu gadu Apvienotās Karalistes tiesību aktu nozīmē, piemērojot šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tad apdrošināšanas, nodarbinātības vai dzīvesvietas periodus, kas izpildīti šajā gadā, neņem vērā.

3) Lai ienākumu koeficientu pārrēķinātu apdrošināšanas periodos, ienākumu koeficientu, kas saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem ir sasniegts konkrētajā ienākumu nodokļa gadā, dala ar tā gada zemāko ienākumu līmeni. Rezultātu izsaka ar veselu skaitli, neņemot vērā atlikumu decimāldaļās. Šādi aprēķināto skaitli uzskata par tādu, kas norāda, cik apdrošināšanas nedēļu ir izpildītas attiecīgajā gadā saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem, ar noteikumu, ka šis skaitlis nepārsniedz to nedēļu skaitu, kurās uz personu attiecās minētie tiesību akti.